

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 29. марта 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Седите.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је присутан:

- Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- Пуномоћници Наташа Кандић и Мустафа Радонић,
- Оптужени сви који су доведени из Окружног затвора: Миладиновић Топлица, Поповић Срећко, Кастратовић Славиша, затим Богићевић Бобан, Цветковић Звонимир, Брновић Радослав ту, Корићанин Видоје и Вељко и Сокић Абдулах из притвора доведен.
- Браниоци: Петронијевић, Перовић, Шћепановић, Борковић, Огњановић, Мршовић, Радивојевић и Крстић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су за данас сведоци. Крсто Бобот није ту, али га Ви мењате, је ли тако господине Петронијевићу?

Ту су за данас позвани сведоци - Хисвукај Мустафа, Хазир Бериша и Реџ Кељменди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негодовање које сам јуче чула везано за Хазира Беришу који је био заказан за петак морам да објасним, дакле, из техничких проблема ЕУЛЕКС полиција није могла у петак да поступа по нашем захтеву и да га допрати већ га је довела тако да вас молим да то уважите исто онако као што смо уважили ми. Да ли можете молим Вас да позове Хисвукај Мустафу. Господине Радивојевићу, нешто пре?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Молим Вас председнице оно што сам јуче истицао, што је истицао господин Петронијевић, што је истицао господин Перовић, морате да узмете у обзир, а поред тога имамо неке јавне информације у вези заступништва тужилаштва. Ја не могу да то прецизирам, госпођа Кандић је у 16 листова испоручила одређене информације, једино у вези чега овде поред "шкорпиона" се води спор, је овај спор. Сад, ја бих волео да они разреше свој спор да ли је госпођа Кандић рекла против тужиоца господина Станковића или против неког другог. То би било претходно питање, јер господин Станковић своју ту оптужницу онако како пише и како сте је Ви прихватили ни никад нисте хтели да је оспорите, наводи да је следећи сведок Хисвукај рекао да је мој клијент био учесник у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија дозволите, ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не дозвољавам више.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, ја Вам се захваљујем што сте ми оволико пустили јер нисам веровао да ће ми тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, сведок Мустафа Хисвукај је ту и моћи ћете да му поставите питања и да разјасните.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес НАСТАВИ

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА МУСТАФЕ ХИСВУКАЈА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Хисвукај.

Данашњи претрес обавља се уз помоћ тумача Еде Радоман-Перковић и Ганија Морине.

Молим Вас да ставите слушалице и пробате да ли функционише превод. Такође, то молим и браниоце, пуномоћнике окривљених сви да ли имају слушалице?

Добар дан.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете добро, имате превод?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Треба ми преводац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сви имају превод? Не.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Судија, не чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не чујете?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Не, ми чујемо, али сведок ме не чује, кад га питам не реагује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо да видимо. Може судска стража да види шта је са преводом за сведока? Превод за сведока нешто није у реду.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Добар дан, сада чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је, можемо да наставимо? Господине Хисвукај, ми смо Вас данас позвали као сведока. Рећи ћете ми прво да ли има неке измене у Вашим личним подацима у односу на оно када сте били код истражног судије?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли то разумете?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре давања исказа потребно је да положите заклетву. Молим Вас да понављате за мнош. Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Заклињем да све што будем питан пред судом испричаћу, односно рећи ћу истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Јер због тога сам и дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да сведок исказује да су његови подаци као на записнику код истражног судије од 01.06.2010. године, упозорен, опоменут, након што је заклетву исказао својим речима онако како је то евидентирано путем аудио технике и да је она са измењеним редом речи од онога како је то у Закону о кривичном поступку, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при овом исказу који сте дали пред истражним судијом?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам у најкраћим цртама објасните где сте се Ви тачно налазили? Да ли би могли данас да нам нацртате место где сте се Ви налазили, где су се налазиле куће које сте Ви видели и одређене локације о којима причате?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ја сам био 6-7 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моменат само. Господине Радивојевићу, ометате ме да чујем превод. Изволите.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да. Кад су дошли ја сам био ту негде коприве су биле 6-7 метара удаљене од мене и тада су били маскирани, нисам им видео лица, данас по први пут их видим. Могу ли да настављам даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, само Ви причајте.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Дакле, они су стигли, тако сам изјавио и претходно, били су у тим униформама и маскирани разним бојама и кад су дошли то је било отприлике 30-40 метара од мене и гробља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, само Ви можете да причате, обзиром да имамо симултани превод.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: И кад су раздвојили своје људе у две групе, како сам их видео први пут то преко прозора наравно то су ти људи који су овде. Ето толико сам имао да кажем овом приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо ићи на овај део када Вам постављамо питања и на тај начин ћемо разјаснити. Реците ми само да ли би Ви могли да направите и да нацртате скицу о томе где сте се налазили?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куће које сте видели?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место где сте видели кажете Хазира Беришу?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Хазира сам ја носио лично. Он је ходао око 20, пузећи око 20 метара отуд и онда смо га ми носили ја и једна жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви учествовали у сахрани?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: На којој сахрани, извините, ових убијених?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да. Па ја сам одмах чим су се они повукли ја сам први стигао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коју кућу сте ушли?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: У све три куће, а прво сам ушао у оне где је нађен Хазир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био у којој кући, које тело сте нашли у којој кући и да ли сте могли да их препознате?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не. Било је изгорелих лешева око 90% изгорелих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате макар број тела?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не. Оно је толико изгледало да су изгорели, поготово у другој соби. Ту сам мало више могао да видим те лешеве, били су мање изгорели, а син моје рођене сестре он је био рањен и мање изгорео леш његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам још, без обзира што је редослед, ја ћу наравно омогућити прво тужиоцу и браниоцима да Вам постављају питања. Морам да Вас питам, да ли сте Ви били у стојећем или у чучећем положају када сте гледали?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Туда су стигли први пут и ја сам био сакривен у копривама тамо, коприве су биле ту и ту сам био сакривен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас због тога што сте рекли да су коприве биле високе 2 метра, па ми је то овако мало невероватно?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, сигурно је да су биле толико високе, али ја између њих тако у том простору могао сам да њих приметим. То је истина, оне су биле 2 метра високе и ту кроз коприве могао сам да видим ликове тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле, изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Мустафа.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да стојите или Вам је лакше да седите?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ја бих седео ако дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте служили војску?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спустите само микрофон молим Вас.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих Вас сад нешто питао, па покушајте, условно да кажем, војним речником да ми одговорите. Да ли сте видели улазак тих јединица у селу Ћушка?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Нисам разумео питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели ту те јединице да улазе у село Ћушка пре него што ће доћи до гробља?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, када су дошли тим путем ја сам врло добро видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели како су се кретали тим путем док нису дошли до тог места које помињете?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да. Видео сам како пале куће редом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам на то мислио, извињавам се. Да ли су се кретали у колони и да ли су били раштркани по селу и на који начин су се кретали?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Нису били у колони, били су раздвојени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи прецизно раздвојени?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, они су били тако да кажем, распоређени и да могу да виде да не побегне неко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли можемо да кажемо да су се развили у стрелце, како се каже војнички, један до другог?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Опростите молим Вас, ово није речено у истрази и зато не може тужилац ово питање да постави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да адвокат Миленко Радивојевић без микрофона виче да тужилац не може да постави питање, јер оно што пита сведока није речено у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче. Господине Радивојевићу, седите молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање поново гласи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је не, дакле, немојте питати поново, рекао је не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је не, нисам чуо одговор, зато понављам. На том путу од уласка у село до места где се све то одигравало, како Ви кажете, шта су они радили успут?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Палили су куће, а један од њих је аутоматском пушком он је гађао и ја сам кроз прозор гледао и видео сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то трајало од уласка у село до места где су се окупили?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: То је трајало отприлике сат, сат и по.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тих сат, сат и по да ли сте Ви чули пуцњеве, да ли су они пуцали?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Свих врста, неки су се чули више, а неки мање, неки пут више, неки пут мање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко из села пуцао по њима?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам из које куће Ви то гледате? Кроз који прозор Ви то гледате?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: То је кућа где је био рањен Хазир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то кућа?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: То је кућа Садика Мехметија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а откуда сте се Ви нашли ујутро у тој кући?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Пет минута пре него што је џип стигао ја сам ушао у ту кућу и ту сам се сакрио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ишли негде, видели џип и сакрили се ту?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ја сам побегао око 50 метара од куће и ту сам се сакрио, јер су они одозго наилазили тако да мало пре него што су они стигли ја сам се сакрио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које је то насеље, како се зове то насеље у селу?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: То насеље се зове Хасана Бећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и колико можете да видите колики је простор са тог прозора одакле гледате, на пример колики део пута, километар, два, десет, а да Ви останете сакривени, колико можете да видите?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Јесам био сакривен, али тај део се добро видео отуд, поготово тамо према гробљу, тај простор се добро видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики је то простор отприлике у пречнику или у дужину?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Може бити око 60 ари целокупно, а они су се били раздвојили у три групе одмах ту поред гробља који су били наслоњени у зиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево тужилац ће сад да настави. Извините што сам Вас прекинула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тих сат ипо колико је трајало то кретање њихово према центру села, да ли сте Ви лично видели да су неке куће упаљене и колико је кућа ако сте видели, колико кућа је упаљено?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Много кућа је било запаљено, много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац Вас пита са тог прозора одакле Ви гледате сакривени, колико упаљених кућа сте видели или знате касније да су куће упаљене, па нам то причајте?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Одатле ја сам видео те куће Хасана Бећеја, да то сам приметио и могао сам да видим. Та кућа је изгорела до темеља и ту су сви изгорели лешеви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви видели да та кућа гори?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, па ја сам ту био у близини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да још нека кућа гори?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да. Ја сам видео како излази дим и приметио сам да све куће горе, јер се то добро видело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте око тих кућа које горе видели ове које улазе у село, ту јединицу?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели чиме пале те куће?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Куће су запалили прво оне које су биле изнад гробља. Имали су полуаутоматске пушке, тромблоне су имали на цеви пушака, неке боце које су биле уграђене у тим цевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то пре или после раздвајања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја причам о пре раздвајања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо о чему он прича.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Пре раздвајања они су дошли ту и редом су почели да пале те куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи пре раздвајања сат ипо до доласка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да разјаснимо тужиоче, он после каже да гледа кућу која је изгорела.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, пре раздвајања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре раздвајања? И које сте то куће видели у насељу ком Хасан Бећ сте видели да горе куће пре раздвајања?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да и Иса Јашарија, Хаљиља Авдија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са народом из тих кућа?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Њих су затворили, то сам ја јако добро видео када су их затворили у двориште Хасана Реџе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре тога да ли је неко пуцао у тај народ и да ли је неко убијен?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Дакле, кућа Салија Реџија, не Хасана Реџија.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Ако можете да поновите питање, нисам чула.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: А насеље се зове Хасана Бећеја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко пуцао у тај народ који излази из куће?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Од полицајаца мислите и војске која је ту дошла?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим на њих.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да ли је неко гађао у полицајце мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не у полицајце него у народ који излази из куће?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Мислите на чланове породице?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: На изнад њихових глава јесте било је пуцњаве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Сад идемо на моменат раздвајања који сведок помиње у истрази и ја бих молио сведока да мало разјасни тај моменат раздвајања? У истрази је рекао да су биле неке три групе раздвојених људи који су одведени по неким кућама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да ми сведок објасни, у кући Сали Реце одведени су чланови породице из којих кућа и колико њих?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Све породице Хасан Бећеја биле су у дворишту Хасана Реце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хасана Реце или Салија Реце?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Сали Реце. Дакле, у двориште, односно у кући Салија Реце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро колико је то људи било?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не знам бројчано али је било њих доста, дакле, сви чланови породице Хасана Бећеја су били ту, односно Сали Бећеја су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Насеље Хасан Бећ, кућа Сали Реце, је ли? Изволите на раздвајање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако може да поновим питање прецизније да објасни поступак раздвајања окупљеног становништва у три групе, на који начин је то рађено, колико је људи било присутно, то мислим на полицајце и војску коју су раздвојили, колико је људи било у пратњи и група према кућама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, причајте нам о том моменту раздвајања и пре свега одакле то гледате са које удаљености и шта све са те удаљености можете да видите?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Од Садикове куће тамо где сам ја био нису раздвајали, неке су водили у кућу Адема Реце, а једну групу су водили негде где ја нисам био у могућности да видим тог тренутка где.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је припадника, како он каже, у полицији и војске водило ту групу према кући Реце?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Три-четири припадника након што су их раздвојили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ти припадници који су ту групу водили према Рециној кући били наоружани?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате које оружје су носили?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, имали су неко оружје, имали су шанжере, то не могу да Вам кажем тачно како су изгледали и један реденик, односно шаржер нађен је у тој соби ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели како су они то оружје које сте видели код њих држали?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Оружје су држали у правцу оних који су их спроводили, дакле, у правцу њихових леђа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се то све дешава само нам определите? Рекли сте у истрази.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: То је било одмах ту испред гробља док нису их раздвојили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ту било и осталих припадника, како Ви кажете, војске и полиције који нису пратили?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, било је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су се они налазили?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ту поред гробља ту су били, ту су стајали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они били наоружани?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су држали своје оружје?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Неки са цевима доле, а неки са цевима у правцу ових људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И имам још једно питање само. Да ли се сећате да сте дали изјаву ЕУЛЕКС-у 09.02.2010. године?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате и шта сте тамо причали приликом давања те изјаве?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, сећам се и тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу Вам прочитати само један део те изјаве, па Ви потврдите да ли сте то рекли и да ли је то тачно? Овде стоји овако, у трећем лицу пише: "Хисвукај је могао да препозна Кастратовића, име непознато, Душановог сина међу Србима који су били на тргу, био је из села Гораждевца"?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, тако сам ја изјавио, врло кратко сам тог човека видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам определите где сте га тачно видели? Овде каже, помиње се неки трг?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: То је био иза гробља, био је још са једним другим човеком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био наоружан?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је имао од оружја?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Он је био мало даље од оних који су ту пристигли ципом, а мислим да је имао калашњиков.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је држао тај калашњиков, како га је носио?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Држао је у правцу тако са цевом испред себе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се то каже кад тако држимо оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да питате држао пушку испред себе, како се то каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На готовс се каже војнички, ја сам га питао, он је служио војску, па зато питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, таман сте сада рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је то, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци да ли неко има питања? Да Вас питам господине само док нису почели браниоци, рекли сте управо у овој изјаву коју је тужилац цитирао, ЕУЛЕХ-у, «у кући Деме Гашија било је осам тела», да ли се сећате тога?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: У кући Дема Гашија, да, том приликом могао сам да набројим тела а да ли су била седам или осам, не могу да се определим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам због тога.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ту је био и онај младић кога сам јако лепо препознао и знао сам о коме младићу је реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада више не знате ко је био тамо?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Осим њега остали су тако били изгорели да ја уопште нисам могао да видим ко је ко од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас због тога што ми овде имамо да је у кући Деме Гашија било десет цивила, па Ви сте сигурни дакле да је осам. Господине Петронијевићу изволите имате питања? Не? Браниоци су јуче сугерисали да то буде апсолутно редоследом на који начин су оптужени у оптужници.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нема никаквих проблема, мени не смета. Дозвољавате непосредно? Господине Хисвукај Ви сте у истрази овде говорили о бојама униформи ових људи, је ли се сећате шта сте тада изјавили?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: О униформама?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Било је и у војним и полицијским униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите да можете да чујете превод ако Вам слушалице нису довољно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нема проблема. Можете ли да определите колико је људи било у тим полицијским униформама?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да одређено кажем да ли је било петоро, шесторо или десеторо стварно то не могу, али било је. Мислим да је било више полицајаца, односно у полицијским униформама.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ајте да разјаснимо да не би остало нејасно, шта подразумевате под полицијском униформом, коју боју, коју врсту униформе?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: То нису биле шарене униформе као што су носили пре, било је униформе које су, на којима су се видели иницијали МУП-а.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле на рукаву, односно натпис МУП је ли тако?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, да. Дакле на рамену.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Рекли сте да сте били негде на 50 до 100 метара од гробља, је ли тако, јесам ли добро разумео?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да. Можда нема баш толико, али отприлике сам рекао ту негде има 100-150 метара.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте видели неко возило?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, видео сам возило цип. И где је био један митраљез монтиран у том ципу, односно на том ципу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где је тај митраљез био монтиран, где сте га видели?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Па ту непосредно пред њим ја сам био сакривен. И мене чуди како је он знао да иде управо тим путем.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како је изгледао тај цип, можете ли да нам опишете мало ближе?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Био је пола отворен, а пола имао је цераду, покривен церадом.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А где је тај митраљез био монтиран?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: На каросерији ципа, ту је био.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле на оном делу где је цирада?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Нисам схватио Ваше питање?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Оппростите.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Иза, иза цераде, одмах иза цераде.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи не изнад кабине него тамо где је цирада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза цираде.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не, не изнад кабине него иза цираде, одмах иза цираде.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где је стајао тај цип тачно можете ли да определите?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Он је ушао кроз двориште и онда пошао на доле, у правцу Кељмендија или бина караме где су они, где они станују.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли било возило у покрету или је стајало када сте га Ви видели?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Одтуд када је ишао на доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу тише разговарајте ако већ разговарате.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Када је возило пошло на доле нисам могао добро да приметим.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли употребљаван тај митраљез, да ли се пуцало из њега, дејствовало?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: То нисам видео да су гађали али могуће је да су гађали јер 4-5 метака излетело је ту изнад багрема.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли било некога на митраљезу, односно за митраљезом, поред постоља, неког ко би могао да га употреби?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је био?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Два човека. Чини ми се по ономе како сам их видео на тим фотографијама онај црни ја њега нисам видео овде, са шеширом везан негде показује руком место где је.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где сте видели те фотографије?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: То сам видео када сам дао изјаву овде.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Код истражног судије?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Дакле Ви у моменту наиласка ове групе која има и војску и полицију како Ви кажете, више у полицијским униформама се налазите у коприви на 50 метара од куће у којој се догађа један од ових догађаја који сте објаснили?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да мало прецизније кажете у односу на положај куће, дакле прозора и врата, двориште, улицу где се Ви тачно налазите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нацртаће то. Нацртаће.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, онда нећу то питање, пошто очекујем да ће онда се то питање на тај начин исцрпсти. Јесте Ви живели у том селу од рођења, у Ћушки?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не, ја сам дошао пре много година ту.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, углавном последњих година живите у Ћушки?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, да, па има скоро 40 година како смо ми стигли ту.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: ОК, познајете добро грађане, становнике Ћушке?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли непрекидно 1998-99. били у Ћушки до овог догађаја?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, све време никада нисам се удаљио отуд.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, да ли је у Вашем селу било припадника УЧК?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Апсолутно не, ниједан.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле тврдите да из Ћушке нема ниједног припадника УЧК?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али немојте понављати ако каже није било.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можда је схватио да сам питао тог тренутка судија због тога хоћу да рашчистимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, за тај тренутак је питао тужилац да ли је било припадника, да ли је неко пуцао на ове војнике који су дошли.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је у Ћушки било одузимања неког оружја раније од стране војске и полиције или било кога и каквог, ако јесте?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: У нашем селу мислите полиција?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када се то догодило?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Полиција је дошла, да ли је дошла сад 16. или 17. априла нисам сигуран, а дакле датуми да ли је то било 15, 16. или 17. априла нисам сигуран.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта сте тада догодило?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Они су гађали три, четири пута изнад глава људи и сви смо ми били ту на окупу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Чекате превод или питање извињавам се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Изгледа како да је превод у току неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви постављајте питања.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле том приликом је неко оружје одузимано, тражено и тако даље?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, полиција је тражила да предамо оружје, изашао је Ибраим Бокши и Осман Халили и рекли су гласно да ми не поседујемо, односно немамо оружје.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И никакво оружје том приликом није одузето?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Сутрадан када су стигли и када смо се договорили да они дођу и да преузимају оружје, један пиштољ је Ибраим Бокши предао јер имао је тај пиштољ са дозволом. И Мухарем Гаши имао ловачку пушку исто тако имао је и дозволу за ту ловачку пушку и другог врста наоружања апсолутно није ни било.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је Ћушка имала становника пре ових догађаја, дакле пре 1998. године?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Па има отприлике око 150 кућа.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико би то могло да буде становника, они који су стално живели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Требало би да буде око 1 500 становника.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је у току бомбардовања било становника који нису из Ћушке, а који су ту живели?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, било је нека старица, неки старац.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете старица и старац, то су једино двоје који су са стране је ли тако?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Било је више, било је са неким дечкићем, са неком девојчицом.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли било других људи, из других села који су се затекли у Ћушки том приликом?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ако је то био неко ко је дошао код пријатеља, код породице.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас питам да ли сте виђали неке људе који нису из вашег села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате, знате или не знате.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, било је два да кажем као странаца, били су код свог пријатеља и обојицу су их убили.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле међу овима који су страдали било је људи који нису из Ћушке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, управо је то рекао.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Јесте ли после рата наставили да живите у Ћушки?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Јесте.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знате ли где је село Гораждевац?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Како да не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знате ли шта се догодило у лето 2001. године између Ћушке и Гораждевца на том потезу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, одбија се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нема проблема судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради се о опште познатим чињеницама које нећемо утврђивати од сведока.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можда сведок не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он зна или не, то је неважно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Моје је да питам, а Ваше да одлучите судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми знамо шта се догодило. Господине Перовићу. Не знам ту седите. Борковић? Нема питања. Господин Радивојевић Миленко? Укључите микрофон само господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не знам зашто се ово јавља, судија. Ја само имам два, три питања, нећу ја бити дуг као мој колега Петронијевић, мада је он у праву потпуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пређите на питања.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ви једну ствар морам пре тога да кажем, Ви имате неки други став према одбрани у односу на тужилаштво и оштећене и молим Вас ако можете да тај став промените, говорим само Вама као председници већа. Е сада ја питам господине где сте били тога дана? Питање директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: 14. маја 1999. године, јел о томе дану расправљамо, 14. маја 1999. године, једино ако је тужилац променио термин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вам одбијам. То Вам одбијам.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Шта, где је био 14. маја 1999.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је сведочио о томе господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Одбијате ми. Госпођо, оптужница гласи на следећи начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да се држимо овога господине Радивојевићу ту што стоји у оптужници, сведок сведочи о 14. мају и прича нам овде као и у истрази, јесте Ви присуствовали када је он био.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја питам где је био јер данас је судија ракао другу ствар да је био у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите му.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Старана 1649/229.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите му, шта му предочавате он нема стране код себе.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Дозволите, нема шта да му предочавам, него да питам где је био тога дана, ако може да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то Вам одбијам, али када му Ви предочавате да је нешто рекао у истрази, а нешто овде он може.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, слободно одбите, ја сам завршио посао ја више немам шта, само ми одбите да 1649/229, гледам га овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите онда сведоку господине Радивојевићу, шта хоћете да питате.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хисвукај је могао да препозна Кастратовића, име непознато, а предочавам доказ са препознавања где он, мој клијент, стоји на мјесту 3 а он говори 2 и 4 су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Хисвукај, видите што вам предочава бранилац Славише Кастратовића, како је могуће да сте у изјави ЕУЛЕХ-у. Господине Радивојевићу, сачекајте да завршим, у изјави ЕУЛЕХ-у рекли да каже могли сте да препознате Кастратовића, име непознато, Душановог сина и тако даље, оно што је питао мало пре тужилац, док када је било препознавање овде код истражног судије међу онима који су постављени у врсту Ви нисте указали на опт.Славишу Кастратовића, већ на неке друге људе који су ту били? Видите шта Вас он пита како је то могуће да знате тог човека, а да га после не препознате уопште овде у суду?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, истина је то, јер могу да настављам даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Истина је то, ту је прошло 11 година и без униформе постављам питање да ли се мења човек када је без униформе у односу на оно када је носио униформу. И у једном ванредном стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Извините молим вас је ли можете упозорити тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да чујем сведок шта хоће да каже, изволите. Хтели сте још нешто?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сведок је хтео још нешто да каже, изволите.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ово што понавља господин и поставља питање, где сам ја био 14. маја, истина је да сам ја 14. маја био у кући, а када су ови пристигли и приближили се кући ја сам силазио доле и заузео сам то место, односно био на том месту о коме сам говорио мало пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Је ли то место Фадиљ Берише?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Нисам схватио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли је то место код куће Фадиљ Берише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас о којој се кући ради?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: То је кућа где сам ја становао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита када сте ушли, говорили сте о неким кућама Назир Берише је ли тако, затим имамо ту још неког Џафера Гаши и тако даље, у којој сте кући били? Значи то Вас пита.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Је ли то се односи на 14. мај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Шта питате то, мислим то име шта сте рекли, значи питајте ја уопште не змам шта питате.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија опростите, али имам ја и моје колеге имамо велики проблем са Вама, зато што тужилац може, тужилац и пуномоћници оштећених, лака им земља, имају сва права, ми немамо право.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете реаговати, он је рекао за мене лака им земља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

За овим се ОПОМИЊЕ.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Радивојевићу, не, не можете, не можете зато што Ви уопште не питате.

ОПОМИЊЕ СЕ адв. Радивојевић па се констатује да је по други пут када је устао да поставља питања сведоку указивао на дискриминацију коју осећа да врши председник већа у односу на одбрану и тужиоца, и пуномоћнике оштећених са друге стране, па рекао како је то евидентирано и аудио техником, тужилац и пуномоћници лака им земља, за овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Радивојевићу, када се будете сконцентрисали, не можете, не. Господине Радивојевићу, господине Радивојевићу. Господине Радивојевићу укључите микрофон. Као прво.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија могу ли да Вас замолим, само још два питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте поставите питања. Питам Вас о којој кући сте питали овде сведока, које сте то име рекли и Ви онда почињете са неком дискриминацијом коју Ви осећате, дајте молим Вас кажите, објасните која је то кућа да питамо сведока.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Изволите, судија, ја стојим иза те дискриминације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, која је то кућа, шта сте питали сведока?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Питао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите то и објасните нам.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Питао сам за Дем Гашија кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте питали за Дем Гашија.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја сам навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте питали за Дем Гашија?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја сам навео извештај ЕУЛЕХ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта питате за Дем Гашија?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија рекао сам број стране, све сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Једино да се убијем и поред тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли вратио се у кућу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: 1649/229.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друга страна изјаве код ЕУЛЕХ-а, и шта предочавате ту вратио се у кућу Тахира Кељмендија и он Тахир, и Фадиљ Бериша.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Четврти, пети став, пети став.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, предочите и питајте господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја сам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја сам питао судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поновите питање.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Где је био у моменту када се наводно дешава тај догађај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, већ је одговарао на то, а касније ће да нам уцрта сваки, овај сваки тренутак где се налазио, шта је са тог места видео.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија мене интересује једна ствар, Душановог сина, дозволите ради се о мом клијенту, морам данас, ја хоћу и желим да затражим од тог већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу пређите на питања молим Вас не најављујте, молим Вас не држите говоре само питајте сведока, молим Вас, значи само то, поставите питање.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Где је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био када је видео Душановог сина, оптуженог Славишу Кастратовића, дакле где сте били када сте га видели? Укључите микрофон молим Вас, микрофон.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Како када су се повукли отуд и пошли су тамо према месту догађаја где су они стрељали и кад су сишли тамо на ниже, односно на доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком месту догађаја, ту где су стрељали, на шта мислите?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Тамо где сам ја био сакривен у Садиковој кући, дакле где сам био сакривен ту близу Садикове куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где је био опт. Кастратовић када га видите?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Он се повукао након стрељања, ја сам тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле се повукао?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ја сам тада изашао из тог места и отишао сам са супротне стране, односно повукао сам се иза тога и онда сам пошао код Тахира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште Вас није питао бранилац то, бранилац је питао следећу ствар, када Ви.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Када сам стигао код Тахира, Кастратовић прошао је отуд према кући Кељмендија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи два пута сте га видели?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Дакле на путу који води, главни пут који води према Приштини. И не би га препознао да нисам га видео пре тога у Гораждевцу. Онда сам га видео и одмах сам се сетио јесте то је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га Ви видели у групи војника након пуцања?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, видео сам га како је ишао иза њих, после, после стрељања тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са колико војника?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Они су тамо, било је једно скретање, ту је било око 4-5 њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после на том путу?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Онда су изашли у једном другом правцу и више нисам био у стању да их видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте га видели пре овог догађаја?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Дакле видео сам га годину и по дана у Гораждевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Годину и по дана пре овога сте га видели у Гораждевцу?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, и никада више нисам га видео, дакле то је иста физиономија тог лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали да се ради, од тог његовог оца и тако мислим како сте знали о коме се ради?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ја његовог оца нисам препознао, он се сам пријавио и његов рођени брат Срђан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се пријавио сам?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Сам се упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вама се упознао сам?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Радивојевићу извините, што сам Вас омела.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Могу ли ја да наставим судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ако можете да дозволите молим Вас пошто смо имали јуче, прошли пут, проблема, да нам дозволите да ми испитујемо сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, ако се тиче постављања питања, да.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Молим вас, молим вас, само су питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдете молим Вас пређите на питања.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Је ли он Душанов син?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се као нејасно.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, је ли Славиша Кастратовић Душанов син? Има ли јасније питање, јесте ли кћерка Вашег оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Извините, молим Вас морате унети ово, одбите, одбите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу молим Вас умирите се, да ли разумете питање господина Радивојевића, да ли је Славиша Кастратовић Душанов син?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, разумео сам питање. Ја мислим да је он његов син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Е сада идемо, да ли сте видели његову слику на телевизији? Само читам Ваше списе.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Је ли у униформи мислите?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не. На телевизији не.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли сте га видели у селу Ћушка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: 14. маја 1999. године?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, видео сам га.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Где, на којем месту и где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, мало пре је објаснио. Немојте одговарати, мало пре сте објаснили. Изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Њега, њега, Славишу Кастратовића да ли је видео на неком месту у Ћушки?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сам га питала, па нисте чули одговор можда, нисте запазили.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Чуо сам, чуо сам судија али ја питам зато што сведок, вас троје седите ту, он је рекао мој колега и моја колегиница су били у Ћушки, а ви нисте били, погледајте записник, зато питам, може ли сада да га препозна? Зато што судија читав предмет се води на основу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу то је прва ствар коју смо предочили да је препознао, да човека није препознао приликом препознавања, он је то објаснио.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Како није, како је објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ајде прочитајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стављате примедбу на то? Изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ајде да прочитамо транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу изволите са питањима, наставите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Могу ли још само једно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Може ли сада да га препозна?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Могу ли да говорим? Ја мислим га да препознајем, јесте да се променио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада би овде могли да га препознате?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Мислим да јесте, али ту су сада велике разлике када посматрам ове људе ту иза нас, ту уочавам велике разлике.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија још само једно питање, морам, морам, колико је њему приказано фотографија од стране тужиоца и пуномоћника оштећених?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: У овоме времену, колико има, 12 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, немојте да шапућете.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: 12 година од 1999. године до данас, колико му је приказано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам тужилац, заменик тужиоца за ратне злочине или пуномоћници оштећених икада показали неке фотографије?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Могу ли да говорим? Ја сам видео много фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели овде у суду фотографије?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Он који се смеје, да и овде и овај човек у полицијској униформи био је маскиран ту бојама разна разним он је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који човек у полицијској униформи? Сачекајте да видим шта прича.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, имам још једно питање, у каквој је униформи био Кастратовић Славиша пошто знате да је Душанов син?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Он је био у војној униформи, слично војној униформи, то је минимална разлика била између војних и полицијских униформи.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија може ли да објасни разлику између зелене и плаве боје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, морамо, морамо, јер је минимална разлика, зелена и плава. Дозволите Ви сте у белом, колегиница је у зеленом, колега је у плавом, мора да објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу немојте објашњавати оно што сам Вам одбила.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Морате доћети приговор, одмах приговор. Оппростите морате да одлучите о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одлучићемо у паузи. Имате још неко питање?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не може у паузи, морате одмах јер не могу да наставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Радивојевићу. Добро, онда ћете наставити касније. Добро, сада седите. Господине Крстићу није Ваш ред па ћемо онда редом како је одбрана јуче сугерисала, ништа нећете изгубити, дакле сада да ли имате везано за колегу кога мењате, Крсту Бобота, неко питање, господине Петронијевићу?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ја сам имао предлог да се сведоку данашњем покаже фотографија о којој је он говорио приликом одговора на питање које сам ја поставио, а то је видео цип са људима у шеширима и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, показаћемо када завршимо са питањима, па ћемо то преко документ камере.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И након што се скица буде показала ја ћу имати више питања јер стварно немојте замерити нисам разумео да ли се он налазио код своје куће или код куће неког другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ће да вам нацрта и село и све.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је та коприва код његове куће или код куће неког другог, мало је била, па би да то рашчистимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господин Мршовић и Огњановић? Немате питања. Господине Шћепановић?

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Немам питања часни суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања. Господин Перовић?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Захваљујем се немам питања, само молбу да ли се могу удаљити, а колега Мршовић ће ме замењивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим се по одобрењу председника већа из претреса удаљава адв.Перовић Небојша, па га у наставку мења адв.Мршовић Милош уз сагласност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни господо Корићанин?
АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија опростите молим Вас.

Оптужени Корићанин Видоје и Вељко који потврђују то климањем главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија, сведок је дакле пре неколико минута изговорио ово «и човек који седи у полицијској униформи је тада био и био је маскиран бојама», ја Вас молим да сведока замолите да се окрене и да покаже на кога тачно мисли сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете господине Хисвукај да укључите микрофон и да нам кажете шта сте мислили који господин у полицијској униформи који се смеје, је био тамо?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: То што сам мало пре изјавио, сада у оном углу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете молим Вас сада да се окренете и да нам кажете о коме се ради и да нам међу лицима која су иза стакла покажете Кастратовић Славишу уколико га видите?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, седите.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Устаните и окрените се.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Није то Кастратовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте па нам реците, видите ли Кастратовића?

Окрените се, седите. Окрените се и кажите у микрофон то што сте рекли.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Месец дана пре тога ја сам видео истог човека, значи исто лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овога ког сте сада показали?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Кастратовић?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не, он је млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, констатоваћемо.

Констатује се да је након питања на тражење председника већа сведок устао и показао на оптуженог Поповић Срећка кога је видео и месец дана пре овога догађаја и за кога наводи да то није Славиша Кастратовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите хтели сте још нешто да кажете.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија дозволите, дакле моје питање, односно моја молба је било нешто сасвим друго, дакле сведок је изговорио да особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, овај у униформи који се смеје, шта сте то мислили, је био тамо, ко је тај у униформи?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да ли је он господина у униформи видео, молим Вас да тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо, разумели смо Вас господине Крстићу, на кога сте Ви то мислили да је био тамо у униформи и смеје се?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: На овог човека којег сам показивао, и који се сада смејао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог ког сте показали сада када сте устали? Али он није у униформи.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, то је то. Ја не говорим за сада, није сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми да ли сте видели оптуженог Кастратовић Славишу?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Дакле месец дана пре 14. не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли сте овде међу оптуженима видели Кастратовић Славишу сада кад сте устали?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Нисам могао добро да видим да их препознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се још једном. Само нам реците да ли га препознајете. Господине Радивојевићу. Реците нам господине Хисвукај.

ОПОМИЊЕ СЕ.

Дакле следећи пут ћу морати да Вас казним новчано господине Радивојевићу.

ОПОМИЊЕ СЕ адвокат Миленко Радивојевић да не омета ред у судници.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Чиме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Да не виче без микрофона, да се понаша пристојно у складу са кодексом професионалне адвокатске етике, као и према одредбама ЗКП-а.

Господине Хисвукај да ли сте познали оптуженог Кастратовић Славишу?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Мислим да је овај у овој кошуљи, али то је велика разлика јер он сада изгледа слабији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој кошуљи, онај у другом реду или у првом реду?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: У другом реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оптужени Видоје Корићанин. Добро, да ли господине Крстићу имате још неко питање, не. Оптужени да ли имају питања? Господине Поповићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Господин Хисвукај тврди да ме је видео у полицијској униформи тога дана, ја би волио да разјаснимо то. Само то питање једно, а после касније ћу још два, три питања ако је могуће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите поставите питање.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тврди да смо били маскирани и да нас данас види први пут, а тога дана смо били маскирани, па би волио како је он то препознао нас ту данас, а били смо маскирани, на основу чега нас је он то препознао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу околности суђења оптужени Поповићу, обзиром да седите у делу који је одвојен од осталог, значи одбијам вам то. Изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добро. Палили су куће, а један од њих је пуцао, који је то пуцао, да ли може да зна да покаже да ту тврди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да опише, само да опише, да ли можете да опишете тога који је пуцао док су други палили куће?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Оног дана 14.маја када су пуцали мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све причамо о томе.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ја нисам могао да видим сад који је пуцао, он је био виши од овог господина, од овог човека.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тврди да ме је видео 30 дана пре тога у полицијској униформи исто у селу Ћушка, да ли је то његово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта питате?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Питам да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ако неко каже видео сам га месец дана пре тога, Ви не можете да питате да ли си ти рекао, значи шта питате?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само да потврди да ли сам био и тог дана у полицијској униформи као и 14.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле да ли је претходно када сте видели оптуженог, он био такође у полицијској униформи?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Каже да у његовом селу не постоји ниједан ОВК човек, баш ниједан?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Сигурно да не.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ко је Иса Гаши, ко је Хазир Бериша, чобани који су били под командом Агима Чекуа и то ћу доказати да су у Љођу били под командом Шабана Шаље.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Никад.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добро, видећемо то касније, ово је сад. Немам више питања.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Никад.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ово је битно јер ја сам тих дана колико ја знам био припадник војске тако да нисам могао бити у униформи полицијској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још остали оптужени да ли имају питања? Не. Пуномоћници? Не, госпођо Кандић немате питања? Господине Хисвукај да ли бисте могли молим Вас да сада овде негде седнете и да сачините скицу, на ту скицу да упишете како је изгледало село Ћушка, где се налазе насеља о којима говорите, дакле насеље Хасан Бећ, насеље Кељменди, где се налази део код гробља. Где је све то у односу на онај главни пут Пећ – Ћушка? Затим где сте се налазили у сваком од оних тренутака о којима сте нам причали и шта сте видели, те да такође посебно означите кућу Дем Гашија? То може. Е сада нам реците господине Петронијевићу, дакле оно возило из фотографија, дајте само возило, ако сада можемо да нађемо, ако не направимо паузу да видите једну фотографију. Господине Радивојевићу не ометајте ме.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу ја сам Вас искључила јер ми сада тражимо слику коју ћемо да покажемо, па ћете онда касније говорити.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија не интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу седите. Господине Радивојевићу. Господине Радивојевићу. Можемо ли сада да нађемо фотографију или ћемо касније када сведок буде сачинио скицу и када нам буде објашњавао? Добро. Ајдемо онда да Вас замолим господин Хисвукај да седнете овде ту код пуномоћника јер ту има места, или овде код господина Крстића и да нам сачините скицу па ћете нам после објаснити и наћи ћемо фотографију коју је бранилац предложио. Не, не можемо да правимо паузу обзиром да немамо времена, ми ћемо сада да позовемо сведока Хазира Беришу. Шта да наставимо.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ако сам разумео судија дакле Ви бисте сада позвали следећег сведока, а са овим сведоком још нисмо завршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, следећег, не знам да ли је овде доведен од стране јединице, Хазир Бериша или Реџ Кељменди, а сведок ће се вратити када буде сачинио скицу. За кога? Е онда ћемо господине Хисвукај онда ћете морати да одете у Службу за помоћ и подршку сведоцима, обзиром да ће бити још питања за Вас. Дај му стави слушалице. Господо браниоци умирите се. О чему се ради? Господо, оптужени, браниоци, где се налазите?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија ако ми дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Крстићу не, чекамо сведока.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Врло кратко судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Укључите микрофон кажите. Дакле Ви сумњате да сведок у Служби за помоћ и подршку сведоцима да му неко други црта скицу?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Искрен да будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Може да се деси и то, ја заиста не желим да сад прејудицирам било шта, али заиста може неко други судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Заиста би требало обезбедити објективност у том смислу да ли ће он то нацртати овде или на другом месту, или би неко из већа требало да буде са њим. Мислим ја заиста, можда је мало наубичајено овако предлог, али ако је та скица битна као доказ за ово веће онда морате обезбедити објективност тог доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Хазир Бериша, добар дан.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим Вас и сачекаћете мало да унесем само ово претходно што је бранилац рекао у записник.

За овим бранилац оптуженог Абдулаха Сокића, изражава бојазан да ће неко други уместо сведока Мустафе Хисвукаја, у Служби за помоћ и подршку сведоцима суда сугерисати сведоку како да нацрта скицу или пак да сведок неће бити сам и одвојен од других сведока док сачињава скицу, па предлаже да евентуално неко од чланова већа присуствује сачињавању скице или да се објективност обезбеди на други начин, па председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ овај предлог браниоца обзиром да се у Служби за помоћ и подршку сведоцима, сведоци налазе одвојено једни од других и са стручним радницима суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Бериша, ја ћу касније да решим ово. Господине Радивојевићу за сада ме не ометајте.

Пред судом је сведок ХАЗИР БЕРИША

Да ли су Ваши подаци као на записнику од, само да видим, 06.04.2010. године, да ли има неких измена?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде данас позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, не смете ништа да прећутите. Давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре давања исказа, полаже се заклетва. Ја Вас молим да понављате за мном – заклињем се. Наглас поновите. Господине Бериша, заклињем се.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Нисам разумео шта тражите сада од мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја тражим од Вас да положите заклетву, како је то предвиђено одредбама Закона о кривичном поступку, тако што ћете оно што Вам кажем, понављати за мном.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да све што будем питан пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: И свега онога што ми је познато, нећу прећутати ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок-оштећени Хазир Бериша, са подацима као на записнику од 06.04.2010. године, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бериша, у односу на исказе које сте давали овде код истражног судије, осим тога, давали сте исказ и пред EULEX-ом, је ли тако, давали сте, били сте у Хашком трибуналу.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су све те Ваше изјаве исте, да ли остајете при ономе што сте изјавили овде код истражног судије?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете ли да нам кажете, Ви сте повређени 14.маја 1999. године, под којим околностима и шта се то догодило? Реците у најкраћим цртама, како бисмо могли да Вам постављамо питања. Дакле, уколико има нечега што сте заборавили до сада да кажете, код истражног

судије, молим Вас да то додате или да допуните, да нам у најкраћим цртама кажете, како је дошло до Вашег рањавања и да онда иза тога оставимо простор за питања.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, схватио сам шта сте ме питали. Могу ли сада да почнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: 14. маја 1999. године око 7 часова и 15 минута чуо сам прве пуцње на уласку у село и онда сам изашао и погледао из мог дворишта, тамо где сам се ја налазио и видео сам како улазе у село и чуо сам прве пуцњаве. Онда сам се вратио поново, ушао сам унутра у кућу, обавестио сам породицу и неке друге са села где смо били сви скупа, што смо пили кафу. Ја ћу о томе само у кратким цртама, да не бих одужио и да не бих говорио пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не би понављали оно што сте до сада већ рекли.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да. Одмах сам обавестио своју породицу и ја сам одлучио да будем ту заједно са породицом, али на инсистирање моје мајке, ја сам се удаљио од њих, значи одвојио сам се од њих и сишао сам мало ниже, према центру села, у правцу насеља Хасана Бећа и ту су се скупили скоро сви људи из свих крајева, делова тога места и како сам ишао тако путем, ту сам срео Абдула Гашија који ми је рекао одмах «хајде бежи, јер мога оца су већ убили». Ја сам и поред тога, наставио да идем надоле, али са обзиром да ми је породица била у горњем делу, нисам могао да идем кроз до доле, док не видим још једном моју породицу.

Онда смо ишли у то насеље Хасана Бећа, то се догодило, постоји могућност након једног сата, онда са свих страна су дошли тамо у то место где смо ми били и тог момента ми смо приметили да све куће око нас, све су почеле да горе и када су стигли у том насељу, ми смо били у једној улици, ту испред гробља и наређивали, односно рекли су да ми изађемо из те улице и да се одвојимо, односно поређамо са једне стране мушкарци, а са друге стране жене. Ми смо ту изашли, тачно ту испред гробља, са леве стране су биле жене и деца, а ми мушкарци смо били са десне стране. Онда су почели да пуцају у ваздух, ту у нашем присуству, почели су да нас вређају и псују на све могуће начине. Онда су почели да броје, да виде колико нас има, један од њих је тражио да нас броји неко и да знају тачно колико нас има ту. И сећам се да је рекао да је рекао да има нешто више од педесетак и одговорио је то што је рекао, «добро је». Потом су нас питали, шта имамо од оружја, каквог, да то све извадимо испред себе, са цигаретама и са свим стварима које имамо у џеповима, да то извадимо ту и да ставимо испред нас. Иначе, ако будемо накнадно нашли нешто по џеповима, онда ћемо га убити ту пред породицом. Почели су прво од жена и деце иако тамо нису почели одмах да ваде те вредне ствари, да показују, сећам се једног случаја, када

један је вадио нож и ухватио једно дете за косу и ставио му је нож под грло. Онда сам се окренуо са леве стране и рекао је, «ако не извадите новац и вредне ствари, ја ћу заклати ово дете». И онда одмах су почели да ваде те ствари, односно те вредне ствари.

Док сада говорим, ту испред нас, издвојили су два детета, син овог Сефедина Љушија и Османа Љушија и рекли су им да прикупе те ствари, један је прикупио документа, а други да покупи друге ствари, значи новац и друге вредне ствари. Сећам се и једног другог случаја ту који се догодио преда мном, један од становника ту нашег села, у пакли цигарете која је бацио ту пред собом, испред себе, он је дошао и узео ту паклу цигарета и када је отворио то пакло, видео је да унутра, у том паклу цигарета је било 500 марака. Онда нам дао по цигарету мени једну и двојици ту који су били поред мене. Онда, су издвојили неке старце, да ли су то била двојица или тројица, не сећам се сада тачно и наредили да идемо у правцу дворишта Ајета Гашија. Ту је ушло отприлике око дванаест или тринаест њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко, одмах нам реците ко ако знате?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не бих могао сада да улазим у те ствари, јер стварно не бих могао да будем прецизан или тачан. Могу ли да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Док остали, ми смо се ослањали о зид те куће, односно куће Хакија Гашија. Жене су узели и водили су у двориште Салија Гашија, а један други део увели у двориште Хакија Гашија. Нама су рекли да се ослањамо о зид. Након извесног времена, неких разговора који су они водили међусобно, питали су и за Ајета Гашија, један од њих је одговорио, један који је био ту поред мене, а зове се Џафер Гаши, рекао је да је он пошао код лекара са својом децом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте причали, дакле, не морате баш тако у детаље, обзиром да сте те детаље већ испричали. Значи, само оно основно да бисмо могли да Вас питамо оно што је остало неразјашњено. Дакле, ко је са Вама ушао у ту кућу у коју је касније пуцано на Вас, ко је све ту био са Вама, колико вас је ту било?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Је ли у кући где су пуцали по мени, мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, имао сам још неке ствари да објасним, па онда бих ја стигао до овог тренутка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само немојте такве детаље, обзиром да су сви ти детаљи евидентирани већ код истражног судије, управо те речи, одвео децу код лекара и тако даље. То све већ имамо у списима.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, слажем се. Након што је прва група пошла, видео сам у ком правцу их воде, то је било у правцу кућа Адема Гашија и видео сам до оног места где је био постављен један киоск. А шта је било даље, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, ко је све ишао, кога сте све видели да иде ту?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Могу да наведем неколицину од њих, сећам се Ибра Кељмендија, Скендера Кељмендија, Ук Љушај, Бин Гаши, Јашар Гаши, Исмет Дина, Дем Кељменди, било би потребно да се далеко више сконцентришем, било је још неких других, али не сећам се, јер ето, ових којих се сећам, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали ти војници који су их ту водили?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Били су у полицијским униформама и војним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: То је била, да кажем, затворена плава боја, шарена и зеленкаста, опет, могле су се приметити неке шаре по тим униформама, мало и пепељасте боје или како се каже то, пепељасте боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих је било?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Отприлике можда у том насељу је било око седамдесет њих, ту отприлике, око седамдесет њих је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овом групом која је кренула у кућу Азема Гашија, колико њих је пошло војника?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Та група која је водила те људе у кућу Азема Гашија мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Чини ми се да је било њих четворица или четворо или петоро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих имао нешто карактеристично по изгледу?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не бих могао сада да се сетим. Када су стигли отуд, онда су се обратили једноме који је носио једну брадицу, да кажем, није то била велика брада и рекли су му да су посао завршили. Иако смо били ми у тим ванредним условима, околностима, да кажем и разуме се да нисмо били у стању да уочимо сваки карактеристичан детаљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко преживео из те групе?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, Иса Гаши је преживео тај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то сазнали одмах или касније?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, касније сам сазнао, оно што се догодило унутра ја не знам, а касније сам сазнао да је он преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се дешавало даље, када су они отишли, вратили се?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Знам и када се запалио кабал, електрични кабал у дворишту Сали Гашија и када су почели деца и жене да вичу, онда су ушли и склањали су њих негде са стране, јер је кућа почела да гори. Онда су се поново вратили код нас, узели су нам и часовнике које смо имали, дакле, сатове и говорили су нешто ту међусобно и рекли су нам, учинили су знак

руком, ви са ове стране, а ви остали са оне стране. Ја сам био у групи која је пошла према кући Саита Гашија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај који је рекао – ви са ове стране, а ви са ове стране?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Тај који је рекао, био је мало ниског раста, али касније, на основу фотографија, знало се да је то Срећко Поповић био. Са нама су били петорица њих, сећам се један је био виши, који је носио пушкомитраљез, а они остали су носили аутоматске пушке. Они су нас водили у правцу те куће, хтели су да нас уведу у једну продавницу Садика Гашија, а један од њих, то је јако близу и смрдело је, осећа се неки смрад и онда су нас приморавали, односно наређивали да идемо кући Саита Гашија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био са Вама у групи?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: У мојој групи могао би да спомињем неколико имена, ту је био Џафер Гаши, Муса Гаши, био је Ису Шаља, Емруш Краснићи, Абдула Љуши, Рамиз Љуши, Џафер Љуши, Скендер Љуши, ја сам био заједно са њима, Аријан Љуши је био, који је био са моје леве стране. Постоји могућност да сам некога и заборавио, да нисам све рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате бар број, колико вас је било у тој групи?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Отприлике, било нас је око дванаесторо, дакле, заједно са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се онда догодило?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Рекли су нам да улазимо у ходник и један од њих, дакле онај који је имао пушкомитраљез, рекао је, улазите ту унутра у тај ходник и седите. Био је јако хладнокрван. Ту су почели сви да улазе, ја сам био задњи од њих и када сам ушао, ја сам седео тамо одмах на почетку у каучу и тако сам седео некако са стране. Са десне стране моје био је Исуф Шаља, који је био, који је клекнуо отприлике, тако скучен, јел. Са леве стране био је Аријан Љуши који је био наслоњен овде на моје груди и четворица њих су били ту на вратима и ту су стајали. Један од њих, као да је био негде ту на средини, тај који је имао је пушкомитраљез, он је само нас псовао и онда су почели да пуцају. Сећам се само када је ватра избила из пушкомитраљеза и како сам гледао тако, некако са стране, окренуо сам главу дакле са стране и рафал апсолутно није био прекинут, од мене па тамо до краја, опет је кренуо и поново са друге стране и ето, ја сам имао срећу да ниједном нисам био погођен. Али, први меци су погодили Аријана и Исуфа Шаљу. Након врло кратког времена, значи једног момента, онда су ушли и запалили једно ћебе, а они који су били убијени, погођени, они су лежали доле, у соби су била два кауча у облику слова «Г» и онда су почели да пуцају на те лешеве који су лежали доле. То је било са моје леве стране и први метак ме, дакле, погодио на десној нози, а један други исто тако на десној нози, али мало ниже. И трећи рафал када је испален, ја кажем да је то срећа, јер то је гађало непрестано, дакле када кажем рафал и погођен сам на левој нози ту, у

околини, односно близу колена и одмах се тај рафал прекинуо. Онда се чуло ту неколико тих јецаја и чуо сам кад је пиштољем, један је гађао, дакле погодио тог човека и он се утихнуо и тако редом. Дакле, један или двојица који су били испред мене, односно док није дошао ред на мене, онда се прекинула ватра и тог тренутка лично сам чуо и изгубио сам се, тада више нисам чуо ништа. И онда сам полако дошао к свести и почео сам да гледам са стране и подигао сам мало главу и видео сам, гледао сам у правцу врата. Видео сам, приметио сам да нема више никога и онда сам, наравно, покушао да дирам Аријана, пипнем њега и Исуфа Шаљу. Видео сам, приметио сам да су настрадали, дакле да су умрли, убијени, видео сам ћебе како гори и покушао сам да то спречим, иако сам био рањен. Али, тог тренутка сам се сетио, с обзиром да је прозор био иза мене, вратио сам, дакле погледао сам према прозору и приметио са четворицу или петорицу од њих, који су разговарали нешто међусобно. Један од њих се вратио и ја сам чуо само његово ходање, како се приближио и када је ушао, приближио се вратима, нисам га видео целог, него само један део. Бацио је једну флашицу у облику пивске флаше и из те флашице је почео да излази дим, црни дим. И тог момента стварно ја више нисам знао где се налазим. Ја сам мислио тог тренутка да вичем, да вриштим, али бог само зна зашто сам одустао од тога, онда је почела ватра да ме ухвати, значи да горим и ту сам се дивио, овим, да кажем, тим који су били убијени, јер су они већ почели да горе када су били мртви, а ја сам почео да горим жив. Нисам могао да подносим ту високу температуру и само сам гледао у правцу врата. Устао сам и то наслоњен претежно само на леву ногу и почео сам да вучем и десну ногу, иако је скоро била откинута, да кажем. Бог је знао како сам ја то пребродио, изашао и ухватио сам се, држао сам се за врата. Када сам изашао у ходник, тада сам почео да дишем и почео сам да долазим ка свести мало. Окренуо сам се са леве стране, приметио сам да нема више никога у правцу улаза куће и само, држећи се само на левој нози, ослањајући се само на левој нози, почео сам да мрдам, односно да ходам само на једну ногу и приближио сам се вратима друге собе, отворио сам врата, окренуо сам се и у тој соби где сам ја био, избила је ватра и ватра продрла кроз и до ходника. Приближио сам се прозору, посматрао сам, односно гледао сам да ли има неког испред мене. На путу ту су били трактори, камиони, запрежна кола, а на том прозору где сам ја могао да видим, постављена је нека штала која је покрила тај поглед и нисам био у стању да гледам даље боље. То је било са моје десне стране. Отворио сам прозор, држао сам ногу са мојим, дакле, рукама и тако држећи се на руке, пао сам доле са прозора, можда висине око 1,60 цм. Ту около било је доста коприва и то жбунови високо, држећи се тако сам на леђима ишао и да кажем, могао сам да мрдам једино тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и затим Вас је спасила она Ваша мештанка, Ђула, да ли сте тако рекли?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, мало касније је то се догодило, ја сам изашао ту на међи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте детаљно причали, зато Вас то и прекидам, обзиром да сте то детаљно испричали. А сведок Мустафа Хисвукај који каже да Вас је он спасио.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, Мустафа, то је тачно, он је мало касније дошао, прво је дошла једна жена коју сам ја позвао, то можда након четири, пет сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај сведок Хисвукај каже да је то било после пет или десет минута, а да се Вама чинило да је прошло четири, пет сати.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја говорим само о оном тренутку након тог догађаја, а како су они схватили, након пет или десет минута, они су то вероватно тако и схватили, а ја сам схватио да је ту прошло четири, пет сати и да сам био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затим сте причали о Вашем лечењу, о овим особама које су биле ту и у том смислу Ви остајете, је ли тако, код онога што сте рекли код истражног судије, да бисмо могли да пређемо на питања.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, да, стојим иза тога што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још нешто да Вас питам, пре него што тужилац крене. Данас сте рекли, као и код истражног судије, да је са Вама у групи био Рамиз Љуши.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Шта сте сада питали, госпођо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, данас и код истражног судије, рекли сте да је са Вама у групи био Рамиз Љуши, да је он са Вама ушао у ту кућу, ту где су пуцали на Вас.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, ја сам само рекао да нисам сигуран за све који су били присутни, али тамо где смо били у том реду, у том строју, када су нас издвојили, ја сам за тај случај говорио. Ја мислим да је он био у нашој групи, а не у оној другој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли сте сигурни за њега, обзиром да према нашим подацима, односно према оптужници, Рамиз Љуши је био у кући Дем Гашија. Тужиоче, само сам Вам објаснила зашто Вас питам. Тужиоче, изволите, питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих имао, пошто је сведок дао детаљне изјаве, имао бих само пар питања. Да се вратимо на центар села и када је вршено то раздвајање мушкараца од жена и деце. Да ли можете да се сетите, ко вас је раздвајао и колико припадника војске и полиције је било ту, који су вршили то раздвајање?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Приликом раздвајања, сећам се једнога који је имао брадицу, био је још један који је црномањаст, тамнопут, да кажем, били су још неки други, али тренутно се не сећам а на основу неких фотографија,

вероватно постоји могућност да познам некога, јер по именима и презименима нисам познавао никога, али само на основу фотографија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док је трајало то раздвајање, где су се налазили други припадници војске и полиције?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Они су били ту око нас, раздвојени, нису били у групи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу они били наоружани?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су и како су носили оружје?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Они су носили аутоматско оружје, неки су имали и пиштоље, ту су држали са леве стране близу џепа са леве стране. Било је разнoг оружја, да кажем, а већина су имали аутоматско оружје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и како су они носили то оружје?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Они који су били испред нас, они су одмах почели да гађају и ту испред нас, па изнад наше главе, дакле у ваздуху.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ови други?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не сећам се за ове друге, не сећам се за њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још једном само да Вас питам, ови други, да ли су носили оружје у руци или на рамену?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Колико се сећам, већина од њих су држали у рукама оружје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: А неки на рамену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када су вас раздвојили, рекли сте да је било бројање. Да ли се сећате, ко вас је то бројао, вас који сте издвојени?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Чини ми се да нас је бројао онај који је био ниског раста, а ко је дао наређење, знам ко је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Онај који је имао брадицу и који је био ниског раста, то је тај. И онда се обратио свима и рекао је, добро је, у реду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам исто питање и за моменат када вам је наређено да вадите ствари из џепова и када су издвојена два детета да покупе те ствари. Ко је то урадио?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ту наредбу дао је тај човек о коме сам говорио малопре, који је имао брадицу, а деца су била, један Сафедина Љушија, а један је био Османа Љушија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате оног који је ставио нож детету под грло, како је изгледао?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А оног који је узео паклицу цигарета, нашао новац па Вас је понудио?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Мислим да је он носио полицијску униформу, али не могу да се сетим сада ко је био тај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, за време док су вас бројали, док сте ви вадили ствари, док су деца купила те ствари, како сам ја разумео и како сте рекли у претходном поступку и паклице цигарете, за време тих дешавања, где су се налазили остали припадници војске и полиције?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Они су били распоређени ту око нас, у том насељу, неки су били ту испред нас, неки су били тамо по тим кућама где су те куће почеле да горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где су били у моменту када је прва група кренула према кући Адема Гашија која је издвојена и остали?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Молим Вас још једном, ако је могуће, поновите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање се односи на ове остале припаднике, када кажете да су ту били около. Да ли су они били ту около и када је кренула прва група према кући Адема Гашија, што сте видели?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да ли мислите на?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим на припаднике војске и полиције.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Па ја нисам ушао овом приликом сада у неке детаље, они су тамо ишли и тражили да узимају кола нека и покојни Мухарем њега су позвали као преводиоца и онда су пошли према неким другима да им исприча да ће да одузимају кола и тракторе. И тог тренутка су запалили и кућу Салија Гашија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли су неки остали ту код вас?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да ли мислите оног тренутка када смо били сви наслоњени на зид Хакија Гашија?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ту је било много њих, али за двојицу знам да су они ту били стално и они су се кретали ту стално и причали међусобно. А по мом мишљењу, све наредбе, дакле дао је онај човек који је имао брадицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте да је један од петорице који је Вас водио, Вашу групу носио пушкомитраљез. Да ли сте то оружје видели још код неког припадника војске и полиције тога дана у селу?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, ако се ради о пушкомитраљез не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, то је био један-једини пушкомитраљез који сте Ви узели?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, ту је једини који је носио један од њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми колико сте пара Ви имали, колико сте пара дали?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Колико новаца свако колико је имао ја стварно не знам, ја за себе знам да сам имао тог тренутка 150 марака, а оно што сам

чуо касније да су неки по кућама, дакле, ко колико је дао то ево лично о мојој породици да кажем знам. То касније сам сазнао да су моји дали 500 марака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су вам још нешто узели осим новца?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Сва документа која смо имали, сем новца наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су вам узели и нека возила?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, узели су једно возило, али то се догодило по мом мишљењу око месец дана пре тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. За овим, ако браниоци не замерају, направићемо паузу, обзиром да ми радимо јутрос од неких 20 до 10.

Да констатујем да је у међувремену стручна сарадница суда ишла и из Службе за помоћ и подршку донела скицу, коју је сачинио сведок Мустафа Хисвукај, коју ћемо сада ставити на документ камеру па ћемо касније то разјаснити само да браниоци виде.

НАЛАЖЕ СЕ режији да преко документ камере прикаже скицу коју је сад из Службе за помоћ и подршку донела стручна сарадница.

Преко документ камере се приказује ова скица и онда ћемо иза тога да наставимо.

Добро, доћи ће он после паузе наравно, само да констатујемо да је то та скица и да ћемо један примерак ископирати господину Радивојевићу, који је довикивао да му је то лакше. Господине Петронијевићу, молим Вас да пре него што се вратимо и почнемо претрес погледате ове фотографије и да евентуално из свих овде фотографија које имамо у списима предмета издвојите оне које бисте желели да покажемо. Да он прегледа све фотографије па да опише? Добро, добро у реду. Хвала Вам.

За овим НАЛАЖЕ СЕ режији да врати слику суднице.

За овим суд ОДРЕЂУЈЕ паузу у трајању од 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, видимо се у 12:15 часова.

Настављено у 12:30 часова након паузе ради одмора.

У међувремену је приступио адвокат Крсто Бобот и остали су сви присутни. Позваћемо поново сведока Хазира Беришу прво да завршимо са њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Везано за Хазира Беришу имам предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се прикажу групне фотографије из албума који је пронађен у кући Раде Минић, без намештаја, без онога, само где су ликови на фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Противим се овом предлогу, јер тај предлог нема никакве везе са местом Ћушка, са 14. мајем 1999. године и то смо већ утврдили да он не може да каже било шта у вези тог догађаја. То што тужилац тврди то је последица онога што има својих проблема, не бих коментарисао даље. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да коментаришете уопште господине Радивојевићу, јер малопре.

За овим се, након што и даље наставља да нарушава ред на суђењу на основу члана 299 ЗКП новчаном казном обзиром да не поштује наредбе председника већа, не повинује се реду, непрекидно и поред опомена омета ред у судници, КАЖЊАВА казном у износу од 50.000 динара бранилац оптуженог Славише Кастратовића – адвокат Миленко Радивојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се остали браниоци противе овом предлогу тужиоца? Господине Крстићу?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Противим се судија из истих разлога из којих је колега Радивојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду. Господине Перовићу?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Противим се предлогу тужиоца из истих разлога из којих се противи колега Миленко Радивојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте браниоци остали тако образлагати, само подизањем руку. Молим вас реците да ли се придружујете речима адвоката Радивојевића? Крстић и Перовић, господин Петронијевић каже "придружујем се", господин Огњановић, док господин Борковић, Шћепановић и Крсто Бобот остављају суду на оцену. Господин Мршовић се придружује. Добро, о томе ће одлучити веће. Наставићемо са испитивањем сведока Хазир Берише.

Господине Бериша да ли сте се одморили? Наставићемо са постављањем питања. Да ли тужилац има још неко питање, осим овог предлога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци? Изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дозвољавање непосредно судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Господине Бериша, Ви сте нам објаснили моменат када сте након овог догађаја у соби кроз прозор изашли или пали, како Ви кажете, у простор ван куће?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте питање господине Бериша.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Рекли сте у претходном поступку и сада да до момента доласка прве особе која Вам је пружила помоћ или омогућила да Вам се пружи помоћ је прошло више сати. Да ли је то тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, већ је говорио о томе и одговорио је на оно што сам га питала да је то његово виђење и да је то виђење овог сведока.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поставио сам ово на начин да не бих био сугестиван, али ево поставићу питање директно. У моменту када је прва особа која је до Вас дошла, у питању је женска особа, како сте се досад изјашњавали, да ли је од војске и од полиције било кога у селу било?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Дакле, након што сам изашао отуд мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, када је дошао до Вас да Вам помогне?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад сте били већ ван куће тамо где сте били?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Када су ми пружили помоћ они су тада изашли из села. Они су већ били изашли из села, тако да сам ја био сам и тад сам позвао ту жену.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, није више никога било од полиције и војске да то рашчистимо, у селу у том тренутку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, ако кажете никога више није било у селу, онда не можете одговарати поново на питање дакле никога више није било у селу, значи не можемо два пута да питамо исто.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, нисам питао исто, бојим се да нисте разумели. Ја сам хтео да прецизирам ово питање, јер је рекао "излазили су из села". Ја кажем да ли значи то да никога није било у тренутку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он када каже излазили су, то значи излазили су.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако сте Ви то схватили, ја сам задовољан, јер је то одговор који мени одговара. Хвала. Господине Бериша, да се вратимо на овај тренутак уласка у кућу. На који начин сте ви улазили, дакле, ова група која је ушла у собу, јесте ли били у колони један по један, или у некој групи?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја сам то неколико пута објаснио, али нема проблема могу још једном да кажем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас молим, само немојте се љутити?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, не љутим се. Ми смо се налазили у ходнику сви скупа и онда ушли су и наређивали, рекли су улазите сад у собу. Ја сам био ту негде можда последњи или један од последњих, ушао сам и седео сам на крају кауча. Ја мислим да је сад јасно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је тај ходник, колики је простор, колики је тај, колико са колико обично се тако мери?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Соба је била 4x4 отприлике, а ходник је могао да има 2,5x4, односно 5 метара, тачно се не сећам, али отприлике је толико.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где су били ови војници или полицајци у тренутку кад сте Ви били у ходнику, где се они налазе?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја сам рекао да један је ушао пре нас и након тога ушли су остали, али одмах су наређивали да седнемо и после тога нисам видео више ко је ту још ушао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Након што сте ушли у собу Ви сте описали положај оних људи којих се сећате да су били? Да ли можете сада дефинитивно да се изјасните колико је људи било у соби пре почетка пуцања?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Рекао сам не само једном него пар пута и у свим скоро изјавама, јер под тим условима под којима сам ја тада био, не само ја, него нико не би могао да зна тачно, јер кад се налазиш, односно кад ти је уперено оружје не можеш да видиш све те детаље и да запамтиш, јер за мене апсолутно то у том тренутку није било важно колико нас је било и како су они изгледали. Ја сам тад тог тренутка закључио да је са мном готово, да је све завршено.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је разумљиво, то је ситуација која је разумљива. Можете ли да ми кажете колико времена сте провели од момента када сте одвојени као група до момента почетка пуцања, колико је тај период трајао? Дакле, од момента кад су Вам рекли да идете ка тој кући, кренули за вама, ушли сте у ходник, из ходника у собу, до момента почетка пуцања?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Отприлике то је могло да траје око десетак минута, дакле, онолико времена колико је требало да пређемо тај део пута да стигнемо до тог одређеног места, али за мене то немају, мислим ту нема неки одређен посебан значај.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је међу тим људима који су се налазили у соби непосредно пре почетка пуцања се налазио неко ко није из Вашег села или су сви били из Вашег села? Да покушам да Вам помогнем да се на неки начин сетите.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да један од њих кога сам ја и споменуо Крснићи Емруш и Зећир Бериша, односно Зећир Аљијај мислим да двојица су била ту и Исуф Шаља.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, тројица нису били из Ћушке?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, нису били сви из Ћушке.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А остали укључујући Вас, Ви сте сви становници Ћушке?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад опет бих Вас замолио да покушате да се сетите имена осталих пошто су то људи који су из Вашег села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, набројао их је, набројао је имена.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Али није 12 судија због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није 12, питала сам га, није 12.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја покушавам да му помогнем судија да се сети, можда човек не може да се сети, овако је можда боље одвојено који нису, па он то је 4 и којих су ту још 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има још 8 којих можете да се сетите?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: И пре сам изјавио да се не сећам тачног броја, али сад кад сам рекао отприлике је било толико, али тачног броја се не сећам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја мислим да је много мање важан број тачан у односу на идентификацију. Ако смо већ извршили идентификацију тројице који нису из села, да ли може да идентификује они који су из села, да их наброји па ћемо онда тако доћи до броја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Набрајао је малопре и тај број није 12. Да ли су то они које сте малопре набројали, знате, кад сам Вас питала и за овога, само да видим како се зове, то је према нашим подацима био у другој, а не у кући у којој сте Ви били, дакле, Ви кажете да је ту са Вама био Љуши, само да видим како се зове, Љуши Рамиз, је ли тако, а према овим подацима, односно према оптужници он је у кући Дем Гашија?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Може да је и тако да је било, али док смо били у реду ту наслоњени о зиду, он је био ту. Може бити нека грешка, можда и са моје стране или од стране других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете браниоцу да кажете она имена која сам Вам малопре у првом делу набрајала када сте рекли и овога Рамиза Љушу? Ко је био са Вама ту у кући, како што кажете како сте седели на том кревету?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ту у кући где су нас, где су пуцали на нас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, осим Емруша Краснићија, Зећира Берише, Исуфа Шаље?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Био је Мус Гаши, Џафер Гаши, Аријан Љуши, Абдулах Љуши, Скендер Љуши, Џафер Љуши и не сећам се других имена, ово што сам сада рекао, постоји могућност да је био још неко други, али тренутно се не сећам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте након рата о овом догађају причали са својим мештанима, да ли сте разговарали о томе ко је где на ком месту страдао, да ли може то да Вас подсети на имена тих људи?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Нисам осетио потребу да то коментаришем ни са ким, то је уопште познато да су они убијени у те три собе и за мене то нешто друго није било од неког посебног значаја да бих коментарисао, јер ја сам то сам доживео и нисам био заинтересован да око овог догађаја да водим неке разговоре даље.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако за Вас није значајно, онда ћемо преко тога прећи на тај начин. Реците ми господине Бериша, Ви сте нам овде описали, а то сте учинили у истрази, начин на који је почело пуцање, Ви сте у том тренутку колико сам ја разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, сачекајте питање, ово је увод.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Седели на каучу и били сте први са леве стране гледано од врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, ако можемо само директно питања без увода.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Какав је Ваш положај био и где сте се Ви тачно налазили након првог пуцња?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја сам неколико пута објаснио ту ситуацију, али ако Ви инсистирате ја ћу поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Био сам како сам седео на каучу, са моје десне стране био је.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То сте рекли. Кад се завршило пуцање, значи први рафали кад су се завршили, где сте се Ви налазили, у ком положају ако можете тачно да нам опишете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да није разјашњено у истрази господине Петронијевићу?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Изволите објасните господину Петронијевићу, па ћемо видети шта то није разјашњено у истрази везано за то?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Рекао сам, а поновићу поново, на истом месту сам био и кад је почео рафал и кад је престао, ја нисам уопште се удаљио, нисам мрднуо са тог места, јер ја нисам имао куд да идем, јер пушке су биле уперене према нама и према мени и где ја да идем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли у том моменту видели ове који су пуцали?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Рекао сам већ то, али рећи ћу поново, видео сам четворицу који су стајали ту на врата и када је избила, кад је пламен избио из цеви пушкомитраљеза и тог тренутка ја сам одмах окренуо главу са стране и убеђен сам да ниједан од њих који је ту био он није могао да гледа у том правцу, реаговали исто као ја.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је јасно, то сте већ објаснили. Завршава се тај рафал на десно па на лево, тако сте објаснили, престају у једном тренутку пуцања. Да ли сте тада погледали у њиховом правцу?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, нисам гледао у том правцу, ја сам само чуо рафале и гледао стварно нисам у том правцу. Само то тако сам замишљао да се то тако догодило.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли су они вршили померање тела ових људи који су били са Вама након пуцања?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, то нисам приметио, а они нису могли ни да се покрећу, није постојала могућност.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисте ме разумели, опростите. Ови који су пуцали да ли су они померали ове људе који су побијени?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, ја сам већ рекао да претпостављам само, а нит сам видео шта су реаговали тог тренутка, да ли су ушли, изашли, то уопште не памтим. На основу онога што се мени догодило неки су дошли са, други рафали су дошли са леве стране и са те стране ја сам и погођен, односно рањен, а када су сви изашли напоље онда сам приметио како ћебе гори и она није сама почела да гори него је неко ушао и запалио ћебе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где је то ћебе било тачно, који је његов положај у соби био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком тренутку?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У тренутку кад га он види, каже "видео сам да гори ћебе", где се ћебе налазило, код врата, на средини или било где другде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати, сам ће сведок да то лоцира.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: То се догодило са моје леве стране, то је на углу саме собе, дакле, са моје леве стране и то у углу собе у један ћошак.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми господине Бериша, поменули сте малочас аутомобил BMW и рекли сте да је по Вашем мишљењу то било раније?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Није рекао BMW.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, ништа нисмо чули питање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Преводаца је рекао судија а не ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам чула питање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Преводаца је рекао "није рекао BMW".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја нисам чула питање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питање је било помињао је возило BMW, малочас је рекао да мисли да је то возило месец дана пре тога одузето, у истрази је нешто говорио о том догађају, па сам хтео да га питам да ли је то тај догађај о коме је говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, предочите му то.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте у истрази помињали један догађај који је претходио овоме месец дана пре овог догађаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта питате, дајте питање?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је у истрази помињао догађај који је претходио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињао је, ја Вам одбијам то.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли за тај догађај везује овај ауто који је малочас поменуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малопре је то рекао да то везује за тада раније.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то тај догађај о коме је говорио у истрази судија, то је било питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је тако рекао малопре.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако сте Ви тако разумели и ако то потврђујете у записнику онда нећу постављати даље питање. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци само да видимо. Редослед знате сами претпостављам.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Сведок је поменуо лице по имену Срећко Поповић. Да ли је он пре овог догађаја познавао Срећка Поповића или можда чуо за то име и презиме?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, ја нисам га познавао, али на основу фотографија ја сам показивао ко је тај човек и касније сам сазнао о његовом имену и презимену. Дакле, пре тог догађаја ја њега нисам познавао нити сам чуо о њему.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Кад су Вам те фотографије показиване господине Бериша, које године сећате ли се?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Чини ми се да је то било 1999. године након уласка снага КФОР, а онда су дошли код мене са тим фотографијама, а не сећам се ко су били ти људи и на основу тих фотографија ја сам препознавао тог човека и рекао сам ко је тај.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ко су били ти људи, ко је дошао, КФОР, полиција КФОР-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Јесу ли била нека службена лица суда, тужилаштва?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Шта сте видели на тим фотографијама на основу чега сте препознали Поповића, ко Вам је рекао да је то Поповић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте сазнали име те особе?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Његово име ја сам чуо путем медија кад су медији истакли да је то он и када су они препознавали њега, јер ја нисам га знао ко је тај, дакле, његово име и презиме до тада нисам знао. То се не односи само на њега, него односи се на остале, јер ниједног од њих као фигуру нисам познавао пре.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: А знате ли имена осталих лица, рецимо који су били те прилике на том месту, осим Поповића? Ето само његово име знате, знате ли још по неко име?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја сам дао неколико изјава и често сам то споменуо, односно рекао, навео, касније сам чуо и за име Небојша и дао сам једну изјаву у вези са тим, па име Кастратовића и друга имена о њима сам касније сазнао.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: У каквој униформи је било то лице Поповић Срећко, војној или полицијској?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Колико је мени познато он је носио тад полицијску униформу, али постојала је могућност сваког тренутка да они мењају униформу али за тај тренутак по мом уверењу он је носио полицијску униформу.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли је био маскиран неком чарапом, намазан, марамицом преко лица и тако нешто?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, о маскирању могу да кажем не, али само колико се ја сећам он је имао браду, о другим детаљима не сећам се шта је имао, само да је браду имао сећам се.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Није био маскиран, имао је браду сведок тврди. И шта је Срећко Поповић те прилике радио ту конкретно на том платоу кад сте се сви скупили, шта је урадио?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Он је обично наређивао, дакле, издавао је наређење.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Шта је наређивао да ли се сећате макар једног наређења?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Мени се чини да сам ја те ствари објаснио већ и сви контакти, односно разговори су се водили са њим, дакле, он са осталима и остали људи контактирали њега.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ви сте поменули да је неко лице са брадом и пуно височије и крупније пуцало у Вас. Да ли то лице нема везе са Поповић Срећком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је ли то лице нема везе?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: То није Поповић Срећко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то иста особа?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Мени апсолутно није познато да сам у било којој мојој изјави истакао да је неко лице висок, значи високог раста, да је он пуцао на мене, то нисам изјавио.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Питаћу Вас конкретно, да ли је особа која је пуцала у вас у соби у кући Срећко Поповић или није? Да ли то знате сигурно или не знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је рекао да није.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Нисам чуо, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Хоћете да допуним, односно да објасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кажете да ли је то био Поповић Срећко или не?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Рекао сам већ, он је издавао наређења, а са нама су пошли петорица други и добро памтим да онај последњи носио је пушкомитраљез и сећам се кад су први хици изашли из цеви пушкомитраљеза. Ја мислим да је то потпуно јасно за сада.

Адв.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Знате ли Ви српски?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Знам, али не знам добро.

Адв.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Како закључујете да је Срећко издавао наређења, он не зна албански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, он је рекао да је то закључио по понашању, по томе што су сви ишли код њега, а на ово питање, тако да Вам то одбијам, на ово питање, тако да Вам то одбијам, на ово питање да се надовежем што пита бранилац, да ли сте Ви чули да неко на српском каже «у име државе Србије сви ћете бити убијени»?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Када сам ја био присутан само сам чуо псовке, дакле случај везан лично за мене односи се само на то да су псовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас због тога што каже овде у оптужници да је окривљени Поповић Срећко изрекао пресуду гласно говорећи «у име државе Србије сви ћете бити убијени», ту у соби где сте Ви били седели на кревету, дакле Ви то нисте чули?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Борковићу, извините што сам Вас прекинула.

Адв.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ја више немам питања, ја се још једном извињавам због догађаја од јуче који је скривио тужилац. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Адв.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ја се још једном извињавам због догађаја од јуче и моје реакције која је била скривљена понашањем тужиоца. Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Господо. Господине Радивојевићу?

Адв.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Прво бих хтео да се извинем вама јер не знам због чега сам скривио казну. Колега Петронијевић има.

Адв.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија опростите, могу ли уз Ваше допуштење да се удаљим због другог суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? И да Вас мења Крсто Бобот? Може.

За овим претрес напушта адв. Горан Петронијевић, у наставку ће га мењати адв. Крсто Бобот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу наставите молим Вас са питањима ако је то икако могуће.

Адв.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја би се стварно извинио ако сам Вас увредио било чиме, међутим обзиром да ме пет колега подржало, значи да је

оправдано, е сада у вези господине Хазира Берише имам три, четири питања и немам више. Да ли сте давали изјаву пред Међународним судом на Косову?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли сте давали 29. августа 2000. године, 2001. године?

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Извините годину још једном.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не сећам се датума.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: 29. августа 2001. године?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја сам дао неколико изјава, а не сећам се тачно којег датума.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Можете ли ми рећи да ли је судија тада истражни судија, била Биргит Ланге Клепш?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не сећам се, стварно не знам њено име и презиме, ја сам дао неколико изјава и не сећам се сада свих детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате против кога се водио поступак тај где сте давали изјаву?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија могу ли ја да довршим своје испитивање ако ми дозволите Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате против кога се водио поступак?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: За Хаг било је у вези Ђорђевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви причате о Хагу?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: За изјаву коју сам дао у Хашком трибуналу било је у вези Ђорђевића оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пита Вас бранилац то, бранилац Вас пита за суд у Пећи?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија ја немам више шта да питам јер ово је све ушло у транскрипт, Ви оспоравате моју одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја знам због чега питам питање по питање, ако дозволите. Ми смо колеге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, разјасните господину Бериши шта питате да може да одговара на Ваша питања, дакле да не губимо време на испитивање у Хашком трибуналу, него питајте оно што Вас интересује.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија нисмо дошли до тога, ово је Виши суд у Пећи.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да. Ја сам дао једну изјаву у пећком суду али не сећам се у вези са чим или на кога се то односило.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Јесте ли тада спомињали господина Бешовића?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Бешовића?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да, Веселин Бешовић?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, сећам се да је једна изјава била и у вези са њим.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А да ли сте њега споменули у Хагу када сте били сведок код господина Ђорђевића?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, не сећам се тога детаља.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Како нисте споменули пред овим судом?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Па сматрао сам да то нема више значаја јер његов случај је завршен већ био.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А због чега је завршен случај?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: И суд није ми упутио ниједно питање и сматрао сам да је суд окончао тај случај.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Дозволите, а зашто када сте давали исказ у истрази нисте споменули њега као једног од учесника у овој акцији?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не само њега, постоје и други које нисам навео јер нисам сматрао да је то неопходно и тако сам и завршио моју изјаву.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Господине Хазире молим Вас, када сте разговарали са господином тужиоцем Станковићем, 2005. године, зашто га тада нисте споменули?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Па за мене је тада то било безначајно и многих детаља, односно неких детаља и неких догађања нисам ни запамтио.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А због чега Вам је било безначајно ако је неко убио 40 и нешто људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преформулишите питање.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Због чега је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преформулишите питање.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Како да преформулишем, ево Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу да преформулишем, да Вас питам господине Бериша, пошто је сад ово увод, ако кажете да је Веселин Бешовић уперио машинку у Вас, да је био тога дана у обичној униформи са полуаутоматском пушком, и уперио машинку на Вас, а ми Вас овде данас питамо да ли је био Срећко Поповић, Ви кажете «није, био је један са брадом, Срећко Поповић је био напољу и издавао наредбе, мени је то тако изгледало» и тако даље, што нам нисте рекли да је један од тих који су уперили пушку у Вас, био Веселин Бешовић?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја, постоји могућност да сам ја њега навео, у вези неког случаја али тренутно се не сећам, а постоји могућност да је он био присутан тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је Ваша, записник о саслушању сведока од 29.августа 2001. године, дакле пред истражним судијом Окружног суда у Пећи, ја Вам то читам, Ваш одговор, а то Вас пита и бранилац. Добро, изволите господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија због чега имамо пет различитих исказа господина Хазира Берише, Хаг, госпођа Наташа Кандић односно Фонд за хуманитарно право, истражни судија дистрикта Пећ, Окружног суда у Пећи, овде у истрази и данас пети исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, пита Вас бранилац да ли Ви видите неке разлике у тим Вашим исказима када рецимо кажете у Пећи да је, пред истражним судијом, да је Веселин Бешовић имао бркове, тада спомињете и Поповића да је имао браду, али да је такође кажете да је Срећко био међу овом петорицом и да је само наређивао, а да је Веселин Бешовић ту своју аутоматску пушку упериио у Вас?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја сам изјавио и мало пре, не ради се ту о једној изјави мојој, ја сам дао неколико изјава и стојим иза тога, али под каквим условима сам ја био тада, који су то били услови не могу да се сетим сваког детаља, али то што сам изјавио у тим изјавама ја и данас стојим иза тога. Дакле, сви који су дали наређења и који су били учесници тих група, ја нисам могао да препознам сваког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а на који начин објашњавате то што нам нисте рекли за Веселина Бешовића када нам описујете ове људе који су стајали и пуцали у Вас?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Тада за мене није било то значајно јер је већ судски процес у вези тог случаја био окончан пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Радивојевићу изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ако могу да наставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Господине Хазире имајући у виду све околности, да ли сте икада били на подручју Дечана 1998-99. године?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: На територији чијој?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Дечан.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: После окончања рата да, али и пре рата сам био на тим територијама зато што то су приватни контакти или код сестре или неког другог мог ближњег, само због тога а у вези са другим стварима не.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала господине Гани, молим Вас судија поставио сам директно питање, 1998-99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже био је после бомбардовања, а био је и пре тога јер се то ради о његовим приватним контактима.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не, 1998-99. време рата?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Значи да господин разумије српски јер ја знам да то зна. Нећемо даље о томе. Судија хтео би још два питања, нећу дуго да Вас задржавам, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Интересује ме где је био повређен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Па тај 14. мај 1999. ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, јесте Ви били код истражног судије, само да видим. Да ли сте Ви били, само ми реците код истражног судије овог априла месеца, господине Радивојевићу према транскрипту Ви сте били тада према транскрипту када је сведок и дизао тамо, свлачио панталоне, дизао ногувицу?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице дозволите, Ви сте нама јуче дали на видео камеру један снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо поново.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Господин Висхукај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хисхукај.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Извините Ерзен Љуши је рекао да је био повређен у десну ногу и то се види на тој камери, због тога питам председнице. Ако дозволите, Ви не дозвољавате да доказујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја не дозвољавам да исцрпљујете сведока.

«Констатује се да је на тражење браниоца и уз дозволу истражног судије сведок задигао десну ногувицу и показао повреду десног колена и повреду која се налази у потколеничном делу»и то је све на питање и тражење браниоца Петронијевића. Ви сте присуствовали у априлу пред истражним судијом.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, погледајте исказ да су биле обадве ноге рањене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите шта Вам предочава сада бранилац, да ли Ви видите шта Вам предочава?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Па мени се чини да то мало нагиње малтретирању јер ране не могу се сакрити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Иако желите ја не само да објашњавам, могу да покажем конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не показујте ништа. Дакле једна нога или обе ноге? Знате шта Вас пита код истражног судије сте то показали и онда кажете даље «и повреду леве ноге у пределу колена где се види излазна рана», јесте то подизали панталоне код истражног судије, мислим ногувицу?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите господине.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице истражни судија Цветковић није био за то стручан као ни ја, а ја због чега сам поставио претходно питање јер знам где је господин рањен, уопште није рањен у Ћушкој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него у месту како Ви сматрате Бабај Бокс код Дечана. Добро. Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то. Господо, ко још од бранилаца има питања изволите?

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Ја ћу заиста кратко. Господине Бериша јесте ли у току овог догађаја у кући када сте како кажете били рањени, јесте ли губили свест?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, ја ниједног тренутка нисам изјавио да сам изгубио свест и да сам био у несвесном стању.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Дакле нисте.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Рекао сам да се то тренутно догодило, секунд-два, а контролу нисам никада изјавио да сам изгубио. Јер да сам изгубио контролу и ја би изгорео у тој соби.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Јесте ли и једнога тренутка покушавали да се правите мртвим да бисте избегли смрт?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да ја сам то дао већ у изјави у вези са тим, али ево још једном ћу објаснити, код првих метака ја сам се окренуо са леве стране, зажмурио сам, затворио сам очи и у таквој позицији сам стајао до краја.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Председнице да ли могу уз Ваше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите, да, ја знам шта.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Значи то је исказ дат господину тужиоцу за ратне злочине од 07. јуна 2005. године, страница 35/6, не бих читао цео пасус он је мало дужи, али ћу да кажем следеће. «Он је једноставно престао са пуцањем, тај неко, и они су тада сви напустили ту просторију. Осећао се јак мирис барута и ја сам седео на каучу главом окренут према вратима. Ја сам остао неко време миран нисам се померао, када сам проценио да су они дефинитивно отишли, ја сам онда померио главу и погледао по соби. Видео сам да су сви лешеве убијених стављени на једну гомилу». То сте изјавили 2005. године, ја Вас сада питам да ли имате било какво објашњење уколико сте се правили мртвим, а били сте свесни, због чега све лешеве из те собе стављају на једну гомилу, а Вас нико не дира?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: У мојим изјавама ја сам навео да сам видео, након завршетка тог, тих пуцњева и ја сам то рекао нисам их видео како неко њих премешта из кауча па на гомилу, него учинило ми се да је неко то могао да уради. И то сам ја изјавио и стојим иза тога, а друго ја нисам рекао, нисам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин, ја не знам ко од Вас двојице, Шћепановић или Перовић.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Само једно питање судија, сведок је казао да је била полицијска и војна униформа, како разликује те две униформе и на

основу чега, како су лица била обучена? Како има сазнање да је нешто војна униформа а нешто полицијска?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: То униформе имале различите боје.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: По чему знате да је неко у војној униформи, а неко у полицијској шта је то карактеристично што Вас је навело да разликујете те две униформе?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: О томе сам већ се изјаснио јер говорио сам о разликама у бојама и по чему се оне разликују.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: А неке посебне ознаке је ли можете да кажете које разлике сада које сте Ви запазили?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не сећам се тога детаља.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Перовићу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја бих имао питања, али претходно верујем да ћете сада са сликама, питања су везана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За слике? Добро.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да, за слике, али слике од јуче од овог добротворног страног друштва «Хјуман рајст воч», што су они предочили оних 6 слика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Крстићу да ли Ви имате неко питање?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. Може директно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Господине Бериша, када сте давали исказ Фонду за хуманитарно право, да ли се сећате који је то датум био?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Одмах након уласка КФОР-а, односно након доласка КФОР-а, а датума се не сећам.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Одмах након доласка КФОР-а је ли тако, то је био дакле неки јун 1999. године?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господо шта је сада, тужилац.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Датума се не сећам, али знам да је било одмах након тога, одмах након доласка КФОР-а.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, ово судија питам зато што у руци држим поднесак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, знам шта држите, све оно што је одбрана тражила да Фонд за хуманитарно право достави, Фонд за хуманитарно право је то доставио и ја сам послала вама.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Е само овако, ја само скрећем пажњу суду на ово, датум извештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо онда господине Крстићу када будемо одлучивали да ли ћемо то уопште користити као доказ.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро судија сада се то налази у спису и свакако га не можемо занемарити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате питање за овог сведока?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, само да завршимо ову констатацију и наставићу са питањима. Дакле, датум тог извештаја носи датум 16. март 1999. године, а ради се о догађају од 14. маја 1999. године. Добро, ово питам зато то има везе дакле и са питањима која је постављао колега Радивојевић, а моје питање би било даље дакле за сведока да се изјасни када и како је текло његово лечење ногу након повређивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат. Осим онога што је причао у истрази?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим онога што је причао у истрази са оним несланим сиром, Фљоритом Гаши и тако даље, осим тога још нешто детаљније или шта?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија овако, дакле ја можда погрешно сматрам да се на главном претресу изводе докази, шта је рекао у истрази сведок или не, ја можда знам, можда и не знам, требало би да знам, али могу да се правим и да не знам, дакле овако, мене интересује пошто је он у овом истом исказу датом Фонду за хуманитарно право навео следеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте предочавати, дакле тај исказ немојте предочавати, немојте предочавати тај исказ.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија, заиста ако је сведок говорио на једном месту једно, на другом месту друго, на трећем месту треће, а данас пето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам и јуче рекла.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Како можемо ми да верујемо том сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ваше, као ваша генерална примедба, користите исказ који сте добили из Фонда за хуманитарно право као орјентир за постављање питања, али за сада док не одлучимо да ли ћемо то да користимо као доказ, немојте предочавати.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, ја ћу онда питати следеће сведока, дакле да ли је служио војску? Српску војску или југословенску ЈНА свеједно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада је била Југославија.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Тада је била Југославија, добро.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро. Може ли да направи разлику између митраљеза и пушкомитраљеза?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, рекао сам митраљез је дужи, а аутоматско оружје је краће.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ја сам питао нешто друго, разлику између митраљеза и пушкомитраљеза и једно и друго је аутоматско оружје, као и аутоматска пушка, али митраљез и пушкомитраљез, да ли може да направи разлику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он сматра да може да направи разлику.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ево ја молим судија дакле да тужиоца опоменете да не упада, ја се заиста уздржавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајдемо само молим вас да наставимо са питањима. Значи човек је уморан.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ево настављамо, нека сведок одговори молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он сматра да може да направи разлику.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, у чему је разлика?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је у дужини цеви, сачекајте, рекао је у дужини цеви.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, није само у томе, у чему још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви кажете да није, нећете тако пропитивати сведока, одбијам.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Дакле у чему је још разлика, како другачије да поставим то питање, осим у дужини цеви у чему је још разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам одбијам то, знате, човек сведочи овде да је тада том приликом рањен, да су неки људи ту убијени, а Ви питате за разлику између пушкомитраљеза и митраљеза, у чему он још види разлику, и ја Вам то одбијам.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро судија онда ће свакако један мој предлог за извођење доказа бити да овде доведемо неког војног стручњака који ће објаснити разлику између митраљеза, пушкомитраљеза и аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: А сад овако да кажем за нас речено овде, разлика је и у калибру зрна, па и у томе што ће зрно испаљено из митраљеза имати једну последицу и јачу повреду, а из пушкомитраљеза нешто сасвим друго. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да ли може сведок да се изјасни након повређивања ко му је пружио прву помоћ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат да нешто видим, хоћете ли нешто да му предочавате пошто је он о томе заиста детаљно причао пред истражним судијом и данас рекао да остаје код тог исказа, у том смислу.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, ја сам можда и заборавио, то је велики обим предмета, ја не могу то да запамтим све, па зато и питам сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћу Вам ја рећи на којој страни је то.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија зашто онемогућавате сведоку да одговори на питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што нећу да исцрпљујем сведока господине Крстићу да прича о лечењу, о ономе што је причао.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро судија, можда би било добро да сведок достави неке писмене доказе за своју повреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неку медицинску документацију везано за ове повреде, овде када су ушле снаге КФОР-а кажете да сте онда могли да идете код лекара?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, са собом немам такву документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли уопште имате, да ли сте ишли код лекара?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, ишао сам код лекара, након доласка КФОР-а и ја сам се лечио код талијанског КФОР-а. Дакле након две године, тада сам се пријавио, односно одлазио код њих, а оперисан сам, дакле након две године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две године?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2001?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, операција је извршена 2001. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одмах после овог догађаја, значи када је КФОР ушао после 10. јуна?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, ишао сам, одлазио сам у болницу, поставили су гипс, дакле то је трајало отприлике око годину дана разним контролама медицинским у Приштини и на другим местима, али с обзиром да је нога била малтене откинута, дакле није срастао кост онда ја сам тражио помоћ и рекли су ми да једина помоћ може ако одете ван и онда сам ја се пријавио талијанском КФОР-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је стављен гипс?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Гипс ми је постављен у пећкој болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите господине Крстићу.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Само још једно питање, баш у односу на ово што је сведок изговорио, дакле од 14. маја па до јуна месеца, кога је лечио, где га је лечио јер објаснићу да ми не бисте поново одбили питање, дакле уколико тврди да му је десна нога била готово откинута, што је врло могуће, како је онда могуће да је месец ипо дана, дакле просто нека објасни како се лечио, како је успео, да ли је постојао неки доктор у том селу толико способан да му ногу спаси месец ипо дана док не дођу КФОР-овци, ето извините то да се разјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То као примедбу схватам, обзиром да је он код истражног судије рекао да су му стављали тамо ту приручну, нешто што су имали, јесте хтели да кажете господине Бериша нешто док ја ово тражим?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да. Како сам ја преживео, то једино бог зна, а све је то захваљујући само богу ја сам се извукао. У каквом сам ја стању био тада и када сам дао ту изјаву, то је ето Ви знате под којим околностима се то догодило и стојим иза тога што сам и тада изјавио, јер мој долазак овде апсолутно нема никакве везе, ја нисам дошао овде да лажем, нити ме је то да ли ће неко бити кажњен или неће бити кажњен, нисам тиме преокупиран,

него сам дошао само да изјавим овде пред Вама шта су то разни криминалци учинили против једног потпуно невиног народа и против цивила.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Таман сам мислио да седнем, али када говорите о криминалцима, да ли су само на српској страни постојали криминалци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, господине Крстићу, седите.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Нисам завршио са питањима, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли завршили?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Не, нисам завршио са питањима, зато што, заиста, сада је сведок рекао криминалци. Знате ли на који начин се финансира ОВК?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, одбија се. Господине Бериша, не можете одговарати, ако Вам не допустим.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, да ли је сведок лично био припадник ОВК?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били у ОВК?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ја ништа нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље. Да ли оптужени имају питања?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли могу ја, пре тога, судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли оптужени имају питања? Господине Поповићу, изволите.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Адвокат Радивојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, седите. Господине Поповићу, изволите. Укључите микрофон, господине Бериша, искључила сам Вам микрофон кад сам искључила господина Радивојевића, па укључите ту негде.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Госпођо, само пар питања, да почнем од питања, господин каже да сам ја тог дана имао униформу полицијску и браду. Само то нека потврди да бих могао да наставим даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам, он је то рекао, не може сто пута да понавља.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Значи да је то тачно. Да ли је тачно да сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете питати мене, господине Поповићу, постављајте питања која већ нису била овде и на која сведок није дао одговор.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Он је рекао да сам ја био у полицијској униформи. Каже да мене не познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од раније.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ме никада није упознао. А ја тврдим да ме је упознао 1998. године у насељу Какарић у улици прекопута гробља у броју 11,

кући у којој је нађено тог дана седам људи из Црног брега и међу тим људима је и он био из Ћушке, као када смо, тражили смо особу која је претходну ноћ вршила диверзије и вршили смо, на неки начин, претрес тог насеља Какарић. И у том насељу смо нашли господина Беришу у кући број 11 у подруму, а изигравао се један, као такозвани инвалид и да би то потврдио да је тачно, касније, нормално ће се и доказати, сведоци који ће да потврде ово да је он лично и у Љођи, такође у шестом месецу 1998. године је као припадник ОВК Хазир Бериша је пуцао по нама, посебно на Мила Рајковића и остале са још четворицом који су истрчали из те куће, одакле је касније капетан Срђан Перовић убиен и мучен и полицајац Мило Трајковић, полицајац Пејовић и полицајац Радуловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је Ваше питање?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је Хазир Бериша, под командом Шабана Шарија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ви познајете од раније, са оптуженим? Немојте само да причате за овај Какарић.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја сам изјавио да апсолутно пре тога њега нисам знао и стојим иза тога што сам рекао и немам никакве везе са овима што оптужени изјављује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Значи, његово је веродостојно да је мене препознао у полицијској униформи и са брадом, што је чиста лажовина, јер ја тог дана сигурно нисам носио ни браду, ни полицијску униформу. Тог дана сам био сасвим у другој униформи, доказаћу то. Хвала Вам најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени Сокић, изволите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан. Ако може, ја бих поставио пар питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато сте изашли, изволите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: У вези села Ћушка. Господине Бериша, ако можете да ми кажете, колико је тачно било или приближно војске и полиције 14. маја у селу Ћушка?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Тачно не знам број.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Отприлике.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Колико је било присутних војника и полицајаца, али сам рекао отприлике између 60 и 70 особа.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Друго питање, у којој од четири групе си се ти налазио када су мештани Ћушке одвођени око куће можда скривени, у којој групи си се ти налазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на шта у којој групи, у односу на куће, на пут, на људе који су са њим? Значи у односу на оне који су са њим били, он је два пута набрајао имена овде данас на претресу, ко је био са њим и ко је био са њим у кући.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја не тражим имена, него само тражим, у којој се кући налазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој кући је био?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Од четири, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у којој кући сте били?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Био сам у кући Саита Гашија.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Да ли се та кућа налази близу школе, или колико је удаљена од школе та кућа?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Отприлике удаљеност између те куће и школе, може бити између 200 и 300 метара.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Пошто су сви сведоци изјављивали да школа не постоји ту никако, добро. Из којег оружја је пуцано у вас у тој кући?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Рекао је, рекао је то, немојте питати, већ је рекао.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: А са колико метака сте погођени, ако могу да знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да слушате.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја га нисам чуо, ако може да одговори. Да ли можете на фотографијама да препознате војника који је пуцао у Вас, када Вам буду фотографије показане? И ако можете да кажете, јел.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Рекао сам да једино чега се сећам, јесте она особа која је носила пушкомитраљез, а за остале, тачно не бих могао да кажем како су изгледали.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Само му тражим дакле особу која је носила пушкомитраљез, да га препознате на фотографији, ако можете, после када буду показане фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви разгледали фотографије код истражног судије?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, видео сам те фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: У Вашој изјави, не знам већ којој, стоји да у селу Ћушка, да су одведена двојица мештана у шталу, у дворишту неком, у шталу и да су убијена. После тога је штала запаљена, а после се чула експлозија, у Вашој изјави стоји. Од чега је то експлозија била?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: У својој изјави ја сам чуо, рекао сам да сам чуо експлодирање, али узроке и како је дошло до тога, ја не знам.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Па ако није било у селу оружја, муниције и експлозива, како је могло да дође до експлозије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То схватамо као Вашу примедбу, господине Сокићу.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро, у Вашем селу подигнут је споменик настрадалима. Да ли су то само настрадали из села Ћушке ту сахрањени или су сахрањивани и из других села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула, извините питање, обзиром да су ми јавили нешто за суђење.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: У селу Ћушка налази се споменик настрадалима који су погинули 14. маја, који су настрадали. Да ли су доношени, тј. да ли су ту сахрањени они који нису из села Ћушка, да ли су други ту сахрањивани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту сахрањени ови што кажете да су били, ова тројица, са Вама који су били ту у гостима?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, ту су сахрањени сви, ми смо пронашли само њихове кости, јер 90% су изгорели лешеви.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, питам Вас, да ли је из неких других села доношени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да ли је доношено, они који су били са њима, у гостима и ту убијени, они су ту сахрањени.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: У изјави стоји, пре неки дан сам чуо да су доношена и друга тела и из других села и да су сахрањена у исту гробницу и зато га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, он није присуствовао сахрани.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: А није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам знао, то је изјавио јутрос овај његов колега, да је био са њим на сахрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте оног колегу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па, питао сам. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Радивојевићу, хтели сте да допуните нешто?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала, председнице, молим Вас, у вези исказа који је дао сведок, 29. августа 2001. године, имамо нелогичност, јер у исказу Међународном тужиоцу, Међународном истражном судији, наводи да није био погођен, навео сам која је страна, прочитајте и предочите сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите Ви, господине Радивојевићу када већ стојите ту.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Страна је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно предочите, не морате читати.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: 0739, четврта страна, каже да није био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте то.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Каже овако, «четворица су користили полуаутоматске пушке, испалили су три рафала, у тела људи. Ја нисам био

погођен ниједним метком». То је исказ господина који је дао истражном судији овога суда доле који ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прочитајте нам све.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Господине, знате ли шта је 12,7?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, предочите, немојте одговарати господине Бериша.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, једино да прочитам комплетан, оволики је пасус, ја сам прочитао оно што је битно, то је његов исказ каже, пре тога пита га истражни судија, каже «ju ver in djuri».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Па судија ја не могу друкчије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, предочите разлику коју сте нашли овде сада.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија ево сад ћемо да не би говорио на енглеском ја ћу да кажем господину Бериши. Истражна судкиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, имамо преводиоца.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ви знате боље то, нажалост. Ја ћу да прочитам превод, то је страна 739 вашег списка, «ви сте били рањени, волио бих објаснити детаљно, стјерали су нас у собу на кауче, била су два кауча и њих пет је ушло у собу уперило оружје у нас».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам кажем предочите разлику.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Разлику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разлику.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Калибар 12,7 прва разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Друга разлика овде господин Бериша каже да није био рањен, испалили су три рафала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу а да прочитате прво све до краја, па онда да предочавате разлике.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Може ли питање по питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Не можемо. Ајде сада да питамо ми, а Ви се припремите па ћете онда на крају, Ви сте већ мало пре питали. Да Вас питам господине Бериша, прво овако рекао нам је, Ви кажете да је данас био и Сефединов син који је узимао динаре, а да је овај Ерзен Љуши узимао девизе. Ерзен Љуши међутим то не каже, дакле да ли сте Ви сигурни да су били њих двојица који су скупљали ствари, динаре, девизе и тако даље?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, није, ја сам изјавио у свом исказу један је прикупљао новац и ту се односи и на девизе које су биле. А други је прикупљао документа. То сам ја рекао и понављам и сада. Дакле, један од њих је прикупио документа, а други је прикупио новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а тај који је прикупио документа, то је тај Сефединов син, не?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Тачно се не сећам али знам да су та двојица била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми када сте то изашли из куће после рањавања, и лежали док Вам нису указали помоћ, да ли се ту налазе неке коприве и каква је то околина?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Јесте, када сам пао са прозора доле, ту су биле коприве, и када сам стигао до међе и ту је било коприва, тако да они са улице нису могли мене примећивати, али ја сам био у стању да примећујем друге са тог места где сам био у тим копривама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то има и неког другог растиња или само коприве?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ту је била њива, дакле када сам стигао до међе односи се на површину, на место где се рачуна њива, то је њива била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли куће у тим насељима које се налазе у селу Ћушка, да ли су оне груписане и када кажете ја сам био у једној кући, да ли је та кућа усамљена у неком дворишту или су около ње куће?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: То је била једна кућа која је као посебна, а остале куће се налазе мало даље испод улице тамо, са оне стране улице, ако Ви желите ја могу то и да нацртам и да се види тачно распоред тих кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико су оне међусобно удаљене на пример?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: О кућама мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ради се о многим кућама, али отприлике раздаљина између њих почиње од 5 метада па до 30 и више, али отприлике ако хоћемо средину између 20 и 30 метара можемо рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када сте причали о томе да се сећате да је Поповић Срећко имао браду, каква је то била брада? Да ли је то нека велика, дугачка, негована или не, или стара само пар дана или пар недеља или не знам како би описали?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Имао је кратку браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам нешто, да ли сте тада, да ли Вам је можда упало у очи осим то што су неки имали маске, да је дошао неко ко је имао наочаре?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, било је и са наочарима, било је оних који су били маскирани, ја сам то навео у свом исказу, али сада нисам видео да је то неопходно да ја све то поново кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када причате о наочарима, да ли су то можда биле наочаре за сунце, обзиром да је мај? Да ли су оне црне као за сунце или наочаре за вид?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Јесте, црне наочаре су биле али сада њихова намена не знам због којих разлога су носили такве, разлоге не знам, али црне су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, показашмо Вам сада неке фотографије, реците ми само да ли сте се Ви можда фотографисали тада после када сте се већ подвргли лечењу болничком, да ли Вас је неко фотографисао тако повређеног?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, догодило се то, али ја се не сећам сада ко је то направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте причали код истражног судије, Ви сте чули да су убијени Мехмед Шаља, је ли тако, Расим Рама, за те догађаје сте чули?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, да, чуо сам о тим догађајима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Први мој исказ дат је талијанској телевизији а други је дао истог дана сам дао Фонду за хуманитарно право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули сте.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Госпођи Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте да је настрадао и Хасан Чеку?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, касније сам сазнао, односно чуо и за тај случај, али ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте чули нешто у вези страдања Чауша Љушија?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Чуо сам, док сам био тамо поред те међе коју сам споменуо пре, чуо сам један рафал и мислим да тог момента, значи том приликом је убијен Чауш Љуши, јер тај рафал се чуо у том правцу где су њега пронашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули колико је он новца дао?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви имате одштетни захтев који би поставили овде везано за овај догађај?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја желим да поднесем такав захтев али мени нису познати услови, законски услови под којима би ја то поднео. А ја ћу тражити од Вас и тужилаштва и од хуманитарног права да се један такав захтев поднесе и да ми се адекватно то надокнади, јер ја сам доживотни инвалид остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас у том смислу и питам, Ви постављате имовинско првни захтев, а да ли га опредељујете?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који износ?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја за сада не знам, нека о томе одлучи суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи то ће колико ја разумем, то ћете остварити у парници. Пуномоћници да ли имају питања? Господине Радивојевићу дакле вратићемо се поново на то, сигурно ћете доћи на ред. Изволите.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: (Пуномоћник) Ја би хтео да питам, он је нешто говорио у вези неких других лица који су били у селу, који нису били сељани из села Ћушка, да ли му је познато да ли је било таквих који су били из других села у Ћушки, тих дана када се догодио тај догађај?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је то одоговарао.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Због чега су они ту долазили у то време баш?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: То су били гости који су побегли из других крајева под ватром или под страхом, то је било је и жена и деце и других људи, па су се ту склонили, дошли су ту.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли за ова лица за које сте рекли да су погинули ту том приликом, да ли сте их Ви пре тога познавали?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Јел се ради о тим убијеним гостима?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Управо због њих те питам.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Из којег су они села били?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Један је био из села Злапек, не сећам се сада свих села, а један Исо Шаља био из Грабовца, и чини ми се и Емруш из Врановца, и он је био и један из Раушића.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ова села која сте поменули јесу ли раније били бомбардовани, јесу ли били нападнути?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, тамо је било ратно стање, тамо лично нисам био, али о томе сам читао. И чуо сам наравно.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Немам више питања, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас питала Хазире да нам кажете шта сте Ви радили пре почетка НАТО бомбардовања, који је Ваш посао био?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја сам ради у фабрици обуће.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте када је почело НАТО бомбардовање, јесте радили?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Који је разлог да нисте радили?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Па нису нам дозволили, таква је била ситуација да није нам било дозвољено.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми да ли је тада кад сте били повређени, када сте преживели тај догађај, да ли сте могли да одете код лекара?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Апсолутно не.

НАТАША КАНДИЋ: Па објасните нам да суд стекне увид зашто нисте могли да одете?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да сам ишао лекару у то време, не само ја што би имао последице тешке, него и моја породица би имала.

НАТАША КАНДИЋ: Само нам кажите још да ли је, када сте први пут отишли код лекара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то да је отишао после бомбардовања.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али било би битно да разјаснимо зашто није до тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, било је ратно стање.

НАТАША КАНДИЋ: Ја немам више питања, само бих замолила суд, Хазир Бериша је таксиста, он остави свој посао да дође у суд, па Вас молим у вези са трошковима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим трошкова имате и значи изгубљену дневницу, зараду, је ли, добро. Господине Радивојевићу?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице хвала вам. Господине које оружје има 12.7 калибар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате господине Бериша?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: То је изјава његова пред истражним судијом Међународног суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро немојте, то сте нам мало пре прочитали. Да ли Ви знате?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја сам објаснио то да пушкомитраљез.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице он је изјавио 12,7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, читали сте нам то мало пре сте нам прочитали.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да објасни ако је он дао изјаву, ја ако кажем да Ви имате белу кошуљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати молим Вас. Немојте објашњавати.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Видите како разуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле овако господине Поповићу ајдете, мораћемо сада овај део да завршимо и да испразнимо судницу, и да се договоримо за касније, за наставак.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Може ли да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Господине Радивојевићу седите молим Вас. Изволите господине Поповићу, стојите ту и чекате.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: На питање господина Радоњићи, господин је дао изјаву да су имали госте из Злопека, из Грабовца и осталих села, чак њих пар, па би га питао гости у бомбардовању из села Злопек, то је отприлике негде око 12 километара, Шаља из Грабовца отприлике мало, тачно не могу да знам, али исто толико. А гости у највећем бомбардовању и што кажу оно дими се и по граду и по селима, где се баца од 120 до 180 крстарећих ракета, а од тога најмање 100 до 120 на територији општине Пећ и Дечане, како је

могуће да су дошли њима гости, а ја тврдим да су то гости они који су требали да нападну Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентирано као Ваша примедба.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И још једно питање за Фабрику коже и обуће тврди да му нису дали да ради, а ја тврдим да лаже. Господин, толико је лажи данас изнео да је опште познато да је деведесетих година Ибрахим Ругова покојни, позвао Шиптаре да иступе из јавних предузећа да би направили хуманитарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви кажете одлуком својих тамо националних партија, добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Толико да његова ова истина коју је он данас презентирао касније ћу је нормално оспорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, показатељемо вам сада неке фотографије господине Бериша, па ћемо онда морати да изађемо да испразнимо судницу и затим ћемо господо док се господин Бериша буде одмарао као и господин Мустафа Хисвукај и док господин Бериша буде цртао скицу да све ствари преместимо у судницу број 1, где ћемо да наставимо са господином Реџом Кељменди, са показивањем скице коју су сачинили ова двојица прво саслушаних сведока и да тамо наставимо са радом. Дакле, гледајте да будемо што ефикаснији и почећемо тамо. Имамо значи овде још десет минута, за то време да погледамо слике.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па управо имам предлог да би тако завршили са питањима и наставили, ако може прва слика да бих ја два-три питања своја поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је прва слика?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: То је слика од јуче од овог добротворног друштва где је он са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У гипсу. Добро, ево то смо и донели.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Са штакама и у гипсу, ако може та прва слика и да бих ја поставио само два-три питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли могу председнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања. Да ли сте ово Ви?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ово Ви?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: По.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А где сте ово?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, то је у соби где је пуцано на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само мало.

Након што се сведоку да би се снимило, показује фотографија на којој је особа у гипсу из фотоалбума који је достављен од организације «Хјуман Рајс Воч», сведок исказује да је особа у гипсу он и даље према аудио запису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Реците шта Вам је ово на Вашој десној нози, ово бело?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, сведок није довршио одговор на постављено питање на Вашу интервенцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, изволите наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање је гласило «где се Ви налазите» нека то објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, где се налазите.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Не где се налази, судија, него где се сведок.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Налазим се у соби где је пуцано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Извините тужиоче, ја постављам питања, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, немојте викати, дајте да завршимо овај део обзиром да имамо проблем са судницом.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Пријавићу Вас Републичком тужилаштву за ратне злочине главном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и питао Вас је шта Вам је на десној нози?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Био сам рањен и види се да је то гипс.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Реците ми да ли се сећате из ког периода, када је ово снимано?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: То сам рекао да не сећам се датума, нити су ме интересовале, чињеница је да сам то ја и да је на мене пуцано.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Ја разумем у потпуности, разумем у потпуности Ваше стање тада али морате нам помоћи да би разјаснили овај одређене, да ли нам можете барем приближно рећи да ли је ово слика из 1999., а ако јесте из 1999. из ког месеца, да ли јуни, да ли јули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате или не знате и готово.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Рекао сам да све то што се догодило и то што се види то је након доласка КФОР-а.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Можете ли сад помоћи пошто је угао на овај слици где Вас је сликао неко, не види се добро, да ли Ви имате ово само на једној нози или на обе ноге имате гипс овај?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, гипс је само на једној нози, а на левој страни имао сам само рану, а није било потребно да се ставља гипс.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било то.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Судија, имам само молбу једну, пошто у 14,30 имам изрицање пресуде исто овде, да ли ја сада могу, јер вероватно нећу бити у судници кад се буде са овим сведоком завршило испитивање овог сведока, да ли могу уложити моју примедбу везано за овај данас исказ овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Примедба се састоји у томе да захтевам од овог судског већа да се сви искази из списка предмета које је дао овај сведок издвоје јер имамо основану сумњу да ово што је овај сведок изјављивао пред овим судом није тачно из разлога што је мишљење мене као адвоката надовезујем се на све претходне колеге, да свих пет исказа које је изнео да су супротстављени. Конкретно везано за лечење, у истрази имамо да се после годину дана јавио КФОР-у, Вама је овде рекао да се после две године јавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, ми ћемо сада гледати фотографије.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Перовић, Перовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете морати да се вратите касније и излагате после објављивања пресуде, своје примедбе.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ако ћете сваку тако посебно те разлоге за издвајање образлагати онда ћете то морати касније. Седите господо.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, прво ћемо да, ми смо се у међувремену договорили да, то ћемо издиктирати касније, да покажемо ове фотографије које је тужилац означио из фотоалбума који је сачињен у кући код ове сведокиње која је била прошли пут Радосаве, па ћемо да покажемо фотографије 16, 17, 18, 19, ја ћу читати даље. Господине Бериша, када видите ове фотографије само сугеришите познајем неког или не познајем и ништа друго и реците можемо да идемо даље да бисмо на тај начин што пре завршили. Значи фотографија 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Превод?

Судски тумач Гани Морина: Реците му молим вас да се тачно поред микрофона да се, зато што не чује се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да он седи поред микрофона. Да ли сте тамо познали неког или не, препознали на оној фотографији?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, препознајем али имам извесну сумњу, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На фотографији 16, а то је ко?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Сумњам да је био лице које је носио пушкомитраљез али нисам потпуно сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Фотографија 17?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ту су цивилна лица и с обзиром да је прошао дугачак период нисам сигуран и не види се баш најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, слободно реците само «не препознајем никога». С фотографије 18?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, то је исто као прва фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај, кажете личи на тога који је носио пушкомитраљез, у тамнијем овом оделу или у светлијем?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, у светлијем оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Фотографија 19?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, то је исто лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците у каквој одећи.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: У отвореној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда фотографија 20?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Нисам сигуран, не видим добро, не могу да препознам ту неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 30? 36? А 30?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Јако слабо се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. 36?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Сумњам јер сад као цивиле, то је прошло знатан период, и нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 38?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Овде не видим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 40?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Нисам сигуран, даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 42?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Сlike су вероватно новијег датума и то су сви у цивилу и ја нисам у стању да сад препознам неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 43?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја мислим да је то лице и мало пре је приказано, чини ми се да се то ради о истом човеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 40, а је ли Ви знате ко је то или не?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нам реците да ли знате ко је то или не?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не, име није ми познато, не знам ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли га знате из догађаја у Ћушки 14.маја? То Вас питамо.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Постоји могућност али оно је сад у цивилу и с обзиром да је прошло доста времена нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајдемо даље да видимо која је следећа слика, не знам који смо ово број, значи 44?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја мислим да је то слична као што је била прва фотографија и јако слабо се може видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. 46? Само реците познајем или не познајем, молим вас из догађаја од 14.маја.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 48?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Исто могу да кажем да не видим добро и немам шта да кажем сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 49?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Чини ми се да је био али с обзиром да је прошло доста времена и као цивил овде ја стварно не могу сад да кажем да је нешто конкретније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 50?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, ја мислим да је то исто лице које је приказано на једној фотографији претходној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 51?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Нисам сигуран с обзиром на време које је прошло јер лик као лик ми је мало познат, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 52?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: То је исто лице које сам видео мало пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је иста особа. А 53?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: И овај који држи руку овде на грудима то је исто тако на почетку сам приметио да је то исто лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је било то господо. Унећемо сада

За овим суд одређује паузу у трајању од свакако пола сата можда и чак 45 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас да будете сви испред суднице број 1 где ћемо да наставимо са овим сведоцима и са господином Реџ Келмендијом који данас такође са овим сведоцима мора да се врати кући. Дакле видимо се у 14,50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас.

Настављено након паузе ради одмора у 15,10.

Дакле, оптужени су сви ту колико ја видим, сви су и браниоци ту осим Горана Петронијевића кога мења Крсто Бобот јел тако? Дејан Крстић ту је.

Да ли сви имају слушалице?

И Перовић није ту? А ко њега мења?

Господин Мршовић, добро.

Дакле, да ли функционише превод? Да ли су ту преводиоци? Ту су. Добро. Видимо преводиоце овде у кућици. Ко нема слушалице? Нема нико. Чуће се и у судници превод. Добро. Поделите ако, или да видимо онда ко не чује, да сада не губимо време, хајде да уведемо сада ако можете да прво позовете, па док долази сведок ви ћете поделити, Хазира Беришу да завршимо са тим. Господине Бериша, променили смо судницу дакле, као што сам рекла малопре и завршићемо сада са испитивањем. Да ли сте Ви у међувремену направили скицу? Сада ћете да чујете све ово што сам рекла. Дакле, да ли чујете? Да ли имате превод?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ћемо и ми морати. Сачекаћемо мало да поделимо слушалице. Да пробамо сада. Да ли сада чујете? Браниоци? Они који су добили јел тако слушалице. Господине Огњановићу, има превод? Чује се? Добро. Оптужени функционише превод? Само морате да подигнете руке, махните. Може, добро је. Дакле, питала сам да ли сте у међувремену сада у паузи сачинили скицу?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли бисте могли да нам онда сада покажете скицу и да нам покажете на тој скици оно шта сте Ви означили, шта сте уцртали. Сада ћу да замолим режију да нам преко документ камере да скицу на мониторе а Вас господине Бериша да пређете овде. Господине Бериша да пређете овде да бисте нам показивали на скици шта сте све уцртали. Изволите господине Бериша. Сада сви видимо, оптужени сада Брновић, Цветковић, мислим да сада чују, ево добиће слушалице, изволите господине Бериша.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ту је главни пут Пећ-Приштина овог којег сад приказујем. То је исто тако пут који води према школи и онда отуд долази се до ове Хасана Бећ, до нашега места где смо ми били, то је овде. То је кућа, значи прва кућа где се догодило прво убиство, кућа Дема Гашија где се догодило друго убиство а то је била кућа где сам ја био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо, ко је рекао да има питања везано за ову скицу? Браниоци?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Где се налази гробље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гробље где је?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ево ту је овај, у том делу се налази гробље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте то означили рецимо знаком «Х»? Добро јесу ли Вас путем, јесте ли ишли путем до ове куће или окол? Како сте дошли до те куће? Исто, можете оловком да уцртате како сте се кретали.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: На почетку ево ту сам се налазио, па онда сам се кретао у том правцу и стигао, то је продавница о којој сам већ говорио и онда

смо добили наређење да полазимо у овом другом правцу и да стигнемо до ове куће е ту смо улазили, то је улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту сте један кружић нацртали. Где је улаз у кућу и почев од ове тачкице тамо код куће Дема Реце, Ви сте се кретали. Добро. Још неко питање?

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Чисто да нам сведок каже где се, кад се после искакања кроз прозор, где се налазио? Колико се удаљио? На ком месту? Где су коприве? Где је срео ову госпођу која му је указала прву помоћ, рекао је да му је грађанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте искочили? Где су Вас нашли? Где су Вас одвели и тако?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ја ћу покушати да сад објасним, треба прећи један дио пута да би се стигло до тамо. Овде је место где сам ја изашао из те куће, соба је била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обележите рецимо то са бројем један. Ту број један.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Овде сам изашао кроз прозор и прелазио сам ову, у овом кутку, углу куће овде где сам обележио са тачком. Касније сам се кретао у том правцу и изашао сам у овом другом делу где је дошла она жена и пружила нам је помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, осим коприве јел има ту неког другог растиња? Неко дрвеће или жбуње?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ту је једна међа с обе стране и ту су и коприве и налази се и међа. Али коприве има и са једне и са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко питање господо? Изволите господине Мршовићу.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ : Адвокат Мршовић Милош. Ако може сведок пошто је већ кренуо да показује само да објасни на овој скици где би била ова соба где се ово догодило у односу на овај улаз.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ево ту се налази та соба, ево овде.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: А јел иза те собе има још нека друга соба?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, после ове собе које су и друге, значи три собе, са сви три страна у односу на ову собу где су они били.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: А јел можемо сада судија да вратимо ону фотографију која нам је показивана где он са оном ногом у гипсу, ако није проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само да нађемо то. Ако можете нешто друго док то нађемо.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Не немам даље питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Још једно питање. Одакле је посматрао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон нисте укључили. Значи, одакле је посматрао.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Тако је и шта је видио да ли може да нам опише терен, казао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је међа.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Да је гледао, да је после тога коприве гледао и да је могао да види, шта је видио и у ком правцу је видио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта видите одатле?

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: И у ком правцу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тог места, шта можете да видите, докле далеко?

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: И где се налази оно што је видио?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Могу да видим само овај део пута где сам нацртао, дакле, од онога места где сам ја био, могао сам да видим само тај део пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дајте молим вас сада фотографију ову. Још неко питање за скицу?

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Само једно питање. Да, судија. Адвокат Дејан Крстић. Седућу ако дозволите, због ових слушалица. Да ли око ове куће, дакле, на коју је показивао, да ли у непосредној близини постоји још неки објект или та кућа стоји да кажем слободна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то сам питала. Сама је та кућа.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Сама је кућа? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Господине Радивојевићу. Само мало да заврши господин Радивојевић. Изволите. Нешто за скицу или?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не, везано за скицу председнице оно што сам јуче потенцирао. У односу на скицу, презентирајте ову скицу коју имате у списима, да се изјасни где је кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Презентираћемо да завршимо са овим што је господин Мршовић предложио. Изволите. Господине Мршовићу, ево ту је ова фотографија.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Адвокат Мршовић Милош. Ако могу само, ево сад пошто се сведок већ изјашњавао да је то соба кад га је питао колега Перовић, где се ово и десило. Јел тако?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Па реците нам сад. Сад сте изјавили пре минут да иза тога постоји нека друга соба. Та друга соба се не види, него се види неки други објект иза тамо. А рекли сте да нема објектата, па можете то да појасните мало?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Овај део који се ту види, то је била гаража. То сам рекао и у другим исказима а то је соба коју сам малопре означио црвеном оловком а са ове друге стране, налази се друга соба, па овамо још једна и тамо даље још једна.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И сада још да вам покажемо само док сте ту копију скице, овде имамо само копију. То смо само спустили у судницу, али је довољно јасно видљива коју ми имамо у списима предмета. И реците нам као прво, да ли можете да се снађете на тој скици? Значи, ако можете да се снађете онда можемо да вас питамо. Ако не можете, онда не можемо да Вас питамо. Да ли можете да идентификујете та места која су ту учртана на скицу?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, то је соба Адема Гашија или Сур Гашија, то су отац и син, то је кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Ту се налази гробље, то је кућа где сам ја се налазио, а овде је кућа Адема Гашија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Радивојевићу шта сте хтели да питате?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице хвала Вам што сте ми коначно дозволили. У односу на објекат број 3 који је означен на овој скици где се налази кућа јучерашњег сведока Љушија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли можете да нам кажете где је кућа Езрена Љушија, односно његовог оца Османа.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Та кућа не налази се на овој скици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да определите место у односу на кућу број 3?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: У овом делу, овамо. Дакле, ево ту на том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али гледате у односу на кућу број 4, а у односу на кућу број 3?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, то је број 4. Е, а број 3 питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у односу на ту кућу.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Исто, то је та позиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, означаваате као дијагонално па горе мало изнад куће број 4 јел тако? Ако би папир ставили у продужетку. Изволите господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А председнице мислим да није тако како је рекао сведок. Сам Езрен Љуши је рекао лево у односу на ову фотографију, на ову скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже десно у односу на то. Добро. Езрен Љуши је рекао другачије.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А где десно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, судија, дозволите имам још два питања ако дозволите. Које је оружје марке 12,7 мм?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам то. Изволите следеће питање.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Следеће питање. Следеће питање је када је изашао из куће, тврди да је, ја се надам да овај суд уважава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу поставите питање.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Тврди да је видео 5 људи. Изјава пред Окружним судом у Пећи још увек ја мислим да смо иста држава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, шта питате?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли је видео некога када је изашао из куће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели господине Бериша некога када сте изашли из куће?

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Не. Тог момента не.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А судија, ја морам да замолим Вас и јавног тужиоца после оваквог исказа, имајући у виду исказ који је дат пред Окружним судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, да ли имате још питања за овог сведока? Значи, хоћу да позовем и да завршим са сведоком Мустафом Хисвукајем и затим са сведоком Реџ Кељмендијем. Дакле, сва остала питања за тужиоца, за судију, нећемо у овој фази.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, судија дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли још има неко питање за сведока Хазира Беришу? Изволите господине Крстићу.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. У односу на исказ сведока Езрена Љушија, да ли овај сведок сада може да се изјасни и да ли у Ћушки постоји неки крај који се зове врх села или који би он сматрао врхом села? Мислим, сада извините што је тако формулација, али знате на шта мислим у односу на овог сведока, дакле, да ли међу становништвом Ћушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Разумео је. Ево, само моменат. Реците сада.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Врх села може да буде и крај села, дакле, улаз у село и излаз из села. Односи се на два појма улаз и излаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Улаз, излаз нисам разумео сада.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Улаз у село и излаз из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро. Да ли то место које би се подразумевало као врх села има неко своје име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одбијам Вам. Рекао је да он сматра да врх села може да буде улаз и излаз из села.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Улаз и излаз?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Ништа нисмо разјаснили судија онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли још има неко питање за сведока оштећеног Хазира Беришу? Не? Господине Бериша, везано за Ваше, господине Бериша. Дакле, везано за Ваш долазак овде, трошкове Вашег доласка као и смештаја овде сносили смо ми, то јест суд. Што се тиче Ваших других трошкова, уколико их имате, мораћете писмено да их упутите суду да определите, да дате одређене доказе да бисмо о томе могли да одлучујемо до краја поступка. То је то. Сада можете да идете или пратите наставак суђења у публици или да будете у Служби за помоћ и подршку сведоцима.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Да, разумео сам. Хвала Вам. Захваљујем се свима вама о коректном ставу према мени али захваљујем се и свим овима који су постављали питања а поготово господину који је рекао да ја лажем, а то је и питање савести сваког појединца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам.

СВЕДОК ХАЗИР БЕРИША: Хвала Вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да отпратите сведока и да позовете Мустафу Хисвукаја. Да ли можете молим вас одмах, нема превод. Да ли можете одмах овде да седнете?

Сведок МУСТАФА ХИСВУКАЈ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Хисвукај, Ви сте у међувремену док сте чекали да Вас поново позовемо нацртали ову скицу.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нацртали сте ову скицу у међувремену. Добро. Хоћете да нам означите да нам заправо објасните шта је то на скици?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: То је кућа о којој сам говорио, то је Садикова кућа а ту је био и Хазир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте били Ви?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ја сам био у том делу пута где су коприве и то је пут којим је долазио тај цип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На једном месту? Или сте се кретали?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не, само ту. Само на том месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте то могли молим Вас да означите знаком «Х»? И онда стрелицама правац којим је долазила војска, из ког правца? Како се кретала војска?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ево одавде, дакле, у овом правцу долазио је цип, односно кретао се цип. А с друге стране где је Азимова кућа ту су дошли пешке. Дакле, кућа Азема Реџе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас и ту да исто нацртате стрелице.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ето, то је тај правац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су пешке долазили? Добро.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте Ви, одакле сте Ви сте све време посматрали са овог места где је «Х»?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, то је јако близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то удаљено?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Има отприлике 50-так метара, а ово место, то је место где се налази гробље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И хоћете још да нам покажете где сте видели претходног сведока-оштећеног Хазира Беришу након ових догађаја, након повређивања?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Од Садикове куће кад је прескочио, дакле када је изашао кроз прозор, било је пуно ту коприва и чуо сам глас како је позвао једну жену а ја сам након 3-4 минута изашао и ми смо га онда узели и удаљили смо заједно са њим отуд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете ту молим Вас да ставите број 1? Рецимо где сте њега чули и нашли касније. Одакле сте гледали како су убили Вашег сестрића?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: То је Адемова кућа, то је главни пут одмах поред гробља и ту се онда пролази испред те Адемове куће а ту је био овај синовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви са овог места где се налазите дакле, можете све то да видите? Нема ничега што Вам заклања поглед?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, да. Ништа, ништа не може да заклања поглед. То је гробље и ту је потпуно празно а иза тога ништа нисам видео, није могло да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли сте Ви само убиство Ердогана гледали? Да ли знате како изгледају ти који су га убили?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Овде у Демовој соби, у соби Дема, нисам ја уопште видео нити ко је улазио ни излазио, јер онда је долази један други путељак то и иде ту иза ове куће који води у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми, обзиром на то да сте видели и помогли оштећеном Хазиру Бериши, да ли сте можда били у ситуацији и да чујете пуцње из тог објекта где је он био?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Након што смо га пренели отуд и почели смо, кретали смо се у оном другом правцу и у правцу Хазирове куће, након што су се они повукли и отишли су у правцу овог пута Приштина-Пећ. Е онда смо чули, након тога смо чули три пута јаке пуцњеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли сте те пуцњеве чули пре него што сте помогли Хазиру Бериши или након тога? Ја Вас питам за ове пуцње пре када је он рањен? Да ли сте то чули?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Пре тога, то су били мало лакши пуцњеви, а ови други су били јаки из пушкомитраљеза, а оно пре тога што смо ми нашли Хазира, ево на овом месту овде где показујем прстима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има питања сада везано за ову скицу? Господин Мршовић.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија, мислим да сведок објашњава, да би био прецизан, ако може бројем 2 да означи кући Дема Гашија на овој његовој скици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи број 2 кућа Дема Гашија.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Да, само да стави број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само код куће Дема Гашија ставите број 2.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја морам да питам нешто сведока, обзиром да је он нама сво време причао да се он налазио сто метара, ако се ја добро сећам, иза куће Дема Гашија, а сада када погледамо ову скицу, видимо да је то потпуно другачије, па мислим ако хоће нека појасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ми закључујемо, бранилац закључује, према овој скици, да Ви нисте иза куће Дема Гашија, тако је разумео оно што сте причали.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не, не, од овог места где сам ја обележио са бројем 2 и надаље, ништа се то не може видети. Али овде где сам записао «икс» до броја 2, отуд може да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неко од бранилаца питања?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: На овој скици, нека нам покаже где се налази кућа Ерзена Љушија, односно његовог оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где се налази његова кућа?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, све је то са супротне стране овог пута Приштина-Пећ, то је овамо.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, ја Вас опет морам замолити, да му покажете ону скицу коју је урадио EULEX, не знам ја ко је ово радио, ово можда је радио и Фонд за хуманитарно право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само седите, господине Радивојевићу, показаћемо. Да ли има још питања везано за ову скицу? Господине Крстићу.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија, исто питање као и за претходног сведока, дакле, може ли да се изјасни, да ли се неки део села Ћушка, међу становништвом називао Врх села и ако то може да каже, који је то део села?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, Врх села почиње овде, дакле, тај део како се кретала војска, значи овде где сам направио ове знакове, па овамо је центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то Врх села?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Па то је Врх села када се каже, онда је то почетак, улаз у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улаз у село, добро.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, хвала. Има ли сазнања сведок, да је на Врху села извршено још неко убиство, осим ових о којима сада причамо, које је он видео? Да ли је можда чуо након тога или већ сазнао на неки други начин?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, да.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Па нека каже ако зна, који људи су ту убијени?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Одавде на улазу у село и то се зове Ћушка, убијена су три лица, али мало више, мало даље од уласка у село.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Да ли су та убиства била у кућама или ван кућа, евентуално ако зна?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: У дворишту.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: У дворишту, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок чуо, мислите на Мехмета Шаљу, Разима Раму?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Расим Морина, Мет Шаља, Ибраим Гаши.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има питања везано за ову скицу или да ставимо другу скицу? Показаћемо Вам скицу коју имамо у списима предмета. Господине Мршовићу, још нешто?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Само још једно питање, обзиром да је скица ту још. Сведок је показивао овде црвеном непрекиданом линијом куда су се кретале снаге. Да ли може само отприлике да нам каже од овог места које је он означио бројем «икс», односно ознаком «икс» до отприлике тих непрекиданих линија, колико отприлике има, колика је удаљеност, отприлике, не у метрима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од улаза у село до Вашег места где сте стајали.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Има отприлике између 50 и 60 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, од места где сте означили да је улаз у село и места «икс» где сте Ви стајали, колико је то далеко?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Од уласка до овог места где сам означио са «икс», има око 200 метара.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: И само још једно кратко питање, да ли је сведок том приликом код себе имао двоглед или неко оптичко помагало?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: На улазу, како су они надолазили, ја одавде нисам видео, али отуд су они дошли, одатле су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није он рекао да је видео.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Не, не, само моје питање је врло конкретно, да ли је имао двоглед или неко оптичко помагало?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ја?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Да, да.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не, не, двоглед, не.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте онда да погледамо ову другу скицу. Да ли можете да се снађете на овој скици?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту на овој скици можете да нам означите где сте стајали?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ето, то је почетак, како је долазио или како се кретао џип, дакле то је то, то је другачије нацртано, али то је тај пут, а ту се налази гробље, а ја сам се налазио ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, означите молим Вас са «икс», рецимо где сте се Ви налазили. Затим означите како је ишао џип, рецимо бројем 1 и стрелицом у правцу у ком се кретао и затим бројем 2 и стрелицом у правцу којим се војска кретала пешке.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Пут је иза Садикове куће који иде у том правцу и излази се на главни пут Пећ-Приштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само стрелица како иде џип и он ту.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ево џип одакле се кретао, значи од уласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 1 поред тога и како се војска кретала, број 1 ставите ту поред тих линија и број 2 и линија како се војска кретала пешке.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Дакле, то је пут којим је долазио, кретао се џип, а мало даље где је запаљена Јашарова кућа, они су долазили из овога правца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Радивојевићу, шта сте везано за ову скицу, хтели да питате?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала Вам председнице. Интересује ме, нека покаже на овој скици кућу Езрена Љушија, односно његове фамилије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се види та кућа? Да ли се на овој скици види Ерзенова кућа?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је његова кућа?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: То је близу пута према Приштини.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли сте Ви видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напишите онда «ЕЉ» молим Вас, да знамо, не види се то место, у ствари, уопште. Где бисте Ви ту означили ту кућу?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Нека покаже правац.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Правац води мало даље, али углавном то је тај правац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала Вам председнице, још једно питање. Да ли сте видели Славишу Кастратовића?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Кастратовића сам видео када је прошао Садикову кућу и када је ишао према Кељмендима тамо, а више нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да нам означите, како се он кретао, опет тим линијама и бројем 3.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Када су престали пуцњи, он је изашао из Садикове куће, а да ли је ушао или није, ја нисам га видео, али после тога се кретао у овом правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напишите само ту број 3.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Како му се зове отац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Како му се зове отац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Славиши Кастратовићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви мислите да се зове отац Славише Кастратовића?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Могу ли да кажем нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Ја нисам видео тог тренутка да је то његов син, али када су га звали Кастратовић, онда сам ја одмах схватио да је то Душанов син, а не да сам га ја познавао Душана добро па и њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи Ви мислите да је то Душанов син?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да, ја мислим тако.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ако говорите о некоме, да ли би га препознали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, то смо претходно, у претходном делу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, Вама је и превише данас и јуче дозвољено. Изволите.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Настале су велике промене и физичке и друге и у цивилном оделу ја јако тешко препознати некога. Ја сам мислио да је то он, али рекао сам исто тако, да нисам толико сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Хисфукај, немојте сада причати оно што сте причали данас на почетку Вашег исказа.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, у каквом је оделу био тај Кастратовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се то све, то смо разјаснили пре подне, можда сте заборавили.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Нисам ја заборавио, председнице, битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одбијам Вам.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ушло је у записник, то је мени битно. Да ли је на препознавању њега препознао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам, господине Радивојевићу, немојте одузимати време, молим Вас, потребно за одбрану осталих, из исказа осталих оштећених, све сте то питали пре под.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, питао сам, али ниједном није одговорено, да ли можете да схватите да ни једном није одговорено, јер мени је битно, зато што тужилац инсистира на његовом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, немојте објашњавати, молим Вас, то сте објашњавали и прошли пут, и јуче и данас, молим Вас, сконцентришите се на оно што нисмо обавили.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Дозволите, али мој клијент је у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Радивојевићу, следећа мера после кажњавања Ви знате шта је, значи држите се оног што је кључно за одбрану Вашег клијента и на тај начин се и понашајте, уз уважавање и других оптужених као и оштећених и сведока. Укључите микрофон, молим Вас, господине Мустафа, то доле црвено дугме, сада ће морати стража. Имали смо још захтев да Вам покажемо неке аутомобиле, је ли тако, да видите, адвокат Петронијевић није ту, али ту је адвокат Бобот који га мења и сада ћемо да Вам покажемо фотографије неких аутомобила које имамо у предмету, да бисте нам рекли је ли то тај цип о коме сте нам причали. Дакле имамо фотографију број 22, 23, 14 и 15, 6, погледаћете те фотографије, значи погледаћете те фотогрфије значи 6, 14, 15, 22 и 23 и рећи ћете нам да ли, можете да пређете и на оно место, можете и да останете овде преко документ камере погледаћемо сви, па ћете нам рећи да ли је то тај цип или не? Можете и да се вратите тамо на оно место ако боље видите преко монитора.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: На овој слици се не види добро да ли је то тај цип, јер део који је био покривен цирадом то се не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била број 6, ајде сад спустите да видимо и ми те 14 и 15.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Да. Јесте, тамо види се као неки цип, али то је иза ових и не видим га добро, да ли постоји нека друга слика сад, фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту се заиста, то је то што ми имамо. Ајде да видимо још ове 22 и 23 да ли се можда види нешто боље?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: То је тај први цип, дакле тај који је приказан мало пре на оној првој фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тај цип видели то Вас питамо?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не могу сада да га видим, да ли је он био је скроз отворен или је био покривен цирадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте и 23 слику, нема више. А ту је, ту није цип дакле да ли Ви знате да ли је то тај цип који сте Ви видели, да ли то личи?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не, ја мислим да су то већи ципови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли још има питања за сведока? Да ли још има потребе да му показујемо неку фотографију, изволите.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Сад ја се извињавам јер нисам био у првом делу, па ако је колега Петронијевић поставио то питање ја повлачим, само ме занима да нам сведок каже тај цип који је он видео, да ли је имао неку антену видљиву на себи?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не могу да кажем да сам видео антену, нисам сигуран. Али овај цип који је приказан овде на овим фотографијама, то није тај, он је био мањи и био је монтиран митраљез на њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли још неко има нешто да пита сведока. Да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове Вашег доласка данас и боравка овде сносимо ми, уколико сте имали неке трошкове због губитка зараде Ви ћете то морати да определите и уз доказе да доставите писмено. Сада можете да останете и да пратите суђење и саслушање сведока Реџ Кељмендија или да будете у просторији Службе за помоћ и подршку сведоцима.

СВЕДОК МУСТАФА ХИСВУКАЈ: Нисам изостао са посла, а и не тражим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала, сада ће стража да Вас отпрати и да позове Реџ Кељмендија.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ја би само желио да обавестим суд да ће ме сутра 30. марта замењивати на претресу адв.Мршовић. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Кељменди.

СВЕДОК РЕЏ КЕЉМЕНДИ

СВЕДОК РЕЏ КЕЉМЕНДИ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћемо да вам додамо слушалице. Мораћемо да вам додамо и столицу и да искључимо, има столицу, и да искључите овај микрофон ако можете. Ми смо Вас данас овде позвали као сведока, међутим Ви сте саслушани и раније код тужиоца за ратне злочине, затим овде код истражног судије, као и од стране ЕУЛЕХ полиције. У односу на оно када сте били овде у суду код истражног судије, само да видим кад је то било, да ли

има неке измене у вашим личним подацима, дакле везано за то када сте и где рођени, да ли је то све остало исто?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не, нема никаквих измена, у односу на оно што сам пре изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење за сведоке, то сте чули и раније код истражног судије, да ли разумете?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да. Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре давања исказа полаже се заклетва и ја Вас молим да понављате за мном. Заклињем се.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, унећемо ово у записник.

Сведок РЕЦ КЕЉМЕНДИ са подацима као у списима предмета, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћете ми да ли остајете при исказима које сте до сада дали у току поступка који сте дали код истражног судије?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, али у случају да је нешто изостављено или да се не сећам, ви имате све моје исказе овде па ћете ме потсетити вероватно на нешто што је битно, а да сам ја заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сматрате да је нешто битно сада да нам у најкраћим цртама испричате.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: У кратким цртама могу да кажем иако су то догађаји који су доста дуго трајали и с обзиром да је прошло доста времена,

али надам се да све оно што сам доживео да ћу моћи да Вам испричам и да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле само у најкраћим цртама шта бисте Ви поновили шта се Вама догодило 14. маја 1999. године?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Дакле, тога дана 14. маја 1999. године ујутро, пре 14. маја село је почело да гори на неколико места, а како је то изведено да ли су тражили оружје или нешто друго ја не знам, а кад су приметили да нема ту наоружаних људи они су 14. маја ујутро, они су тамо на почетку села и сишли на доле до нашег насеља, значи Гашијево насеље, ето ја сам почео у кратким цртама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Јер пљачке, малтретирања, све се то догодило на једно да кажем врло брзо и јако оштро и на крају дошло је до тога да нас раздвајају мушкарце и жене и децу, на једно место жене и деца, на друго место мушарци и кратко да вам кажем дакле било је ту три групе. У мојој групи ја сам био девети, осморо њих је убијено и изгорели, а колико ја знам и на основу информација и разних анализа јер је било 47 убијених, 13 у једној соби, 11 у другој, а било је у три собе и убијених и изгорелих. Зато постоје и документа јер било је и оних који су преживели. Један од преживелих сам ја јер сам био у једној од тих соба, а било је и других који су живи сведоци, они можда нису ту, али било је чланова породице који су видели како су нас водили у тим собама и пуцали на нас, а оно што је најтеже, најдрастичније за људе, је нестанак тих особа. Дакле, када га запалиш и када му изгубиш сваки траг ја вам се захваљујем што хоћете и желите да то откријете овај случај то је случај изузетан, дакле и КФОР и новинари и мене лично много пута су ме питали и свугде сам дао изјаве, а и данас не избегавам одговоре на ваша питања и нећу додати ниједну, једину реч да бих некога одштетио, него само оне који су урадили, учинили та дела. Моје мишљење је да он мора бити кажњен. Ја прелазим сад из теме у тему, али ако је то, ако се тражи некаква правда оштећени постоје, а колико је њихов број ја знам само за себе и све оно што је могао да постигне један земљорадник ја сам мојим рукама створио а данас остало ми је празна земља и један трактор од моје имовине и породицу што имам. Дакле, све је то уништено, запаљено, пљачкано, то су те ако хоћете у кратким цртама, а оно што сам изјавио до сада, сви ти моји искази ја од њих не бежим и све оно што само да одговарају само оно што су урадили, а ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кељменди, ја разумем ово што сте сада рекли да је Вама, да остајете при овим исказима и да је Вама једноставније да Вас питамо за неке детаље који нас интересују.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, да, ето слажем се са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је у кући Дем Гашија где сте били Ви, осим Вас било још осам особа и да су сви они убијени?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли нам рећи ко је од тих још 8 особа?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: 200% сам сигуран за тројицу, јер смо држали руке ту иза врата и нисмо смели ни да мрднемо ни да гледамо јер је то било ризично и до задњег тренутка ми смо мислили само како да се извучемо и страховали шта ће се догодити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која су та тројица?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: То је био један од њих Ахмет Гаши, који је био старији, најстарији, па Бесим Кељменди, Ердоган Кељменди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ердоган Кељменди, је ли?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: 19 година је имао, Бесим је у то време имао 35, између 35 и 40 година, то су моји рођаци и син Скендера Кељмендија, јер ту су три браћа убијена, а Ердоган исто четврти, то су из једне куће, из једне породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми да ли се можда сећате да ли је с Вама у тој групи био и Рамиз Љуши?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не, не сећам се њега, јер нисам имао никакве изгледе ко је био иза мене, сем у случају Бесима кад је рекао, кад ми је добацио тај упаљач и кад су рекли да завесе да запалим, завеса да се запали то је та завеса била на вратима собе и онда су они почели да пуцају и сви су убијени, дакле, иза, на леђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам још нешто. Пуцано је у леђа, а сада да Вас питам овако као увод у питања која ће Вам постављати тужилац и браниоци, да ли је то био упаљач или шибица, обзиром да у неким Вашим изјавама имамо, стоји да је била шибица?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: То је упаљач, да метални упаљач а горе има један пластични део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми још ко је бацио тај упаљач, да ли су то бацили војници или неко други?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: То су бацили она двојица који су били наоружани и били су на вратима ходника, јер то у ходнику су они стрељани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате како су они изгледали, да ли бисте могли да нам опишете?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, ја то никада нећу заборавити, то су лица која су била у униформи, један је био мало нижи, а други је био виши растом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двојица?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: И колико је мени познато један је био маскиран, а један не, јер ту испред гробља било је ту доста маскираних разноразни са шеширима и разних униформи, дакле, било је и војних униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова двојица ту о којима причате, да ли су они били?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: О овој двојици, колико је мени познато, један је био маскиран, а други није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим униформама су били?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: То кад кажем маскиран, значи био је офарбан разним бојама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим униформама?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: То су биле комбиноване униформе, капе, војничке капе нису имали, али имали су та одела, ту униформу која је била мало са шарама, шарена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми молим Вас још за ту двојицу, значи још увек смо ту код њих, да ли је неко од њих имао нешто упадљиво, као што је рецимо дуга коса, или брада, или бркови, или наочаре?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо о тој двојици причамо?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: За ову двојицу не могу да кажем, јер један је био маскиран, а један није, не за ову двојицу не могу да кажем то. Могу да кажем још да је у таквом стању кад човек не може апсолутно да гледа ни лево ни десно он је већ ограничен тотално, да кажем, исконцентрисан само на оно што ће се следити, тако да није то било у стању да то види детаље и онда су ме сврстали у једну колону, па онда су ми узели сат и рекао ми је на свом језику "шта ће ти то, шта ти то треба" и то је био задњи тренутак кад сам скинуо сат и руке сам ставио ту иза врата, па онда су ме водили у кућу Гашија, у том ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја питам за ту кућу када сте ту били, када је неко бацио упаљач та двојица, дакле, ту нисте видели ништа тако карактеристично браду, бркове, наочаре, дугу косу, али да ли сте сигурни да су била двојица?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, да, сто посто сам сигуран да су то била два лица наоружана, да ту сам ја сигуран да су била само два лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми сада када је дошло до тог бацања упаљача, да ли је неко нешто рекао, како сте Ви то схватили?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја нисам чуо нешто, а био сам и најстарији бар ту, можда је било и других који су били старији од мене, али од ове тројице ја сам био први и најстарији тако да нисам ни чуо шта је он рекао, али Бесим ми је рекао да су они њему рекли да запали ту завесу која је била закачена за врата и када сам се ја сагнуо ја сам само чуо рафал, нисам се више дигао, него сам са десне стране кроз прозор изашао. Може да се види из фотографије око тога, ја мислим да је то било тешко наоружање, нису ту биле аутоматске цеви, него они други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кељменди, да Вас питам.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте малопре и о другим војницима како су изгледали, рецимо када су раздвајали жене од мушкараца, када су узимали ствари, да ли било ког од тих војника можете да опишете у том смислу да ли

је неко од њих имао нешто упадљиво на униформи, нешто карактеристично, косу, браду, неке ознаке, не знам како бих Вас то питала?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, рекао бих, дакле, кад сам био наслоњен ту и руке иза врата један војник омањег раста, није био маскиран и пио је воду из чутурице, пио је воду и ту сам видео да је он војник и њега сам видео и онда кад сам довео трактор видео сам и једно возило на коме је било тешко артиљеријско оружје, јер ја тачно сад и не знам, јер пре 40 година сам служио војску. То је тежак пушкомитраљез на постољи, то је горе стајало и стакло је било само ту поред шофера, возача и било је 5-6 људи на том возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су ти људи изгледали?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Са стране сишла су на брзину двојица, јер ја сам пошао тад са Скендером да узмем трактор, а Скендер камион, ја сам ишао, узео сам трактор, а Скендер је пошао камионом, ја сам ишао иза њега и паркирао се ту, а цип је био испред мене и било је њих четворица, четворо или петоро људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кељменди, дакле, како су они изгледали, да ли то можете да нам кажете, какве су биле њихове униформе, како су били обучени, да ли је неко имао дугу косу, браду, неке ланчиће, ознаке, не знам нешто везано око руку, било шта?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, они су били доста онако развијени, да кажем, врло здрави, пуни, имали су нешто на врату где је било некакав грб, то су имали на врату и били су маскирани, али док сам ја био наслоњен о зиду било је доста њих који су носили шешире. Ту цивила није ни било, сви су носили униформе, значи те кариране, шарене те униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелене или плаве?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: То што ми обично кажемо зеленкасте боје, маслинасте боје и наравно са некаквим шарама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли сте Ви тада неког од њих препознали, да ли сте можда чули неко име тада или касније, да ли сте чули за неког ко је ту?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да. Чуо сам да је један био, не да је имао браду него је био необријан и имао је коврцаву косу, био је доста пун и разговарао је са једним и рекао му је одлучено је. Да ли је он тиме рекао треба стрељати, треба ослободити или шта да се уради док смо ми били ту у тој колони ту испред гробља је једна бандера и онда то рукама на свом језику је рекао "то је одлучено". Ето то сам чуо и још нешто друго кад смо ми изашли рекао му је "ајде брзо Бобане", а ко је Бобан мени није познато, али сам чуо име Бобан и чуо сам оно кад му је речено "ајде брзо Бобане пожуре". Оне две колоне друге у једној је било деветоро људи, тако једна једанаесторо, а ова задња је имала исто тако око деветоро људи, то сам чуо кад је њему речено "ајде пожуре Бобане".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали сат, је ли тако, рекли су Вам да скинете сат. Да ли сте дали неки новац?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, новац смо дали колико је ко могао је дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви колико сте дали?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја сам дао 100 марака, а жена је дала 200 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте чули или видели да је неко други дао новац и колико?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, чуо сам, али мене кад су претресали онда су натерали Адријана, а касније још један други младић да контролише све те новчанике и новац који је тада био. О нашим парама уопште нису водили рачуна, него све оно што је било у девизама, што је било у злату и вредне ствари, то су све претресали и то су све узели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули колико је дао Чауш Љуши?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја то нисам видео и нисам чуо, али говори се отприлике да је ту негде неки износ од 50.000 марака, али стварно ја не знам. Ја сам чуо неке речи да је дао толико и да му је син убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам? Добро, Ваш брат од стрица је Скендер Кељменди?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: То је његов отац, а његов син је Ердоган Кељменди, а то су браћа. То је Скендеров син, дакле другог брата, Ибро је био старији, а Бесим је био најмлађи, а Бесим средњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу да Вас питам за Скендера да ли је довезао неки камион или неки ауто?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Како, молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је од Вашег брата одузет неки ауто или камион?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, од мога брата је узето возило, а Скендера камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и које је возило Вашег брата?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: То је био "пежо", марке "пежо".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колики је камион још да Вас питам?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: То је био велики камион, то је између 12 и 13 до 15 тона носивости, али мени није познат број или марка, они носе неке бројеве о којима ја нисам довољно упознат и од Бесима су узели камион. То је жив тај човек који користи данас тај камион, зове се Стева, он је из Благаје и он је изјавио да ће камион вратити, али и дан-данас он то није вратио и користи тај камион. То је био Бесимов камион и није му враћен и дан-данас користе други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми још на том ципу да ли сте видели неку антену?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Искрено да Вам кажем сваку ситницу нисам уочио, нисам запамтио, али видео сам да је паркиран тамо, а ја сам био у колони и како су нас водили нисам обратио пажњу, тако да уопште нисам могао да видим шта је ту било. Онда сам видео ту електричну жицу како се гори, онда тај најлон којим су били покривени камиони и разна гардероба коју су људи узели. То је била једна припрема страховита да се види како ћемо ми реаговати. То је било већ унапред предвиђено и припремано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми је ли неко био можда у селу, нека војска пре овог догађаја?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, да ли је реч о српској војсци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да. Имали су пункт тамо код фабрике бицикала и ту је био стални пункт и с времена на време би ушли дубоко у село да би видели каква је ситуација, има ли нешто или нема и онда колима су прошли отуд кроз село, то је било стално, јер кад би они знали да ће бити убијени 47 људи ту не би нико остао, јер ми нисмо неко велико село па да се убијају по петоро, шесторо браће, овде три, код Кељмендија моји рођаци, то су моји чланови уже породице Скендер Бесим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви учествовали у сахрани и ког дана је обављена сахрана?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, учествовао сам у сахрани, дакле, сутрадан су они сахрањени након тог догађаја, али није имало шта да се сахрани, само негде су само преносили остатке изгорелих тела, а ја од пуцњава из разних оружја нисам ни чуо добро, али сутрадан увече они су схрањени. Ердоган је покушао да побегне кроз прозор, али лево раме му је било изгорело, био је у једној кожној јакни, њега смо препознали ко је, иначе ове остале нисмо ни препознали. Дакле, већину уопште нисмо препознали, него смо тамо само скупили, тела су била деформисана и речено у најкраћим цртама само неки део који није био изгорео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте утврдили бар колико је у којој кући било тела?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Јер од главе до пете видело се да су тела изгорела. Ја сам и рекао за себе да ја стварно нисам могао било шта ту да видим, јер сам био тотално изгубљен, а куће су запаљене тако што и кровови су запаљени и кров је пао доле и ту је могао човек да види само кости, дакле, само неке делове костију, руку и ногу и на основу тога смо ми закључили да су то делови костију од људског костура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Замолићу Вас сада да погледате неке фотографије, то су ове фотографије од 28 до 38, то смо обележили, то су фотографије које смо добили од Међународног кривичног трибунала, које смо јуче разгледали, у које је одбрана имала увид, па ћете нам рећи овде,

дакле, преко документ камере, дакле, гледамо фотографије. Рећи ћете нам господине Кељменди број 28, видите ли шта је на овој фотографији?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Када је направљена ова фотографија, не могу сад да се сетим. Да ли може да се повећа мало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можемо само да вам дамо да евентуално приђете и да седнете овде код документ камере ако Вам је zgodније да видите. Хоћете ли да пређете овде да видите?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ево сад већ може да се види. То је кућа у чијем ходнику сам био ја, али ту није лепо приказано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је та кућа Дем Гашија, ова црвена или ова као беличаста?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Може ли да се помери мало слика у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо још па можда су неке друге боље.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Станите мало. Не ова црвена него ова друга кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видећемо сад и ове друге фотографије.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: У њој је био тај ходник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то та кућа?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, да, то је та кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та кућа Дем Гашија? Овај улаз овде који видите, је ли то тај улаз у ходник, дакле, где сте прошли или неки други?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, то је испред степеница. Ако може још мало десно да се слика помера можда ће се боље видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда се ово боље види, да погледате све па ћете нам рећи можда која је.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, то је то недовршена кућа, само један тај леви део куће је био довршен и одмах код улаза ту је та соба и ту се видела та завеса, ту нису ништа нам рекли ни да станемо ни да било шта, него само су рекли запалите ту завесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да видим која је то слика сад број била. То је број 30. Добро. Ово слика 31?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не бих знао сад шта да кажем. Да ли има нешто са стране што се боље види?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то имамо такву фотографију, је ли ово нека међа или неке коприве или нека башта? Ево ми смо овде већ у дилеми.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја мислим да је ту био засађен неки расад. Постоји могућност да је Садик Гаши засејао расад ту близу гробља. Е, од ових степеница овде у то време врата су се налазила, не знам како да вам објасним, даске су биле везане конопцем и једноме је речено, вероватно ова фотографија је касније направљена и питали су чија је ова кућа. Ја сам одговорио то је кућа Дема Гашија, а Дема му је братанац и он од страх је рекао, каже "па нема кључ" и он је опет наређивао отвори и онда Ахмет и

Бесим и Ердоган били су ту, ја сам био са њима и од степеница овде које се виде да ли су они одмах кад су бацали тај упаљач, да ли су тада пуцали или после тога, ја стварно не могу да кажем, јер кроз овај прозор ту на ћошку, а Ердоган на оном другом делу исто тако кроз прозор је изашао. Он је деветнаестогодишњак био. Он вероватно из тог ходника је покушао да побегне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно тело што сте причали да сте тамо нашли?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: А могу да вам кажем ако окренете слику из ког прозора сам ја изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли само да ми кажете да ли је била тад ова жичана ограда или не?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, али ова врата нису постојала, јер он није пристао да живи у тој истој кући, онда су му изградили ову кућицу овамо, јер ово тада није постојало и та врата нису постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које кажете ово? Ја Вас молим да пређете овде и све то што показујете, значи ми не видимо то што Ви показујете. Пређите овде и онда можете да показујете на фотографијама, јер ми не видимо ту, Ви показујете само себи. Значи, која врата та да нису постојала?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ево на овој фотографији ова врата, јер тад ту собу су реновирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат. Да констатујемо само да ће. Изволите. Да из суднице за час излази оптужени Сокић Абдулах. Питала сам за ово док чекамо оптуженог, за ову жицу, то тада је било или није било?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ако је то покрај, дакле крај пута, он је постојао, ако је то подела имовине па постављена, тога се не сећам. Није то била мрежаста ограда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да видимо сад следећу слику, који је број следећа? То су те степенице што сте нам причали?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Није ту онај део који је био где се видео цемент, цементиран део, то је улаз, улаз у ту кућу, а овде степенице се не виде добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 34 то су неке ципеле, вероватно је улаз?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, овде се виде те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите доле да видимо на слици 35. Сад кажите?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ту се јасно виде степенице и виде се знаци, дакле, од метака који су погодили овај део степеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. 36?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не могу да видим о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово где је слика просторије неке на 37?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не знам шта да вам кажем. Иза тих блокова могуће да је та, види се та иста кућа, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ако нисте сигурни тако и реците. Добро и 38 то исто не можете? То је то од фотографија што смо имали, заправо што сам имала да Вам покажем. Да Вас питам још, обзиром да сте Ви. Сада се вратите тамо на место где сте седели, режија ће нам вратити слику суднице. Ви сте свој став према кривичном гоњењу, дакле кажем Ви сте свој став према кривичном гоњењу учинилаца исказали. Да ли мате одштетни захтев и да ли га опредељујете?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да имамо захтев и то велики захтев, јер та штета која је причињена зашто то да се не врати, зашто да се не надокнади. Они који су убијени њих нико не може да врати, али они који су учинили треба да добију заслужену казну да се никада више то не догоди, јер ако се не казне може поново да се догађа исто, односно да ураде иста дела, а то за нас људе није добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада чланови већа немају питања. Тужилац има питања. Дакле, сада ће Вам тужилац, па онда браниоци и оптужени постављати питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господин Кељменди је дао врло детаљну изјаву код истражног судије Вишег суда овде у Београду, посебно када су у питању детаљи око ових кућа. Међутим, по оцени тужιοца остало је нешто неразјашњено а тиче се самог почетка јутарњих сати 14. маја, па с тим у вези бих ја имао неколико питања. Ви сте господине Кељменди на почетку Вашег исказа рекли да сте 14. маја у јутарњим сатима када сте се пробудили "видели смо на самом врху села Ћушка како горе куће". Да ли бисте могли да објасните шта је то врх села и где се то налази и да ли се сећате које су, односно чије су то куће гореле?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: То место се зове Турбе Ћушка и ту има око 500, 600 метара, има неких из Ругова који су дошли, они су посебно насеље, не знам тачно како се то насеље зове, али испод Турбе па на овамо изгореле су куће свих људи о којима постоје имена и презимена. Било је паљења и пре тога, али 14. маја почело је прво у насељу Гашијевих, дакле, код куће Ибрахима Гашија, Рам Гашија и онда наравно редом надоле и до Чекуа и отуд ја сам изашао у насеље Кељмендијевих и Гашијевих и онда ту смо се скупили сви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се то налази близу магистралног пута или близу улаза у село Ћушка?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, куће Љушијевих су близу магистрале, а оне друге су мало даље, али то се не налази у истом правцу. Љушијеви су мало више, а ми смо негде у средини, а доле су Гашијеви, дакле где је данас онај споменик и од асфалта то је да кажем није много далеко, ту је у непосредној близини асфалта. Ја мислим да нема више од километра од туд па до доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви лично видели да те куће о којима причате горе у том крају села?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Како да нисмо видели, чим смо се пробудили ујутро ми смо видели да куће горе и на крају смо видели и кућу Халита Гашија како гори и ми смо ту били сви скупа и с обзиром да никоме ништа нисмо учинили, нисмо били наоружани, нисмо било какав отпор пружили. Ја сам то видео својим очима како горе куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели војску у том крају где горе куће?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Било је ту помешано, хтео сам још нешто да кажем. Када је почела кућа Хаљиља Дервишија да гори и Рамадана Хоџе онда је могло да дође до тога да стигну и до нас. Тамо где смо били сви у једној групи Јашар Гаши ту је убијен и двојица браћа његови, један је имао једно дете у наручју и један који је носио шешир, то се добро сећам, пре него што сам ишао да узмем трактор током пљачке рекао му је, ја ћу то да кажем на српском "пусти дете јебем ти матер", а не како се то говори на језику као обично. Ми што смо чули "јебем ти матер пусти дете", дакле пусти то дете, јер он је имао у наручју то дете. То сам запамтио. Он је био висок, имао је и нос дугачак, носио је шешир, био је маскиран. Пре него што сам ја трактор узео ту смо били, то сам ја чуо својим ушима. То је речено Јашару Гашију, који је убијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли сам разумео да је онда Јашар Гаши носио то дете?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Он је био на челу колоне, он је у свом наручју носио то дете и не знам тачно одакле је било то дете. Ја мислим да је из околине Призрена или Ђаковице, био је у болници за плућне болести и један Ром из Ћушке водио је то дете, јер људи нису смели да крећу и то сам чуо кад је рекао "пусти то дете", то сам чуо својим ушима, није то да ми је неко рекао и када је псовао то је, нисам у стању ја то да објасним боље, стручно, али ето чуо сам да је то рекао тако "матер" дијалекат који није био уобичајен ту код нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, је ли Гаши спустио то дете и шта је било с њим?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, пустио је то дете и тог тренутка раздвојили су мушкарце од жена и од деце. Дакле, раздвојени су на три места, а породице да не би нас виделе како су нас водили у тим колонама кад сам ја пошао да узмем трактор они су увели њих у двориште Сали Гашија и подметнули су ватру наравно. Они су покушали да се склоне, жене и децу нису убијали, али ове остале су све поубијали. Ту је био још један старац неки Идриз, који је био инвалид, а ови остали било је, ту је био и наш зет један Исмет Идинај из Раушића, тамо су запалили кућу и он је склонио се код нас и он је 14. маја убијен ту, то је син Зека Динаја, њега га зову тамо у Раушићи барјактери и наш зет од Врановца и он је био ту са два сина, а ћерка из Приштине је отишла за Скопље и ту је дошла са двоје малолетне деце, а и он је убијен. Дакле, седморо од нас, два госта – деветоро. То су, реч је о три

групе, неко каже да је зет био у једној групи, неко други каже у другој групи, али тад је он убијен у тим собама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да определите место где се то дешава са дететом, та ситуација код чије куће, у ком делу села?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да ли је реч о оном детету које је он носио у наручју?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се то дешава?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ту где се данас налази споменик, с оне стране су гробља, а он је био први на врху колоне и тад сам чуо кад му је наређено да пусти то дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кељменди, одакле је ишла колона па је он био на врху колоне?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Није то била нека колона, него су нас наслонили тамо о тим жицама и почели су да нас пљачкају, да узимају све оно што је било вредно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се вратимо опет на почетак. Рекли сте видели сте горе куће, а онда помињете да су неки људи убијени. Ја ћу Вам прочитати сад шта сте рекли за које људе. Мет Шаља?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: То је било на врх села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ибрахим Дервиш Гаши?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: И то исто тако на врху села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Расим Рама?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: И Мет Браима, чија је кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви видели та убиства?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја та убиства нисам видео, јер Мета је радио у пивари и изашао је да узме расад код Рама Дервишија, његовог брата и прво су убијали Мету, онда Брахима и Расима и онда код Чеку, Хасан Чекуа, Кадри Чекуа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прво идемо с овом тројицом. Како сте Ви сазнали онда, од кога сте сазнали да су та лица убијена – Мет Шаља, Гаши и Расим Рамо?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Чули смо сутрадан, јер ми нисмо ни смели да изађемо, сви смо се били сакрили, а сутрадан ја сам чуо да тамо на врх села убијена тројица и када су их довели да их сахранимо ја сам, кажу за мене да сам био потпуно изгубљен, сем тога што нисам чуо од пуцњава ја сам био и потпуно одсутан и кад су их сахрањивали видео сам да је његов син имао је неку бурму и онда наравно дошло је до тога да се установи на који начин су убијени, да ли су убијени у леђа, напред или како. Горе је било за породице кад је извршена ексхумација него кад су сахрањени, јер ту није имало шта да се види. Да ли постоји могућност да добијем мало воде молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, видећемо сад за мало воде да ли може?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Вама причао да су они убијени и како су убијени, да ли се сећате тог човека и те особе?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не могу то да знам тачно, то се говорило сутрадан, а ове што смо ми познавали ми нисмо смели исто вече да их сахранимо, него сутрадан смо их сахранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кељменди, кад смо већ ту код Гаши Брахима, да ли можда знате за тог Гаши Брахима име његовог оца?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не, то је брат и син, Брахими Рам Гаша то су браћа, обојица су убијена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате због чега Вас питам. Због тога што овде према оптужници коју ми имамо убијени су Рам, Расим Рама, Мухамед Шаља и на крају Гаши Брахим, да се затим поново појављује у кући где сте и Ви Гаши Брахим. Да ли су то две особе или је у селу постојала само једна особа са тим именом?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Познато ми је Расим Брахим је био ту, али Рама са својим сином био је код нас, ту код Гашијевих ту је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да ли знате шта Вас питам. Гаши Брахим колико је особа било у селу Ћушка са тим именом?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Брахим Гаши је код, ми их називамо Хасан Бећај, а Ибрахим Гаши је на врху села тамо, има двојица који се зову Брахим Гаши и један Брахим Шабан Гаши, и један Брахим Дервиш Гаши, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је нека особа са тим именом била са Вама у кући?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не, то не знам, за Ахмета Бесима Ердоганија знам, а за ове остале, неко каже да је ту био Брахим Гаши, али немам ја сазнања других, само знам да је он стрељан, односно убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један или двојица Брахима Гашија су убијени 14. маја у селу Ћушка?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Двојица, један од Хаса Бећаја, Ибрахим Дервиш Гаши и Ибрахим Шабан Гаши, то је мој комшија, тај Шабан Гаши је мој комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, извините тужиоче што сам Вас прекинула, али ово смо једноставно, сад је било згодно да завршимо са тим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете после отац Агима Чекуа и његов рођак Кадрија да су убијени одмах после ове тројице Мет Шаља, Ибрахим Дервиша Гаши и Расим Рама. Како знате за та убиства?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: О тим убиствима не знам много. Након што је извршено то дело онда су они сишли и дошли код нас, почели су да малтретирају, увели су га тамо у шталу, оца Агима Чекуа и како сам ја чуо за Кадрију сам чуо и кажем вам да сам чуо да су га питали да ли имаш госте овде и ту су нашли једну старицу, пријатељицу и онда ту су убили Кадрију.

Код породице Чеку убијена су колико ја знам, колико је мени познато само двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, то сте чули од других за та убиства?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је тако и говорио до сада.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, то сам чуо од других, а лично нисам видео то убиство.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињете убиство Хакима Гашија и Селима Гашија, да ли се сећате, то сте рекли истражном судији? Одакле Вам сазнање да су ова двојица убијена?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Они су убијени у свом дворишту, а сахрањени су тамо негде у некој пољани њиховој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одакле Ви то знате?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Јер нису смели на друго место. То сам ја чуо, јер ми имамо тамо наше ближње рођаке, јер ја нисам видео како су они убијени, али сам чуо од њих да су они убијени у свом дворишту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Након тога кажете код истражног судије, током ових операција, значи мислите на сва ова убиства о којима причамо, ове паљевине, направили су групе, једна група је дошла код вас. Да ли сте Ви то прављење тих група видели лично од стране оних који су ушли у село и како знате да су они правили групе? Да ли то значи да су подељени у групе или шта значи правили групе?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Једна група је долазила од врха и сишли су тамо према Чекуима и једна група је дошла из правца Дечана, а једна од породице Љушаја и то су биле три, четири групе, а цип или то возило на коме је био монтиран тај пушкомитраљез са постољем он је дошао из правца школе, то сам својим очима видео кад сам пошао да узмем трактор и кад сам узео трактор и дошао овамо сећам се да је био ту, али касније сам се сетио и тада сам схватио да човек мора да чува децу и породицу, јер може једноставно да изгуби памет тотално у таквим ситуацијама и кад је то почело да се пуца ја сам одмах био свестан да се нешто догађа, али одмах сам приметио да нико се не помера, нема никог, то су ствари о којима могу и други људи да посведоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо да ли тужилац има још нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам и хтео да Вас питам, рекли сте да када су почели да пуцају. Мене сад занима када су они почели да пуцају, да ли пре него што су подељени у групе или кад су се поделили у групе?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Они су пуцали све време да би застрашили и убили су једног кера Садика Мехметија и све време на крају кад су пљачкали моја жена је рекла да су они пуцали ту поред ногу и тражили су да покажу где су сакрили новац. Онда су узели једног осмогодишњег дечака, сакрио га је тамо иза себе и ту је све било у акцији застрашивања, а ван тих соба сем

Ибиша Кадрије кога су питали да ли зна да вози трактор, а он је одговорио не и они су га ту убили у дворишту и Мухарема Гашија и Скендера Гашија убијени су у кући Ајета Гашија, а остали који су убијени ту широм села, да ли је то било 34 или више они су убијени 14. маја код Ибишија у дворишту и у кући Ајета ту су били убијени Мухарем и Скендер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви видели да они пуцају и да ли сте чули пуцњеве тог дана?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја о томе и говорим да је то било пуцњаве много, ту је било у оном месту испред гробља, онда је то случај Чаушија кад сте ме питали колико је новаца дао. Он је отишао прво кући, узео је кола, није могао да активира кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кељменди, ја ћу само да, значи оно што сте причали немојте понављати како је он отишао да доведе кола, па није могао да упали, је ли то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, можда се сетио око новаца колико је дао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новац је рекао малопре колико је дао.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја сам нашао 12 метака у WC тамо где је убијен Чауш и претпоставља се, то су само речи, немојте ми веровати, али рекли су му "хајде сакриј се ту" и онда су рафалом убили, а син му је био убијен и запаљен овамо, а Чауш тамо. Ето то сам хтео само да вам кажем, јер постоје можда и живи сведоци који могу то посведочити боље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се Ви разумете у оружје и да ли знате из ког оружја је пуцано, које су оружје носили?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја се разумем мало у оружје, ја сам седамдесетих година одслужио војску, то су полуаутоматско наоружање које је разноразно наоружање са тромблонима и аутоматске пушке сада имају тромблоне, један је имао тромблон на себи, то је тај који је запалио кућу Ибра, а Брахим Кељменди је био са њима кад сам ја стигао трактором он је изашао, био је сав мокар од зноја, прво су га тукли, а даље су га приморавали да подметне ватру. Он је био тако млад, био је плав, он је носио тромблоне. То је што сам ја видео својим очима, о томе и причам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели како су паљене куће, кад помињете?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Видели смо, јер ја сам побегао и био сам тамо у пољани иза тога, прво сам видео кућу Ибра Кељмендија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, како су паљене, чиме, то пита тужилац, чиме, да ли сте видели?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тужилац хтео да пита.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: То не знам, само кад сам видео пламен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите тужиоче.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не, то нисам видео, само сам рекао за те тромблоне да ли су то за подметање ватре или за шта су, управо због тога сам и споменуо те тромблоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у то време у селу било припадника формација ОВК?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја видео лично нисам, али сам чуо и рекли су да је и Наим Љуши имао униформу, јер ја никакве контакте са њима нисам имао, апсолутно ниједног јединог тренутка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко из неке куће у селу Ћушка, неко од вас сељана пуцао према тој војсци, да одбрани кућу?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Богами, да вам искрено кажем, нити сам видео војнике, јер није постојала никаква могућност. Ако је реч о оном Скендеру који је убијен у Љођи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Господине Келменди, значи само да ли сте видели тад да је неко пуцао, обзиром да време и за ово поподневно суђење одмиче.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Нисам видео. Верујте да ја нисам видео то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је нека војска долазила пре 14. маја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам и објашњавао је за српску војску.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За оружје да ли сте питали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За оружје ми је одговорио. Дакле, пита тужилац да ли је неко долазио да тражи оружје од мештана села?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од раније, пре 14. маја?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када ако знате?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Од Мухарема Гашија и Ибрахим Љушија су одузели неко оружје, ја сам то чуо, али својим очима нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када су то узели од њега оружје, јесте ли Ви ту војску видели тога дана, када је узето оружје?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не, нисам видео војску.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Браниоци да ли има питања? Господине Бобот, значи прво за господина Петронијевића искористите прилику и за себе, одмах завршите.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја ћу питати сведока прво тамо где је стао тужилац да ли је сведоку познато пре 14. маја 1999. године да ли су од неких мештана села Ћушка одузимани неки вредни предмети, камиони, ципови, аутомобили, да ли му је нешто познато то?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, код Хасана Бећеја и код Гашијевих реч је о једном возилу и колико ја знам они су били цивили. Може то бити Исена Банушија трактор су одузели, Рустем Садрија, Садри Аземи, један трактор,

тај који је узео трактор од Садри Аземија је био у униформи, тако сам ја чуо, ја нисам видео, али тако сам чуо.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ништа друго, никаквих других сазнања немате?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не, нисам чуо, јер ја много нисам изашао из своје куће, све време сам био у својој кући скоро.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Реците ми да ли сте Ви давали изјаву Фонду за хуманитарно право госпођи Наташи Кандић и њеном особљу?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, дао сам исказ одмах након рата, али не сећам се тачног датума када је то било.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли Вам је тада било свежије сећање на догађаје или Вам је сада јасније сећање на те догађаје из маја месеца 1999. године?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја сам тада изјавио, ако Ви мислите или не верујете, ја сам поновио неколико пута оно чега сам се сетио ја сам то и изјавио, тако да апсолутно нисам имао никакве потребе било шта или да прећутим, или да додам.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Није моје питање у том смислу било. Ја само сам питао да ли Вам је сећање на те догађаје из маја месеца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је рекао и на почетку "ако сам нешто и заборавио онда се подсећам на све оне моје раније изјаве, јер сам тад боље памтио", то је рекао на почетку, тако је почео свој исказ данас.

АДВ. КРСТО БОБОТ: С обзиром да је сведок данас помињао да се неко обраћао једном полицајцу или војнику "пожури Бобане", да ли се сећа да ли је помињао извесног Бобана у изјави датој Фонду за хуманитарно право?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја сам дао велики број исказа и не сећам се да сам ја то име споменуо приликом давања изјаве Фонду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали уопште о Бобану неком?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја сам то и изговорио "ајде пожури Бобане", постоји могућност да сам то изјавио пред новинарима и не сећам се тачно где сам ја то изјавио, али сигурно је да сам то рекао.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли сте помињали неког Бобана, сина тапетара Жике из Пећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неког тапетара Жику из насеља Брженик?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не, ја се не сећам да сам нешто споменуо у том правцу, јер нисмо имали везе са тим уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли познајете тог човека, тог тапетара?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не, не познајем га. Како бих могао након толиког времена, јер ја и након годину дана не бих могао да препознам све те људе који су били маскирани, а камоли сада након 10, 11 година.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ево још једно питање, покушаћу да Вас подсетим, а да не предочавамо ово пошто не знамо да ли ће бити уврштено. Да ли ће Вам

помоћи да Вас питам да ли Вам је познат неки Бобан, син тапетара Жике, који је полицајац био од 1991.године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, немојте добацивати, господине Бобот не дајте да Вас тужилац омета сада већ у десетом сату овог суђења.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Имам слушалице па га нисам ни чуо на сву срећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, отац је Жика тапетар, син је Бобан полицајац. Да ли има тако неког која познајете?

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли има или нема, врло једноставно?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја га не познајем лично. То је било доста давно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не познајете то је довољно.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: И не познајем га.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Немам за сада питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели ко се одазвао на то име "Бобане пожуре", ко се одазвао на то "Бобане", како је изгледао тај?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Нисам схватио добро питање, али ја сам само чуо кад је он се обратио "пожуре Бобане", имао је коврцаву косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Бобан?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Откуд сам ја знао ко се од њих зове Бобан и коме се он обраћа, јер ту је било пуно њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Борковићу.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ја бих имао десетак питања, али нећу поставити ниједно и уштедећу све време ако ми омогућите само један минут да дам један предлог што се тиче неких процесних права странака које су од значаја за даљи ток поступка. Ево о чему се ради. Наиме, ја сам јуче изазван понашањем тужиоца што је неспорно и данас тужилац упада у реч и приговара за време испитивања. Молим Вас, јуче је заступник оптужнице, високи државни чиновник, да кажем тако, имплицитно признао Косово. Наша највиша власт каже нећемо признати Косово ни експлицитно ни имплицитно, него исправља се понашање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Борковићу.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Само да кажем, како дозвољавате судија, председнице већа да улази оптужени са ознаком Косово и Република, јесте имплицитно признавање Косова од стране једног државног чиновника. Е сад, његово понашање је такво јуче и данас и упадање је значајно са аспекта даљих наших права одбране и свега тога у даљем току поступка. Ја бих молио да обавестите Републичког тужиоца о јучерашњем понашању заступника оптужнице, јер мени није свеједно да ли тамо седи неки чиновник који лично имплицитно признаје Републику Косово или је то можда став државних органа, ја сад не знам, али важно ми је са аспекта даљег поступања као браниоца у овом поступку. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Уопште не знам више ко је по реду. Господин Радивојевић ја мислим.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Придружујем се речи господина Борковића. Само за господина Кељмендија имам два питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, може.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А прво питање је је ли давао изјаву пред судом, Окружним судом у Пећи и друго питање шта је тада изјавио? Ако дозволите да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нешто што бисте желели да му предочите?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли је давао изјаву и шта је тада изјавио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате господине Кељменди да сте учествовали у поступку пред Окружним судом у Пећи 2001. године?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, дао сам своју изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: И да ли је спомињао Славишу Кастратовића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте спомињали тада Кастратовића или само неког другог?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја сам споменуо Срећка Поповића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Кога још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да питате.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Кога је још спомињао приликом давања исказа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам одбијам, имамо исказ ту, може да се прочита.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, мени је то битно због одлуке о притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питање уопште овде није важно, прочитајте исказ и видећете кога је спомињао. Дакле, сад господин Мршовић и Огњановић вероватно или Шћепановић, не знам више.

АДВ.ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Господине Кељменди, ја желим да разјасним само две чињенице које су важне. Мене занима ове две особе за које кажете да су пуцали на вас када сте били у кући. Да ли су физички улазили у кућу у којој сте Ви били?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: А шта је било потребно да они уђу кад су били на степенице па су отуд гађали на њих и онда су запалили па то су остали и знаци, они нису ушли ту да нас туку, ми смо ушли ту и држали смо руке иза врата и тако смо стајали. Ја нисам видео лично да су они ушли унутра.

АДВ.ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Која је последња позиција на којој Ви њих видите пре него што су почели да пуцају?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Моја задња позиција је била кад сам их видео да су били иза нас и ми смо држали руке тако иза врата и онда смо ушли један по један, он није гађао одозго него тачно из степеница доле и тог тренутка мислим да ја нисам у стању да одговарам у каквој сам ја позицији био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја сам приметио само онај тренутак кад је он добацивао тај упаљач.

АДВ.ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Добро, када Вам је бацио тај упаљач, где се налази та особа? Мислим, не знам да ли је јасно, ако хоћете ја могу и да образложим зашто ово питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само питајте.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: И први пута имао сам проблема у вези упаљача, неко је рекао упаљач, неко је рекао ђибрит са турског језика и та завеса је била обешена на вратима, ја сам био у клечећем ставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли разумете шта Вас пита бранилац, да ли сте разумели? Да ли сте Ви разумели шта Вас пита бранилац? Где је стајала особа која је бацила упаљач?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: На степеницама пре него што је ушао унутра, значи ту испред улаза.

АДВ.ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Дакле, само да појасним, када кажете на степеницама, пошто смо видели слике на којима се виде степенице унутар куће у којој сте Ви и степенице које су ван куће, да ли та особа која Вам баца упаљач у тренутку кад Вам га баца стоји на степеницама ван куће или у кући? Ево да будем крајње прецизан.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Он је то бацио, то је Бесим је рекао, а ја нисам га видео, само сам чуо реч кад је рекао "запали то".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је напољу неко од споља то бацио, то пита бранилац?

АДВ.ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: То Вас питам.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, један од ових који су пуцали на нас.

АДВ.ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем. Сад, ја без намере да збуним овога сведока, морам уз Вашу дозволу да укажем на пар разлика. Није ми јасно, ако може да појасни сад, ово је коначна прилика за то, због чега је Вама бачен тај упаљач? Ви кажете да Вам је то рекао Бесим, да не набрајам шта сте све изјављивали у својим различитим исказима. Зашто Вам је бачен тај упаљач?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Схватите, Бесим је рекао јер њему је речено "запали", он то каже у вези са овом двојицом војника. Када сам се ја сагнуо да то узмем, он је већ то пуцао.

АДВ.ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Ево видите овако председнице већа и чланови већа, дакле 07. јуна 2005. године овај сведок је дао два исказа, један

ЕУЛЕКС-у, а један заменику тужиоца за ратне злочине, дакле, истог дана даје два исказа. На страни другој од осам ове изјаве која је дата ЕУЛЕКС-у овај сведок каже, ја сада постављам питање шта је заправо од свега овога тачно? Дакле, "када смо ушли у предсобље куће наредили су ми да узмем упаљач за цигарете и запалим кућу". То је оно што је рекао ЕУЛЕКС-у 07. јуна 2005. године. 07. јуна 2005. године заменику тужиоца за ратне злочине каже овако: "када смо ушли у предсобље куће рекли су нам да се постројимо и станемо уза зид, што смо ми у групи и учинили. Мени су дозволили да узмем упаљач и да запалим цигарету". У трећој изјави, ја се извињавам, само да завршим и ја ћу питати дефинитивно оно што сам заправо већ питао. У трећој изјави Ви говорите како Вам је дат упаљач или шибица, сасвим свеједно, мени је то небитно, да запалите завесу. Шта је заправо тачно, да палите кућу, да палите цигарету, да палите завесу, шта је од овога тачно?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Како можете да кажете да запалим цигарету да ми је неко као дао цигарету. Па ја говорим истину, Ви морате да схватите.

АДВ.ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Можемо ли да се коригујемо, нисам ово рекао ја, ово је рекао сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта пита бранилац, шта је од тога тачно?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да ли постоји снимак, јер ја никада нисам изјавио да ми је неко добацивао упаљач да бих запалио цигарету, неко је рекао упаљач, неко је рекао ћибрит, него то је упаљач метални.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте то објашњавати, дакле, само питамо да ли Вам је бачен упаљач да упалите цигарету, кућу или завесу, то пита бранилац? Ви кажете да никада нисте рекли да Вам је неко бацио да би упалили цигарету и да је тачно од овога шта?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Рекли су да запалим завесу да би изгорели и ми сами ту, а не нешто друго.

АДВ.ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: И још само једно питање. Колико могу да приметим из ових исказа сведок се бави пољопривредом, он је земљорадник. Јесам ли у праву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то је рекао.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ако је то питање упућено мени.

АДВ.ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Да то је питање.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Молим Вас поновите још једном питање, јер нисам разумео Ваше питање.

АДВ.ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Питам да ли је сведок пољопривредник, да ли се бави земљорадњом?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да од 1966. године, од смрти мога оца ја обрађујем 5 хектара земљиште и само сам се тиме бавио и сада дошао сам до закључка да сам напунио 60. годину и да имам ту децу и то захваљујући само мом занимању, дакле, бавио сам се аграром, односно пољопривредом.

АДВ.ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Добро, ја ово питам само због једне, једине ствари, а то је, обзиром да се бавите пољопривредом, дакле, живите на земљи и са земљом, мене занима да ли Ви можете да нам кажете у мају месецу, било које године да ли у околини Ћушке постоји коприва која је висока 2 метра или метар и по, Ви сте земљорадник? Знате шта је коприва, знате шта је мај месец?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, не постоје такви услови где може да одраста 2 метра коприва, може да буде 14. маја да има коприва и да има извесну висину, али 2 метра је то већ превише. Не знам о чему се ради овде, али знам тачно.

АДВ.ДРАГОСЛАВ ОГЊАНОВИЋ: Баш зато што не знате и питам.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Јер мајка ми је била доста стара и сакрила се била између коприва након 14. маја. Ја то да су оне биле високе 2 метра, дакле, те коприве ја стварно не знам сад то и шта је циљ тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То Вас је бранилац питао због тога што је сведока Мустафа Хисвукај рекао да се сакрио у коприве које су биле високе 2 метра, није то ништа тајно. Господин, је ли тако?

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ја бих питао сведока ако може да нам каже шта је радио и где се налазио кад је искочио кроз прозор, рекао је из куће, ако није објаснио и шта је видео са тог положаја и колико се задржао на том месту?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Тог тренутка кад сам изашао кроз прозор постоји фотографија, на основу тога може се установити. Ја сам одслужио војску и био сам свестан да могу и даље да гађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците где сте били и шта сте видели?

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: И како је искочио кроз прозор ако може још да објасни?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Био је један најлон ту, ја сам то склонио руком и ту је био један слаб најлон и ударио сам ногу, повредио ногу ту на углу, како сам изашао кроз прозор и иза куће и онда сам кроз те жице поцепео сам и јакну и првог тренутка сам срео породицу Маљок, од једног детета узео сам мало воде попио и стално су ме питали шта се догодило, шта се догодило и ја сам одговорио да не знам шта се догађа, јер такав је био моменат. Ту сам повредио ногу, ту на том прозору. Ту је било јако, јако, да кажем страшно и само Бог и захваљујући и њему ја сам се извукао јер тог тренутка могао сам и да се онесвестим од свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите господине.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Да ли је можда сведок са тог положаја видео главни пут Пећ-Приштина, да ли је могао да види?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да смо хтели да то видимо постојала је могућност, јер то је отприлике ваздушном линијом то је негде око 500 метара, дакле, постојала је могућност да видим главни пут. Тог тренутка не,

јер 14. маја није смео нико ни да гледа са стране, јер ту је било пуно полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите господине.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Да ли је сведок можда видео колону касније која је напустила село или да ли му је то познато и шта је видео?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не, нисам ништа видео само поподне сам нешто видео. Не знам тачно колико је било сати, Зоран Јашовић је са својим зетом, Васо се зове, а презиме му не знам, носио је српску заставу.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Где сте то видели, можете ли да определите место?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја сам видео њега ту од једног дела мог имања и видео сам га да иде према тим убијеним, тако да ја сам рекао ако хоћете да нађете те људе који су извршили то, нека позову Зорана Јашовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте већ рекли.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Након одмах масакра је дошао ту, стигао је ту и видео то све. Ако сте у стању да позовете Зорана, Бору итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Господин видим Перовић.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја имам господине реч. Где сте били након доласка КФОР-а на подручју јужне српске покрајине, тачније село Ћушка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да скинем микрофон. Како сте рекли господину Кељменди, које питање је било?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Где се налазио, где је боравио након доласка КФОР-а на подручју јужне српске покрајине, тачније села Ћушка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазио на подручју села Ћушка? Да ли сте разумели питање?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Хтео сам да кажем да Ћушка није још општина и ја сам био у својој кући када су дошли ове снаге КФОР и друге ја сам био тада у својој кући.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли сте били у својој кући у периоду између 13. јуна и 01. јула 1999. године, да ли се сећате тог периода? То је непосредно након доласка КФОР?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Што се датума тиче можда то није добро, али не памтим, запамтио сам 14. мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кељменди да ли сте уопште напустили село?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Али ове остале датуме стварно не знам. Не, никада нисам село напустио.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Сећате ли се, по мом мишљењу догађај који би остао сигурно упамћен да је одмах непосредно након доласка КФОР у село Ћушка дошла особа српске националности која је посетила село, разговарала са мештанима итд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас бранилац да ли сте можда давали изјаву Фонду за хуманитарно право, што је рекао већ браниоче можда Ви у том делу нисте били и да јесте и господин Крсто Бобот као и ја постављали смо нека питања служећи се тиме.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја то нисам рекао председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда Вам ово одбијам за особу српске националности која је дошла у село.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Зашто ми одбијате питање? Ја питам ово на основу и зато што желим да се изведе један доказ пред овим судом и буквално је моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је од кључне важности за?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: На основу тога како то стоји у једном месечном часопису, значи у потпуности се не разликујете, и желим да видим да ли је то стварно тако да би саслушали онда на одређене околности распоред кућа, да ли су стварно те кости тамо биле или нису, значи није ништа питање које је у супротности са било чим, јер ако се десио такав масакар, онда је сигурно у памћењу да особа српске националности након повлачења НАТО пакта посећује село и прича са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког пола господине Перовићу? Особа српске националности ког пола?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Женског пола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам одбијам, обзиром да из списка предмета и доказа које је доставио Фонд за хуманитарно право произилази да је госпођа Наташа Кандић – пуномоћник оштећених обавила разговор са овим сведоком-оштећеним тада.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да, али је то датум, то је датум од 28, 27. и крај јуна, постоји часопис који сам хтео где госпођа Кандић каже да је непосредно 14. јуна приступила на подручје села Ћушка, да је пипала кости својим рукама и да је дирала и да је причала са људима. И ако је то тачно да је саслушамо као сведока да би нам се изјаснила на околности и сад уводимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ми сада питамо господина Кељмендија који је овде већ неколико дана.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја нећу више ништа да питам, али ја, ако ми дозволите имам једну примедбу, осим на испитивање сведока овог Хазир Берише, значи сви браниоци који су поставили питања из истраге Ви сте их опоменули да је то већ расправљено у истрази. Када пуномоћници оштећених постављају питања из истраге, конкретно пуномоћник Радоничи који пита исто што је питао у истрази и пуномоћник Кандић исто што је питала у истрази, Ви њима дозвољавате да користе део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, то што сматрате дискриминацијом у вођењу поступка оставите за петак, сада идемо на питања за сведока, људи морају да путују, ми за данас би требало да завршимо, сад је

6 сати. Значи, те примедбе и све то оставите за друго време. Да ли имате питања господине Перовићу овде за сведока?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда седите, немојте држати говоре. Господине Крстићу?

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Председнице већа, само једно питање за овог сведока. Може ли да се изјасни о следећем. Да ли је од свих лица албанске националности, које су страдале 14. маја 1999. године, да ли је неко остао неидентификован, односно да ли су сви који су убијени идентификовани нек се изјасни прво на то, а зависно од тога ћу поставити питања даље уколико буде требало?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Је л' то питање упућено мени?

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Ником другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Вама. Да ли је неко остао неидентификован?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Молим Вас поновите још једном питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко остао неидентификован?

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Од људи који су убијени судија, то је непотпуно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви то знате, пазите ако Ви то знате, немојте причати своје претпоставке шта сте чули, само ако знате?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не знам.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Дакле, сведок ако сам схватио не зна да ли су сви идентификовани или не. Добро, друго питање би онда било да ли зна да постоји споменик настрадалим у селу Ћушка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, малопре је споменуо споменик када је одговарао на неко питање, тако да мислим можда има два споменика, али малопре је он споменуо споменик у свом излагању.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, ја сам само питао да ли сведок то зна или не зна он је споменуо али сад у другом контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја вам то одбијам.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро. Зна ли сведок која су имена на том споменику наведена?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Како да не знам. То је 47 убијених, ту је име мога брата, ту су сви људи мога села, мој брат је оставио четворо деце, а који су сад већ одрасли људи по 20 година и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, зна.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Дакле, зна. Ја сам то и питао. Добро, ја у принципу више питања немам, хвала. Само бих судија, дакле, заиста бих се придружио речи и колеге Борковића и колеге Перовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се сада придруживати да сведока можемо да отпустимо. Придружите се молим Вас када сведоци оду. Господине Радивојевићу?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала председнице. Знате ли ко је Чеку Хација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, он је већ говорио како је убијен тај човек, шта је чуо.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Није убијен, он је сведок у овоме предмету председнице, он је сведок у овом предмету, знам шта питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај који долази Хасан Чеку?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Хасан Чеку, брат Хација Чекуа, Хасан је брат Хаџи Чекуа, Хасан је убијен а Хаџија је жив, он има 90 и кусур година, 94, 95, он је још жив и дан-данас.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Је ли кмет у селу?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, да.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Колико има становника село Ћушка?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Па ја не знам, само кад се врши попис становништва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не знате.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Знам колико има кућа, али колико има становника, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, већ смо се бавили тиме, колико има кућа, па онда колико, па онда колико он претпоставља да има становника, у неком делу претреса који можда нисте пратили.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, хвала Вам, ја више нећу се јављати, изузев у вези примедби, због једне ствари, јер ја знам због чега питам, као што сте рекли да је он убијен, човек је жив, утврдили смо. Е тако не дозвољавате одбрани, не говорим само о себи, него о свима. Хвала Вам, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, скандалозно је Ваше понашање током читавог овог поступка, као и начин на који себи допуштате да дођете овде у судницу, то је заиста за сада скандалозно. Ја сам Вас данас више пута опоменула, новчано Вас казнила, Ви знате шта је следећа мера. Ваше колеге, браниоци, то такође знају. Господо оптужени, да ли неко има питања? Господине Поповићу, изволите. Морате да изађете овде.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан, или добро вече, неке добро, неке неће никада бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, морате мало гласније, нисам Вас чула, осим добар дан или добро вече и даље ништа.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Неке добро, а неке неће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине Кељменди, кажите, моје име сте поменули у вези чега и где сте ме то видели и када?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Нисам добро разумео питање и нисам добро чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита господин Поповић, пита господин Поповић, када сте чули његово име?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Његово име сам чуо можда месец или два након рата и ту су ми донели једну фотографију и ја сам га одмах идентификовао и рекао, да, то је тај, а име и презиме нисам знао, тада је откривено његово име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули одговор, господине Поповићу?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јесам госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите да Вам буде лакше са тим слушалицама.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: У процесу против Веселина Бешовића у пећком суду, господин је тврдио да сам ја у друштву са Веселином Бешовићем, и где ме је то видео са њиме и када? Иначе, у тој парници је он изгубио све то, није доказано ништа.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја нисам споменуо како сте Ви рекли Веселина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он није споменуо Веселина Бешовића.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: И када сам приликом давања тог исказа, сада то њега нисам споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А у којој вези онда он мене спомиње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, дакле, морате да предочите, ако сте тако нешто нашли у његовом исказу пред Окружним судом у Пећи, Ви то морате да предочите.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Немам тренутно код мене папире, али потражићу их, будите сигурни у соби када се вратим, али господин је у тој парници поменуо моје име, да сам био у друштву са Веселином Бешовићем у селу Ћушка и околини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта хоћете да питате за то?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Само да га питам, да ли је то тачно или није, ништа више?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете се тако неприпремљено обраћати сведоку, јер ће сада бранилац Ваш, ако хоће, може, а наћи ћу и ја. Иначе, о Вама је господин Кељменди рекао, «ова два Србина која су била у кући у којој сте Ви били, јесу ли обадвојица пуцали, само сам чуо паљбу и тако даље. Описали сте Поповића као вишег и крупног, да ли је и други исто тако изгледао? Поповић није баш био висок, него крупан, не могу рећи, јер је други био сличан. Познајете ли неког са надимком Веско, не.»

ПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добро, и шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да читамо сада спис, значи то имате, изволите.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само још једно питање и ништа више. Шта сам имао тог дана, пошто он тврди да сам био, шта сам ја имао од униформе на себи?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја сам већ рекао да је та униформа имала неке шаре, да ли је то било више зеленкасте боје, да ли је била СМБ, али знам тачно да је то била нека униформа са неким шарама, да не кажем сада, шарена униформа.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јесам имао ја браду?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Необријан, да, али велику браду, не, браду не, јер када кажемо брада, ми мислимо на велику браду, а не, само необријан.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Шта сам имао на себи од наоружања и уопште, да ли сам имао нешто на телу од прибора?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Не сећам се у вези оружја, јер је било три, четири врсте оружја, кратке цеви, дуге цеви, не сећам се тачно.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, господине Кељменди, јесте Ви видели тада да неко користи мотороле?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Нисам схватио добро, шта то значи моторола, ја не знам шта је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су као оне радио-станице онако што се преко нечег се говори, као токи-воки, не знам ни ја како да објасним. Да ли том приликом сте видели да неко носи?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Да, видео сам да су неки имали то, тамо негде поред гробља, једна група имала је то, то сам приметио тамо, испод оног места где је Чауш убијен и они су гледали у нашем правцу и разговарали нешто. Да ли је то токи-воки или како се то зове, не знам тачно, али то сам приметио да су то они носили, они су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неко од оптужених? Не, пуномоћници.

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Ја бих само питао, нешто је он раније говорио о овим Јашовићима. Да ли би могао нешто да нам каже о њима, да ли је видео тог дана Зорана Јашовића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, данас је поново објашавао кога је видео и ако би хтели да позовемо Јашовића, онда бисмо сазнали ко је ово урадио, нешто је Јашовић ишао са «Заставом» и тако даље.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: У колони када је он испратио ту колону бициклом, он је био са њима, а овамо је био, дошао пешице са својим зетом, да ли је то, презиме не знам његово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то.

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: И шта је он рекао једној жени, да ли би хтео то да нам објасни сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је он нешто рекао?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Једној жени мог рођака. Питао је, где су они, њих су каже одвели, зато што су бацали документа у канал.

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: И хтео бих да питам у вези овог Скендера Чекуа кога је поменуо. И молим Вас, да ли је тај у униформи некада био виђен у селу Ћушка?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја не знам о њему, он је био ван, неколико година, био је млађи од мене, можда две, три године или четири, пет, ја никада нисам га видео.

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: И које је године он погинуо, колико пре овог догађаја?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: У борби приликом окршаја 1999. године.

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Мислите да је он погинуо у Раушићу, односно у Љођи? Када је био тај догађај?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Тако сам ја чуо да је он убијен у Љођи и рекао сам Вам да ја датуме не памтим, али то се догодило пре 14. маја.

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Колико пре 14. маја?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Па датуме не памтим, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања или после?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Када су бомбардовали Љође, ја мислим да је то било пре НАТО агресије, он том приликом је рањен, тако кажу, нити сам га видео и том приликом био рањен и он услед тог рањавања, он је и умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Поменули сте још и Наим Љушија. Да ли је Наим Љуши био у селу ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао само да је чуо.

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Њега су ухватили пре окршаја, пре рата и негде је био упућен у неком затвору у Србији.

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Где су га ухватили?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Ја мислим да је био ухваћен у Пећи, не знам тачно, не знам тачно и што не знам, не знам, али знам да је био у затвору и читаво село, они платили су око четрдесет хиљада марака да би га извадили из затвора. Е сада ко је добио тај новац, ја не знам, али пуштен је, дошао је кући и добро је и цело село је платило тај новац да би извукли њега. Њему је убијен отац и пет стричева.

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Пун.оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Само једно објашњење, тај Наим Љуши је заиста био у то време у затвору јер је много раније био притворен, затворен и осуђен и издржао казну у Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам само једно питање. Да ли сте чули тог 14. маја, од неких војника, полицајаца, да питају за кућу Агима Чекуа?

СВЕДОК РЕЦ КЕЉМЕНДИ: Молим Вас, ја се извињавам, али да ли је могуће да још једном поновите питање да бих јасније одговорио?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тог 14. маја неко од тих полицајаца и војника који су дошли у село, тражио, питао, где се налази кућа Агима Чекуа?

СВЕДОК РЕЏ КЕЉМЕНДИ: Видео нисам, мене лично нису питали, чуо сам, а постоје људи који су питали и који су рекли, а да ли Ви знате где је кућа Агима Чекуа. То сам чуо, али лично мене нису питали.

НАТАША КАНДИЋ: А од кога сте чули, ко Вам је то рекао да су га питали?

СВЕДОК РЕЏ КЕЉМЕНДИ: То у разговору са мојим комшијама, неко је то рекао, а лично мени таквим питањима нису ми се обратили и хвала богу што нисам имао више контаката са њима.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Господине Кељменди, Ваше трошкове за данашњи долазак сноси суд и трошкове боравка овде. Ја се Вама захваљујем што сте дошли. Да ли имате још нешто да кажете?

СВЕДОК РЕЏ КЕЉМЕНДИ: Захваљујем се на организацији, само да се утврди истина ако постоји правда, истина, ово заслужује казну и да се компензира, јер смо оштећени, народ пати, имали су куће по 150 квадрата, и сада немају где да живе и молим Вас, све што постоји да нам компензируте, надокнадите, да нам се упуту чак извињење. Имам комшије којима се руши све, постоје људи који нису учествовали ни у чему, а ко није злоупотребио, хоћу да Вам кажем да постоје људи који, мислим да они који су грешили током овог рата, да живе много боље него они који никоме никада нису ништа лоше учинили и ово да учините зарад оних који су одрасли. Имате децу која су сирочад, остали су, дај боже да се ово све среди, да деца буду добро, да што се нас тиче породице су на неки начин изгубиле најмилије, значи имамо породице које су изгубиле и по седам чланова, тако да не знам шта да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам, стража ће Вас отпратити до Службе за помоћ и подршку сведоцима. Господо сада за сутра и прекосутра имате списак, наставићемо сутра у судници број 2 у пола десет и дакле, сведоке бар онако колико сам ја расположена, судско веће, нећемо враћати, значи гледаћемо да завршимо ова два дана, макар остали овако као данас, па некако конципирајте питања, тако да би могли да завршимо још два дана, а петак оставити за све друге предлоге.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Судија, распоред сведока за сутра и за прекосутра, да нам само кажете ако можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра је Лирија Гаши, Чеку Гаши, иде све по списку, да.

Главни претрес је завршен

Наставиће се сутра у 9 часова и 30 минута.

Довршено у 18.06 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА